

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

28 april 2004

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

DECREET WIJZIGING DECREET BESCHERMING VAN AMBTENAREN DIE MELDING MAKEN VAN ONREGELMATIGHEDEN

DECRETEN ROOKDETECTOREN IN WOONGELEGENHEDEN

DECREET WIJZIGING VAN HET ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP DE OCMW'S

DECREET NEDERLANDSTALIG ONDERWIJS IN BRUSSEL-HOOFDSTAD

DECREET WIJZIGING DECREET VREEMDETALENONDERWIJS IN HET GEWOON BASISONDERWIJS

DECREET LIMBURGS UNIVERSITAIR CENTRUM EN DE HOGE RAAD VOOR HET HOGER ONDERWIJS IN LIMBURG

DECREET 11 JULI ALS VLAAMSE VAKANTIEDAG

DECREET WIJZIGING DECREET UNIVERSITEIT ANTWERPEN

DECRETEN LUCHTHAVENGEBIED

DECREET GROENESTROOMCERTIFICATEN

DECREET BEKRACHTIGING VAN STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNINGEN

RESOLUTIE KLOKKENLUIDERS BIJ DE VLAAMSE OVERHEIDSDIENSTEN

RESOLUTIE AANMOEDIGING VAN HET BEHALEN VAN EEN TAALATTEST VAN SELOR

RESOLUTIE COGEBRUIK VAN PRIVATE SPORTINFRASTRUCTUUR DOOR OPENBARE BESTUREN

RESOLUTIE VERLENGING VAN DE LEERPLICHT

RESOLUTIE ESTHETICA EN DUIJS IN HET ALGEMEEN SECUNDAIR ONDERWIJS

VERZOEKSCHRIFT VLAAMSE SPORT-STRIPPENKAART

VERZOEKSCHRIFT VERTONEN VAN MISDAADFILMS OP TELEVISIE

Inhoud

Nr. 51

Woensdag 28 april 2004
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de naleving van de gedragscode inzake communicatie in de aanloop naar de verkiezingen van 13 juni 2004 door de leden van de Vlaamse regering	1
Actuele vraag van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de subsidiëringssachterstellen bij de sociaal-artistieke projecten	2
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over steun aan de actie van de Vlaams-Brabantse burgemeesters voor de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde	3
Actuele vraag van de heer Jan Verfaillie tot de heer Jef Tavernier, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het hoog aantal zelfmoorden in de landbouwsector	
Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de evolutie van het aantal zelfdodingen in Vlaanderen	6
Voorstel van decreet van de heren Dirk Holemans, Marino Keulen, Leo Peeters en Dirk De Cock houdende wijziging van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst, wat betreft de bescherming van ambtenaren die melding maken van onregelmatigheden – 1658 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking	9
Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever, de heer Dirk Holemans en mevrouw Hilde De Lobel	
Artikelsgewijze bespreking	11
Voorstel van decreet van de heren Jan Van Duppen en Carlo Daelman houdende de verplichting tot het plaatsen van rookdetectoren in woongelegenheden – 1798 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4	
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe, mevrouw Veerle Heeren en de heren Jos De Meyer, Bart De Smet en Mark Van der Poorten houdende de verplichting tot het plaatsen van optische rookdetectoren in nieuw te bouwen woongelegenheden – 1726 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	13
Sprekers : de heer Carlo Daelman en mevrouw Veerle Heeren	
Artikelsgewijze bespreking	15
Voorstel van decreet van de heren Dirk De Cock, Cis Schepens, Dany Vandenbossche en Dirk Holemans houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft het administratief toezicht – 2075 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking	16
Spreker : de heer Dirk De Cock	
Artikelsgewijze bespreking	17

Voorstel van decreet van de heer Sven Gatz, mevrouw Yamila Idrissi, de heren Frans Ramon en Dirk De Cock, mevrouw Brigitte Grouwels en mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh houdende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad	
– 2091 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	22
Sprekers : de heer Sven Gatz, mevrouw Brigitte Grouwels en de heren Dominique Lootens-Stael en Frans Ramon	
Artikelsgewijze bespreking	24
Voorstel van decreet van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Margriet Hermans en de heren Frans Ramon, Lucien Suykens, André Van Nieuwkerke en Dirk De Cock houdende wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 en de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs, wat betreft het vreemdetalenonderwijs in het gewoon basisonderwijs	
– 2128 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	27
Spreker : de heer Frans Ramon, verslaggever	
Artikelsgewijze bespreking	28
Voorstel van decreet van de heren Gilbert Van Baelen, Jean-Paul Peuskens, Flor Ory en Dirk De Cock en mevrouw Veerle Heeren betreffende het Limburgs Universitair Centrum en de Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg	
– 2129 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	28
Sprekers : mevrouw Brigitte Grouwels, verslaggever, de heren Gilbert Van Baelen, Jean Geeraerts en Frans Ramon en mevrouw Veerle Heeren	
Artikelsgewijze bespreking	31
Voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijck, Ludwig Caluwé, Sven Gatz, Norbert De Batse-lier en Dirk Holemans houdende invoering van 11 juli als Vlaamse vakantiedag	
– 2173 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	40
Spreker : de heer Kris Van Dijck	
Artikelsgewijze bespreking	41
Voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme en Marc van den Abeelen, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Herman Lauwers en Jo Vermeulen houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 houdende bepalingen tot de oprichting van een Universiteit Antwerpen en tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen, wat het Universitair Ziekenhuis Antwerpen betreft	
– 2174 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	41
Artikelsgewijze bespreking	41
Voorstel van decreet van de heer Francis Vermeiren houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat de gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen betreft	
– 2178 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3	
Voorstel van decreet van de heren Bruno Tobback, Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren en Jos Bex houdende de vrijwaring van de bestemming van het luchthavengebied in Zaventem als internationale luchthaven	
– 2222 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	44
Artikelsgewijze bespreking	44

Voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, André Denys en Jos Bex houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000, wat betreft het groenestroomcertificatensysteem, en tot interpretatie van artikel 37, § 2, van ditzelfde decreet – 2188 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	45
Sprekers : de heren Eloï Glorieux, Johan De Roo, Dirk Holemans en Robert Voorhamme, Ludwig Caluwé en minister Gilbert Bossuyt	
Artikelsgewijze bespreking,	50
Voorstel van decreet van de heer Marc van den Abeelen houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend door de Vlaamse regering op 2 april 2004 in toepassing van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden – 2262 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	52
Sprekers : de heren Frans Wymeersch, Eric Van Rompuy, Robert Voorhamme, Ludwig Caluwé en minister Dirk Van Mechelen	
Artikelsgewijze bespreking,	54
Voorstel van resolutie van de heren Dirk Holemans, Marino Keulen, Leo Peeters en Dirk De Cock betreffende de bescherming van personeelsleden van Vlaamse overheidsdiensten die melding maken van onregelmatigheden of misbruiken binnen deze diensten (klokkenluiders) – 1659 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	55
Voorstel van resolutie van mevrouw Brigitte Grouwels en mevrouw Veerle Heeren en de heren Jos De Meyer, Luc Martens en Gilbert Vanleenhove betreffende de aanmoediging van het behalen van een taalattest van SELOR – 1996 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking,	56
Spreker : mevrouw Brigitte Grouwels	
Voorstel van resolutie van de heren Carl Decaluwe en André Van Nieuwkerke, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jo Vermeulen en Jan Roegiers betreffende het bevorderen van het co-gebruik van private sportinfrastructuur door openbare besturen – 2058 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	58
Voorstel van resolutie van de heren Gilbert Vanleenhove, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Frans Ramon, Kris Van Dijck en Jos De Meyer betreffende de verlenging van de leerplicht – 2183 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	59
Voorstel van resolutie van de heren Gilbert Vanleenhove, Dirk De Cock en Julien Demeulenaere, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh en de heren Frans Ramon en Kris Van Dijck betreffende het belang van de leervakken esthetica en Duits in het algemeen secundair onderwijs – 2234 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	60
Verzoekschrift over een Vlaamse sport-strippenkaart – 2253 (2003-2004) – Nr. 1	
Verslag,	61
Spreker : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever	
Verzoekschrift over het vertonen van misdaadfilms op televisie – 2279 (2003-2004) – Nr. 1	
Verslag	62
Regeling van de werkzaamheden	62

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.32 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Niki Degryze, André Moreau, Francis Vermeiren : gezondheidsredenen ;

Didier Ramoudt, Jacques Timmermans, Riet Van Cleuvenbergen : buitenslands ;

Yamila Idrissi : ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de naleving van de gedragscode inzake communicatie in de aanloop naar de verkiezingen van 13 juni 2004 door de leden van de Vlaamse regering

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Caluwé tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de naleving van de gedragscode inzake communicatie in de aanloop naar de verkiezingen van 13 juni 2004 door de leden van de Vlaamse regering.

Minister Van Grembergen antwoordt in naam van minister-president Somers.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, op 12 maart publiceerde de Vlaamse regering een interne gedragscode, waaraan ze zich zou houden om te beletten dat gemeenschapsmiddelen en ini-

tiatieven van de regering of overheidsdiensten in de loop van de verkiezingscampagne zouden worden gebruikt ter ondersteuning en verbetering van het imago van een of meer ministers. Dat kan alleen worden toegejuicht. Dit voorkomt dat er parlementaire procedures moeten worden gevolgd om dit na te doen leven. De gedragscode bevat onder meer de bepaling dat ministers enkel interviews zouden toestaan voor de gangbare redactionele krantenbijdragen, op de gangbare plaatsen.

Het was dan ook tot mijn verbazing dat ik op 16 april bij de kranten Het Nieuwsblad en Het Volk een bijlage aantrof over de Erfgoeddag, waarin te lezen stond dat deze tot stand was gekomen met de steun van de Vlaamse minister van Cultuur. Op de middenbladzijde stond een interview met u en uw broer, onder meer over de vraag hoe u omgaat met het familiale erfgoed. U kwam er sympathiek over, maar dit lijkt me manifest in strijd met de bepalingen van de interne gedragscode die werd aangenomen door de Vlaamse regering, die stellen dat ministers in deze periode enkel interviews zullen toestaan binnen het normale redactionele werk. Er mogen geen aparte bijlagen worden uitgegeven gesteund door ministers of door hun diensten. Toch is dit gebeurd.

Ik stel deze vraag op een van onze laatste vergaderingen, alvorens de campagne van start gaat. Zo wil ik een duidelijke lijn trekken, opdat anderen dit spijtige voorbeeld niet zouden volgen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, enige tijd geleden verzocht de redactie van Het Nieuwsblad me een interview toe te staan over de Erfgoeddag. Ik was er me op dat moment niet van bewust dat het bedoeld was voor een heel speciale bijlage, zodat ik op het verzoek inging. Het interview werd afgenomen door journalisten van Het Nieuwsblad, en ook de fotografen waren van Het Nieuwsblad. Er werd me meegedeeld dat het interview zou verschijnen in het weekend.

Het bewuste weekend kon ik het interview echter niet in de krant vinden. Na het weekend vroeg ik mijn medewerkers of ze het interview hadden gezien, maar dat bleek niet het geval. Toen bleek dat het gepubliceerd was in een speciaal bijblad. Onderaan op de voorpagina van dat bijblad stond weliswaar 'Erfgoeddag, het zit in de familie', maar ook opnieuw 'Het Nieuwsblad', zodat ik dacht dat er niets aan de hand was.

Van Grembergen

Pas vanmiddag kwam ik, door de vraag van de heer Caluwé, te weten dat het papier voor die uitgave door de overheid ter beschikking werd gesteld, en realiseerde ik me dat er inderdaad deontologisch fout is gehandeld. Ik wens me daar dan ook voor te verontschuldigen.

Zelf ben ik van mening dat de deontologische code nageleefd moet worden. Ik schik me bijgevolg naar het oordeel van de commissie die dit moet behandelen, en ik bied u mijn excuses aan. Ik heb me niet laten verschalken, maar ik had zo wijs moeten zijn te vragen naar de betreffende bijlage. Er verschijnt in het weekend immers een heel kluwen van bijlagen bij de kranten. Deontologisch was dit in elk geval een fout.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw eerlijk antwoord en voor het feit dat u de zaken duidelijk stelt, zonder te zoeken naar excuses. Verder is het niet aan mij om dit te beoordelen, maar aan de daartoe ingestelde commissie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dany Vandebossche tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de subsidiëringsachterstallen bij de sociaal-artistieke projecten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vandebossche tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de subsidiëringsachterstallen bij de sociaal-artistieke projecten.

De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in oktober 2003 eindigde de experimentele fase van de sociaal-artistieke projecten, en kwam er bijgevolg ook een einde aan de kredieten daarvoor. Er zou een overbruggingskrediet komen voor november en december, gefinancierd met Lotto-gelden. Intussen is ook een besluit genomen, dat in

2006 zou moeten overgaan in een decretale regeling, en in afwachting de sociaal-artistieke projecten en hun financiering regelt. Er werd voorzien in driemaandelijks voorschotten op de subsidie.

Nu blijkt dat een aantal sociaal-artistieke projecten zoals De Vieze Gasten, Rataplan, de VZW Sering en Victoria Deluxe het saldo voor 2003 nog niet hebben ontvangen. Ze hebben evenmin de overbrugging voor november/december 2003 ontvangen. Voor een aantal organisaties bedraagt de achterstand 156.000 euro. Dat is onwerkbaar. Bovendien werden de voorschotten voor 2004 nog steeds niet uitgekeerd.

Mijnheer de minister, wat zult u doen aan deze onhoudbare situatie voor de kleinere projecten ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik zal een heel exact antwoord geven op de vraag van de heer Vandebossche, die zich grote zorgen maakt over de genoemde verenigingen en hun subsidiëring.

Voor 2004 werden voor bijna alle projecten waarvan het subsidiebedrag lager is dan 150.000 euro, de subsidies in uitbetaling gezet. Voor drie projecten, namelijk Rataplan, De Vieze Gasten en VZW Sering, waarvan het subsidiebedrag meer bedraagt dan 150.000 euro, is een besluit van de Vlaamse regering nodig. Het voorstel van besluit staat vrijdag op de agenda van de Vlaamse regering.

Voor de overgangssituatie van 2003 dienen voor de projecten die afliepen in oktober 2003, de einddocumenten en de eindafrekening te worden overgemaakt, zodat een volledige uitbetaling kan gebeuren. Eenmaal alle documenten worden overhandigd, zal de 10 percent die werd gereserveerd, worden uitbetaald.

Voor de projecten die doorlopen in 2004, wordt in een overbruggingskrediet voorzien, maar de uitbetaling gebeurt op basis van bewijsstukken. Een aantal organisaties heeft het geld ondertussen op de rekening gekregen, een aantal andere moet nog de nodige bewijsstukken inleveren.

Mijnheer Vandebossche, als u weet hebt van situaties die niet in orde zijn, dan mag u mij dat onmiddellijk meedelen. Ik zal zorgen voor de inkleuring en opvolging ervan.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb bijlange niet willen beweren dat de late uitbetalingen moedwillig zouden gebeuren, maar we mogen de kleinere projecten uit de sociaal-artistische wereld niet uit het oog verliezen en moeten ervoor zorgen dat ze kunnen blijven werken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over steun aan de actie van de Vlaams-Brabantse burgemeesters voor de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over steun aan de actie van de Vlaams-Brabantse burgemeesters voor de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week werd hier een zoveelste resolutie goedgekeurd waarin staat dat er geen sancties mogen komen, gericht tegen colleges van burgemeester en schepenen die een aantal handelingen verrichten in verband met de organisatie van de Europese verkiezingen. Het gaat daarbij onder meer over het onder voorbehoud opstellen van de kieslijsten.

Mijnheer de minister, u hebt van bij het begin gezegd niet te zullen optreden als tuchtoverheid tegenover de schepenen. De federale minister van Binnenlandse Zaken heeft echter gezegd wel te zullen optreden als tuchtoverheid tegenover de burgemeesters, want hij is op dat vlak bevoegd. Dat is juist, tot en met 2006 kan hij tuchtmaatregelen treffen ten opzichte van burgemeesters. De discussie daarover bleef even duren. Uiteindelijk bleek dat de handelingen die moeten worden gesteld

door de gemeentebesturen, gedragen moeten worden door het college van burgemeester en schepenen. Wie moet dan eventueel optreden ? Intussen heeft het gerecht van Brussel zijn prioriteiten bepaald, namelijk het ondervragen van de burgemeesters. In het licht van de gerechtelijke achterstand kan dat tellen.

Mijnheer de minister, u hebt beloofd dat u er bij uw federale collega zou op aandringen geen tuchtrechtelijke sancties te treffen. Hebt u dat dossier al op de tafel van het Overlegcomité gelegd ? Is er al formeel overleg gepleegd ? Dat zou toch nuttig zijn, zeker in het licht van een klacht van een FDF'er op basis van – godbetert – de wet op het racisme.

U zou eens het arrest moeten lezen van het Hof van Beroep van Gent van vorige week. De rechter zegt : 'u moet zich aanpassen of dit is racisme, want u schendt de rechten van de culturele minderheden in dit land'. Als ik dat lees, hou ik mijn hart vast. Ik hou mijn hart vast voor het minderhedenverdrag en voor de pleidooien die iedereen hier houdt voor het afschaffen van de faciliteiten. De rechter heeft daar eigenlijk de Franstalige thesis verdedigd, namelijk dat zij een culturele nationale minderheid zijn. Daardoor zouden ze dus recht hebben op een behandeling door de overheid in hun eigen taal. Ze zouden recht hebben op onderwijs in hun eigen taal en op subsidiëring van culturele of sportverenigingen. Dat is een van de gevolgen van het arrest. Los daarvan : hebt u nu al overleg gepleegd ? Hebt u aan de federale minister van Binnenlandse Zaken al gevraagd om geen sancties te treffen ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, alle beslissingen die in de gemeenten van Brussel-Halle-Vilvoorde zijn genomen, zijn beslissingen van het college. Dat is overal en altijd zo. De burgemeester is de uitvoerder van die beslissingen. Dit betekent dat sanctionering op geen enkele manier binnen de mogelijkheden van de federale minister valt.

Ik heb altijd gezegd dat ik op geen enkele wijze zou optreden tegen inzichten en keuzes die in het Vlaams Parlement tot uiting komen in resoluties en opdrachten aan de Vlaamse regering.

Ik heb zo goed mogelijk het platform voor de eis voor de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde helpen versterken. Veel steden en gemeenten hebben steun verleend aan de politieke eis van de splitsing

Van Grembergen

van Brussel-Halle-Vilvoorde. Die steden en gemeenten zijn zeker niet de minst belangrijke. Deze week heeft de stad Antwerpen bijvoorbeeld nog haar steun toegezegd.

Het gerucht doet de ronde dat de federale minister van Binnenlandse Zaken sancties zal nemen, maar dat blijkt niet zo te zijn. Bovendien heeft de minister van Binnenlandse Zaken dit ontkend. In latere verklaringen was geen enkele sprake van sancties.

Een FDF-mandataris heeft bij de rechtbank een klacht ingediend met burgerlijkepartijstelling. Die procedure is onafhankelijk van de mogelijkheden van de Vlaamse en de federale regering. We kennen immers de scheiding der machten.

Ik heb verleden week een gesprek gehad met de burgemeesters van Brussel-Halle-Vilvoorde. Ze hebben me toen hun bekommernissen meege-deeld. Ze hebben gezegd dat ze geen incivieken zijn. Ze gaan uit van de Grondwet en het arrest van het Arbitragehof, dat hen gelijk geeft in verband met de eis van de splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Ze hebben me verzocht om die politieke houding mee te delen aan de Vlaamse regering.

De burgemeesters redeneren dat er niet kan worden onderhandeld over een arrest. Een arrest wordt uitgevoerd of niet uitgevoerd. Het arrest in kwestie gebiedt de splitsing, en daarom zeggen de burgemeesters dat het om een specifiek probleem gaat dat niet aan bod kan komen tijdens algemene onderhandelingen. Voor de burgemeesters gaat het om een prioriteit. Hun houding is bovendien op geen enkele manier tegengesteld aan die van het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering.

Ik heb vorige week vrijdag bij de Vlaamse regering dus verslag uitgebracht over het standpunt van die burgemeesters. Binnen de Vlaamse regering hebben de vertegenwoordigers van de vier meerderheidsfracties het op zich genomen om hun partijvoorzitters van dat standpunt op de hoogte te brengen. De bedoeling daarvan is dat de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde via de partijvoorzitters op de federale agenda wordt geplaatst.

De hele kwestie is niet aan bod gekomen op het Overlegcomité. Op dit ogenblik is er immers geen sanctioneringsconflict. In het Overlegcomité zijn alle regeringen van dit land vertegenwoordigd.

Er is op dit ogenblik dus geen sprake van sancties. Ik ga er bovendien van uit dat eerdere verklaringen over sancties niet meer gelden. Bij onderhandelingen in het Overlegcomité worden alle regeringen betrokken. Het is dan ook duidelijk hoe de andere deelstaten daarop reageren. Het lijkt me dan ook beter dat dit probleem alleen op de tafel van de federale regering ligt dan dat het binnen het Overlegcomité op die wijze aan bod komt.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het speelt misschien in het voordeel van de gemeentebesturen van Halle-Vilvoorde dat er een juridisch vacuüm bestaat tussen een beslissing die uitgaat van de burgemeester, van een schepen of van het geheel. Ik neem aan dat we het daarover eens zijn.

U zegt dat het slechts een gerucht is dat federaal minister Dewael zou hebben verklaard dat hij tuchtrechtelijk zou optreden ten opzichte van de burgemeesters. Dat is niet waar, en dat weet u. Hij heeft dat minstens tweemaal effectief gezegd in de Kamercommissie.

U zegt ook dat u deze kwestie niet zult voorleggen aan het Overlegcomité omdat er dan ook andere deelregeringen bij betrokken worden. U weet toch wat het standpunt is van de andere partijen. Het moet zo snel mogelijk worden behandeld op het Forum waar nog heel wat andere punten voorliggen. Als het daar niet verzuipt, zal het worden gebruikt als compensatie. Het moet apart worden behandeld, en net daarom was het zo belangrijk dat dit voor deze verkiezingen gebeurde. Het kon voor deze verkiezingen gebeuren, meer bepaald voor de Europese verkiezingen omdat we daar ook de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde hebben. Het was zeer eenvoudig geweest om de amendementen van de oppositie goed te keuren, te meer omdat de zetelverdeling daar vastlag. Een splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde zou geen enkele invloed hebben op de zetelverdeling in het Europees Parlement, maar zelfs dat kan niet.

De Franstalige partijen hebben nu reeds gezegd dat de splitsing er niet komt, tenzij er een prijs voor wordt betaald. Ik hoop dat dit niet op het Forum komt.

U maakt effectief allusie op het feit dat een aantal andere gemeentebesturen buiten Halle-Vilvoorde zich solidair hebben verklaard met de actie van de burgemeesters. Dat is juist, maar tot mijn grote te-

Van Hauthem

leurstelling moet ik vaststellen dat er meer Waalse dan Vlaamse gemeenten zijn die zich solidair hebben verklaard met het tegendeel. Mijnheer de minister, sommigen zeggen dat we dit niet op de spits moeten drijven net voor de verkiezingen. Welnu, ik denk dat dit effectief het moment is. De gemeenteraad van Lennik waarvan ik deel uitmaak, heeft beslist collectief ontslag te nemen als er ooit een veroordeling komt naar aanleiding van de klacht van die FDF-schepen. Ik hoop dat er nog gemeenten zijn die dat voorbeeld volgen.

Het gaat hier om een klacht met burgerlijke partijstelling van een FDF-schepen in Sint-Genesius-Rode. Dat is een gemeente die al jarenlang een aantal decreten boycot en nooit op de vingers is getikt. Als het Brussels gerecht dan uitrukt om alle burgemeesters op de rooster te leggen en te onderwerpen, dan stel ik me toch vragen bij de prioriteiten van het openbaar ministerie, zelfs op basis van de wet op het racisme. Ik heb u gezegd wat het arrest van vorige woensdag eventueel zou kunnen betekenen voor hen.

Mijnheer de minister, dat u zegt dat u geen sancties zult nemen, tot daaraan toe. Ik verwijt u echter dat u er nog altijd niet in bent geslaagd om het onderwerp op de tafel van de federale regering te krijgen voor de verkiezingen. Na de verkiezingen geeft u aan de Franstaligen alle gelegenheid om de prijs in die mate op te drijven dat het niet meer haalbaar is om de normale eis, die niet extremistisch is, te verwezenlijken.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer Van Hauthem, ik wil toch nog eens uitdrukkelijk zeggen dat de federale regering nog geen enkele sanctie heeft opgelegd. Ook de minister van Binnenlandse Zaken heeft dat niet gedaan.

Op dit moment zijn er meer dan 100 gemeenten en steden, en niet van de minst belangrijke, die mee de politieke houding ondersteunen om Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen. Dat er in het Franstalig landsgedeelte ook wordt gemobiliseerd, is zo. Elke gemeente en stad moet daarin zijn verantwoordelijkheid nemen. De Vlaamse regering heeft dat in elk geval gedaan.

Het opleggen van sancties valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden zolang

de beslissingen worden genomen door het college van burgemeester en schepenen en de burgemeester de uitvoerder is van de beslissingen van de gemeenteraad. Volgens de gemeentewet heeft de burgemeester de plicht om de beslissingen van de gemeenteraad uit te voeren.

We hebben dus vanuit juridisch oogpunt alle elementen aangereikt om te stellen dat de federale overheid niet sanctionerend kan optreden. Die verantwoordelijkheid ligt bij ons. We zullen er in dit geval geen gebruik van maken. We hebben een correcte vertaling gemaakt van de resolutie die het Vlaams Parlement heeft aangenomen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, u neemt effectief uw verantwoordelijkheid als het om het al dan niet opleggen van sancties gaat. Met het politieke onderdeel ben ik het echter niet met u eens. U hebt geen gevolg gegeven aan de resolutie die in december 2003 werd goedgekeurd.

Gisteren is de bevoegde commissie van de Senaat samengekomen. We hebben daar gevraagd om het verzoekschrift van de burgemeesters, dat werd ingediend op 13 december 2003, eindelijk te agenderen. Dit werd weggewuifd.

Wat de politieke besluitvorming over de zaak ten gronde betreft, schakelt u zich in in de federale logica. Ik heb daar geen goed oog in.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer Van Hauthem, dat doe ik helemaal niet. De burgemeesters en de schepencolleges wensen de eensgezindheid niet te verbreken. Ze weten dat in sommige gemeenten wordt gezegd dat de zaak voor de verkiezingen van 13 juni moet worden geregeld en andere daarna. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Voor hen is de splitsing van het arrondissement een politieke prioriteit. Ze zetten de datum tussen haakjes om meningsverschillen daarover te vermijden. Ze zeggen dat het om een arrest gaat, waardoor het om een exclusief en specifiek gegeven gaat, waarover niet kan worden onderhandeld. Dat is ook mijn houding.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Verfaillie tot de heer Jef Tavernier, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het hoog aantal zelfmoorden in de landbouwsector

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de evolutie van het aantal zelfdodingen in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Verfaillie tot de heer Tavernier, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het hoog aantal zelfmoorden in de landbouwsector en van de heer Platteau tot mevrouw Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de evolutie van het aantal zelfdodingen in Vlaanderen.

Minister Byttebier zal tevens in naam van minister Tavernier antwoorden.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, minister Byttebier, West-Vlaanderen is de landbouwprovincie bij uitstek en u bent daarvan afkomstig. Ik neem dan ook aan dat u voeling hebt met dit probleem.

De Vlaamse regering had zich tot doel gesteld het aantal zelfmoorden tegen 2010 met 8 percent te verminderen. De cijfers tonen aan dat het aantal zelfmoorden inderdaad daalt, maar er zijn vreemde regionale verschillen. In Oost-Vlaanderen en vooral in West-Vlaanderen stijgt het aantal zelfdodingen spectaculair.

Uit de media blijkt dat het aantal zelfmoorden onder landbouwers problematisch is. Dat heeft ongetwijfeld te maken met de slechte economische toestand van de sector, de hoge kapitaalintensiteit en het falen van landbouwers in het verzilveren van aangegane engagementen tegenover leveranciers en banken. Als zoon van landbouwers kan ik alleen maar bevestigen dat het dramatisch gesteld is met de sector. De landbouwers vragen dan ook

dringend rechtszekerheid en stimulansen waardoor het onzekerheidsgevoel en de problemen waarmee ze worden geconfronteerd, verdwijnen. Ik geef toe dat er al een aantal initiatieven zijn genomen. Er is onder meer een samenwerkingsverband opgericht met de universiteiten van Leuven en Luik waar landbouwers met problemen terecht kunnen. De subsidiëring van dat project loopt echter maar tot 2006. Kan dat nadien worden bestendig ?

De Westhoek was in een Europees programma als 5b-gebied opgenomen. Een aantal beroepsorganisaties en de provincie waren vragende partij om de 5b-middelen te gebruiken enerzijds voor bedrijfs-economische begeleiding van de landbouwers en anderzijds voor sociale begeleiding. Dit project is opgestart in samenwerking met de Vlaamse regering die niet actief participeerde, maar het wel goedkeurde. Ondertussen is het 5b-project afgelopen en heeft voormalig minister Dua middelen vrijgemaakt voor bedrijfseconomische begeleiding. Voormalig minister Vogels had echter aan de sector meegedeeld dat ze geen geld meer had voor de sociale begeleiding, en dat is een groot pijnpunt.

Mevrouw de minister, kunt u alsnog middelen vrijmaken om in samenwerking met de provincie in sociale begeleiding te voorzien ? Wat zal de Vlaamse regering ondernemen om de rechtszekerheid van de landbouwer te vergroten ?

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil me aansluiten bij de vraag van de heer Verfaillie, maar ik zou de kwestie algemener willen benaderen.

Volgens de jongste cijfers is het aantal zelfdodingen gelukkig wel lichtjes gedaald, maar ik wil toch nog aan de alarmbel trekken. In de Europese Unie bekleedt Vlaanderen namelijk, na Finland, de tweede plaats inzake het aantal zelfdodingen, en dat is toch wel dramatisch. De cijfers in de landbouwsector zijn inderdaad rampzalig, zoals de heer Verfaillie heeft gezegd, maar vooral bij de jongeren ligt het aantal zelfdodingen hoog. Ik heb het over 'zelfdodingen', ik gebruik niet graag het woord 'zelfmoord' omdat ik vind dat die mensen meer slachtoffer zijn dan dader. Ten opzichte van 1991-1992 is er in 2001-2002 een verdubbeling van het aantal zelfdodingen bij jongeren. Voor bepaalde categorieën van mensen, bijvoorbeeld de 30- tot 40-jarigen, is zelfdoding zelfs de belangrijkste doodsoorzaak. We mogen dus wel zeggen dat de si-

Platteau

tuatie alarmerend is en dat er aan de alarmbel moet worden getrokken.

Mevrouw de minister, hoe komt het dat er zo'n groot verschil is tussen Vlaanderen en de ons omringende landen, die het veel beter doen, hoewel ze toch ook grote economische problemen kennen? Hoe komt het dat er een verschil is tussen de oostelijke kant van Vlaanderen, de streek van de Kempen en Limburg enerzijds, en de streek van West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen anderzijds?

Hoe komt het dat er zo'n stijging is, hoewel er bepaalde maatregelen werden genomen? Waren dat wel voldoende maatregelen en waren ze wel voldoende efficiënt? Welke maatregelen zijn er genomen en welke maatregelen zult u in de toekomst nemen? Ik zou meer specifiek willen vragen of het mogelijk is me mee te delen aan welke preventie er wordt gedaan in Vlaanderen. Is het mogelijk om me de officiële en eventueel ook de niet-officiële instellingen mee te delen die aan deze preventie deelnemen?

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben blij dat dit thema hier in het Vlaams Parlement zo uitgebreid aan bod komt tijdens een van de laatste zittingen van deze legislatuur. Twee van de vijf actualiteitsvragen gaan over zelfdoding.

De heer Platteau heeft erop gewezen dat het begrippenkader dat we hanteren zeer belangrijk is. We spreken over zelfdoding, niet over zelfmoord. Enkele dagen geleden hebben we samen met journalisten een persconferentie gehouden over het in de media komen van de problematiek. Samen met beroepsjournalisten en onderzoekers hebben we daarbij een lijst van aanbevelingen voor de media opgesteld. Die lijst bevat adviezen over de manier waarop er moet worden gecommuniceerd als er een geval of een poging van zelfdoding is, omdat is aangetoond dat de manier waarop men wordt geïnformeerd over een geval van zelfdoding een rechtstreekse invloed heeft op mensen die reeds met de gedachte aan zelfdoding spelen. Het is mogelijk dat ze door de berichtgeving eigenlijk hun grens verleggen. Hun lot wordt dus deels door de media bepaald. Dat is één concreet resultaat van onze aanpak voor het terugdringen van zelfdodingen.

We volgen daarbij drie strategieën. De eerste is het verstrekken van informatie. De tweede is het be-

vorderen van de expertise van huisartsen en spoedhulpdiensten. De derde is de aanpak van de kwetsbare groepen die na een grondig onderzoek worden gedefinieerd als de naast- en nabestaanden enerzijds, en mensen in armoede anderzijds.

Onderzoek over zelfdoding staat nog in de kinderschoenen. We hebben de cijfers over zelfdoding volgens leeftijd. Bij vrouwen tussen 30 en 39 jaar is zelfdoding de belangrijkste oorzaak van overlijden; bij mannen is dat het geval voor de categorie tussen 30 en 49 jaar. De Vlaamse regering wil voor hen een aparte gezondheidsdoelstelling invoeren, naast de gezondheidsdoelstellingen over borstkankerscreening, roken en vaccinaties, die een meer algemeen-medisch karakter hebben. In december 2002 is een geestelijke gezondheidsdoelstelling over zelfdoding uitgewerkt.

Uit onderzoek blijkt dat stress en depressie twee verklarende factoren zijn van zelfdoding. Straks zal ik u de informatie bezorgen die ik over de landbouwers heb gekregen. Er is alleszins onderzoek verricht over de verschillende leeftijdscategorieën en kwetsbare groepen, en we hebben ons beleid daar ook op afgestemd. In het Jaarboek Armoede is een apart hoofdstuk over depressie opgenomen. Wat de impact volgens de beroepsgroepen betreft, blijven er nog veel vragen onbeantwoord. We weten dat landbouwers en huisartsen tot de beroepsgroepen behoren die het gemakkelijkst naar zelfdoding grijpen. Waarom is dat zo voor huisartsen, en niet voor apothekers? We weten dat niet. Waarom is dat zo voor landbouwers, en niet voor werkloze ex-werknemers van Ford-Genk? We weten dat niet. Er moet meer onderzoek worden verricht.

De beschikbare gegevens zijn alleszins gebruikt voor de redactie van de gezondheidsdoelstelling en het uittekenen van het beleid. De media zijn benaderd. In de tweede helft van 2003 is het eerste project gestart voor de huisartsen en de spoedhulpdiensten. Na één jaar zullen we dat project evalueren en desgevallend uitbreiden tot geheel Vlaanderen. Wat de kwetsbare groepen betreft, is er voorzien in een aparte financiering voor de werkgroep die na- en naastbestanden ondersteunt.

Als we genoeg investeren, kunnen we zelfdoding voorkomen. Er is een meerjarenplan voor 2003 tot 2007. Voor 2003 en 2004 is voorzien in de nodige financiering voor de opstart van deze gezondheidsdoelstelling. Ik hoop dat ook tijdens de volgende legislatuur het engagement zal bestaan om het meerjarenplan met volle overtuiging uit te voeren.

Byttebier

Zelfdoding is volgens de onderzoekers voor 97 procent gelieerd aan het doormaken van een depressie. Voor landbouwers kunnen we zeggen dat de problematiek zich voordoet door de grootschaligheid en de leenlast.

Mijnheer Verfaillie, minister Tavernier is op dit moment op officiële missie in het buitenland, maar ik kan u wel informatie geven. Om het aantal onzekerheden voor de landbouwers te verminderen, en het vertrouwen in de toekomst te versterken, werden een aantal maatregelen genomen : investeringssteun van het Vlaams Landbouw investeringsfonds, administratieve lastenverlaging via verschillende gerealiseerde en te realiseren vereenvoudigingen, fondswerving via een solidariteitsprincipe en het programma voor plattelandontwikkeling, met onder meer diversificatie als maatregel tegen prijsonzekerheid.

Mijnheer Verfaillie, u weet dat we zeker de kleine landbouwers ondersteunen. Er ontstaat stilaan ook meer interesse voor biolandbouw. Dit zijn kleine stappen tegen de druk van het grootschalige landbouwbedrijf, want grootschaligheid zorgt dikwijls voor financiële implicaties die kunnen leiden tot stress en andere problemen.

Landbouwers in moeilijkheden kunnen een beroep doen op de begeleidingscentra. Er is ook het initiatief Agricall, een samenwerkingsverband tussen het Instituut voor Stress & Werk en de federale overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg. Het is de bedoeling van de Vlaamse regering om dit na 2006, als de federale overheid het initiatief niet zou voortzetten, over te nemen. Deze Vlaamse regering vindt dit initiatief belangrijk. We willen dit ook na 2006 niet laten vallen.

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw nietszeggend antwoord. Met alle respect, maar ik ben zwaar ontgoocheld. Zelfs met een administratie en een kabinet achter u, bent u nog niet op de hoogte van de reden waarom landbouwers en dokters meer kwetsbaar zijn dan andere groepen. Ik kom uit de sector, dus ik ken de reden : dokters en landbouwers beschikken over bepaalde producten in hun omgeving.

Minister Adelheid Byttebier : Apothekers ook.

De heer Jan Verfaillie : Ik spreek over landbouwers en dokters. Zij beschikken over producten,

waardoor ze de stap naar zelfdoding kunnen zetten. Dit is een van de redenen.

Mevrouw de minister, ik heb gevraagd naar de rechtszekerheid voor de landbouwers. Een van de zaken die hiermee te maken heeft, is het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Hierin wordt aan de landbouwers 750.000 hectare landbouwgrond beloofd. Tot op vandaag is er bijna niets afgebakend. Mevrouw de minister, ik wil u vragen om dit door te geven aan minister Tavernier, opdat hij dit dossier zo efficiënt mogelijk behandelt.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Het 5b-project stelde, samen met de provincie West-Vlaanderen, middelen ter beschikking voor de bedrijfsbegeleiding van de landbouwers. Dit project ging verder onder verantwoordelijkheid van toenmalig minister Dua, maar over de sociale begeleiding heeft toenmalig minister Vogels gezegd dat er geen middelen beschikbaar waren, en dat ze geen aandacht zou besteden aan een speciale sociale begeleiding voor de landbouwers. De provincie en de Europese instanties waren vragende partij. Het enige verschil was dat de Vlaamse overheid de engagementen die Europa had genomen, diende over te nemen maar dit heeft geweigerd. Het is een heel belangrijk punt dat de Vlaamse overheid haar politiek dienaangaande volledig moet herzien.

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Het onderwerp van zelfdoding vind ik persoonlijk veel te ernstig om erover te freewheelen. U zegt dat deze gemakkelijk aan middelen geraken, en zij het dus zijn die ze gebruiken. Dat klopt niet want een apotheker zit even dicht bij medicatie als een huisarts en een landbouwer, maar die heeft een heel ander profiel.

Ik vind het belangrijk om het thema op te nemen en te laten baseren op onderzoek. We hebben de kwetsbare groepen gedefinieerd en we werken daaraan. Persoonlijk ben ik naar de ontmoeting geweest van de mensen die te maken hebben met zelfdoding ; vorig week heeft Klasse de prijs ervan gekregen omdat het een van de meest pertinente initiatieven is die het onderwerp bespreekbaar maakt, ook bij jongeren. Dat kan dat voor u een indicatie zijn hoe belangrijk het thema voor ons is.

U vraagt naar de sociale begeleiding van landbouwers. Ik weet dat in de provincie West-Vlaanderen rond de sociale initiatieven heel wat gebeurt maar ik heb geen vraag over sociale begeleiding met be-

Byttebier

trekking tot de thematiek van de zelfdoding ontvangen. Ook de provincies doen hun eigen onderzoek en kunnen misschien nieuwe elementen aan dragen. Ik nodig iedereen uit deze te laten weten. Het is zeker geen onderwerp om te verwaarlozen of om er een politieke polemiek over te voeren, maar wel om er actie over te voeren. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik waardeer de inspanningen die gedaan worden door de Vlaamse regering op dit domein. Ik neem deze gelegenheid te baat om nogmaals aan de alarmbel te trekken. Als men weet dat ons land op de niet-benijdenswaardige tweede plaats in Europa staat wat zelfdoding betreft en men daarenboven weet dat veel zelfdodingen doorgaan voor ongevallen of voor een natuurlijke dood, dan is de situatie nog veel erger dan de cijfers laten blijken. Daarom dring ik erop aan dat men alles zou doen aan de preventie om deze situatie te verbeteren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dirk Holemans, Marino Keulen, Leo Peeters en Dirk De Cock houdende wijziging van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst, wat betreft de bescherming van ambtenaren die melding maken van onregelmatigheden – 1658 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Holemans, Keulen, Peeters en De Cock houdende wijziging van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst, wat betreft de bescherming van ambtenaren die melding maken van onregelmatigheden.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Hecke, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, ik wil graag aan de indieners de gelegenheid geven om de finesses van het decreet nader toe te lichten. Ik zal mijn verslaggeving beperken tot de mededeling dat het voorstel van decreet en de resolutie handelen over de bescherming van ambtenaren die melding maken van onregelmatigheden en dat zowel het voorstel van decreet als de resolutie eenparig werden goedgekeurd in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik dank mevrouw Van Hecke voor haar kort maar accuraat verslag. De beste manier om het belang van dit voorstel van decreet toe te lichten, is te verwijzen naar het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst dat vanmiddag werd voorgesteld. Daar hebben we kunnen merken dat we op een ernstige wijze rekening moeten houden met klachten van burgers en we daaruit veel kunnen leren om de performantie van de administratie te verhogen en te streven naar een goed bestuur.

Dit voorstel van decreet zit in dezelfde filosofie en gaat een stap verder of legt er een spoor naast. Burgers in Vlaanderen die niet tevreden zijn over het functioneren van een administratieve dienst, kunnen daar klacht over indienen via het decreet klachtenrecht en via de ombudsman. In dit voorstel van decreet wordt erin voorzien dat ook ambtenaren, die een disfunctie in hun dienst vaststellen, deze op een ernstige manier naar voren kunnen brengen en ernstig worden genomen. In het verleden schoot men immers steevast op de pianist, op de klokkenluiders, in plaats van de zaak inhoudelijk en grondig te onderzoeken.

De filosofie van het voorstel van decreet en het voorstel van resolutie sluit naadloos aan bij de huidige filosofie van hoe we omgaan met klachten van burgers. Uiteraard is de nulde lijn de eigen dienst waarbinnen de ambtenaar functioneert. Vindt hij daar geen gehoor, dan kan hij zich wenden tot de dienst Interne Audit, die in deze zittingsperiode werd opgericht. Uit het charter van deze dienst blijkt echter dat die enkel bestemd is voor dienstoversten. Dit voorstel en het bijhorende voorstel van resolutie maakt het alle ambtenaren mogelijk zich tot deze dienst te wenden.

Mocht dit geen succes opleveren, of indien ambtenaren van mening zijn dat ze zichzelf schade kunnen berokkenen, dan kunnen ze zich nu ook wen-

Holemans

den tot de Vlaamse Ombudsdienst om disfuncties binnen hun dienst te melden. De keuze voor de ombudsdienst ligt voor de hand. Deze dienst heeft een rijke ervaring met betrekking tot communicatie met overheidsdiensten en het onderzoek naar het functioneren daarvan. Deze dienst is verbonden aan het Vlaams Parlement en staat dus los van de Vlaamse regering. Door een speciaal mandaat geniet de ombudsman een bijzondere onafhankelijkheid. Dat zijn belangrijke garanties. Ook bepaalt het voorstel van decreet dat de Vlaamse regering een protocol zal afsluiten met de ombudsdienst, waardoor de klokkenluider een bescherming geniet.

Het belang van dit voorstel van decreet is het beste tot uiting gekomen tijdens de hoorzitting. Daar heeft de ombudsdienst duidelijk gesteld dat het voorstel in de lijn ligt van wat men het institutioneel burgerschap noemt, en van een integriteitsbeleid. Het is zeer belangrijk dat dit integriteitsbeleid wordt uitgewerkt op het niveau van de administratie. De ombudsdienst wees er op dat de sterke regeling die we vandaag voorstellen ongekend is in de ons omringende landen. Zoals destijds, met de invoering van een ombudsdienst, zal het Vlaams Parlement opnieuw een pioniersrol spelen in dit land. Het is mijn overtuiging dat, eens als dit decreet in werking zal treden en er enkele gevallen zullen zijn waaruit blijkt dat dit goed functioneert, ook de andere overheden zullen volgen.

Met dit voorstel van decreet voeren we dus een decretale regeling in voor de bescherming van klokkenluiders. Maar het voorstel doet geen enkele afbreuk aan de rechten van elke burger, dus ook niet aan de rechten van personeelsleden van Vlaamse overheidsdiensten. Personeelsleden die optreden als klokkenluider, behouden te allen tijde hun recht op vrije meningsuiting. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben meer dan 25 jaar ambtenaar geweest, en ik heb nog een administratie meegemaakt waarin de belangrijkste plicht van de ambtenaar de zwijgplicht was. De grootste loyauteit die een ambtenaar kon opbrengen, gold zijn eigen dienst, ministerie en administratie. Destijds werd weleens gezegd dat men, om bij de staat buiten te vliegen, ten minste zijn eigen vader en moeder vermoord moest hebben, maar eigenlijk was loslippigheid over het reilen en zeilen van de

eigen administratie een veel groter kwaad dan oudermoord.

Naar buiten stappen met informatie was trouwens ook formeel absoluut verboden, en leidde onherroepelijk tot ontslag, of toch ten minste tot verwijdering uit de dienst. Of de ambtenaar nu gelijk had of niet, het misbruik dat hij aanklaagde bestond of niet, het vrij onbelangrijk was of gigantisch, hij trad er niet mee naar buiten.

Bovendien heerste er ook vaak intern een soort geforceerde collegialiteit, die meestal ook verhinderde dat hij binnen de administratie ergens met zijn informatie naartoe kon. Anderzijds kon hij, als hij op de hoogte was van grove misbruiken of wantoestanden, en daar niets mee deed, door te zwijgen ook medeplichtig worden. De ambtenaar die zijn job veilig wilde stellen, deed dan ook zijn uiterste best om doelbewust zo weinig mogelijk te weten te komen.

Intussen is de mentaliteit gelukkig heel wat veranderd. Via de wens van openbaarheid van bestuur en een transparante administratie, zijn we langzaam van een zwijgplicht voor ambtenaren gekomen tot een informatieplicht. Dat neemt echter niet weg dat mensen zich met de regelmaat van een klok gedwongen voelen met gevoelige informatie naar buiten te komen, of naar de media te stappen.

Helaas ondervinden ze daar af en toe ook nadelige gevolgen van. Daarom gaan dit voorstel van decreet en dit voorstel van resolutie een stap verder, en beschermen ze de zogenaamde klokkenluiders tegen represailles. Het Vlaams Blok staat daar ten volle achter.

Ik wil niet zo ver gaan te beweren dat alle klokkenluiders zonder uitzondering tot de besten van ons volk behoren, die altijd het algemeen belang op idealistische wijze laten opwegen tegen mogelijke risico's voor hun carrière. Af en toe zal ook wel eens rancune, jaloezie of ontgoocheling meespelen bij de beslissing om naar buiten te treden met bepaalde praktijken van collega's. Daar hoeven we niet kinderachtig over te doen.

Dat neemt echter niet weg dat, wie terecht misbruiken aanklaagt en de waarheid spreekt, wat ook zijn drijfveren daarvoor zijn, beschermd moet worden tegen elk soort represailles vanuit de dienst. We vinden dit dus een goed decreet en een goede resolutie.

Ze hebben evenwel ook een vreemde bijmaak. Klokkenluiders kunnen zich immers maar verto-

De Lobel

nen als er misbruiken zijn. Over een goed en integer bestuur vallen niet veel klokken te luiden. Het fenomeen klokkenluiders institutionaliseren via een klokkenluidersregeling is dus eigenlijk ook het institutionaliseren van het fenomeen administratief misbruik.

Misbruiken zijn weliswaar menselijk, en het zou dan ook buitengewoon naïef zijn te veronderstellen dat ze in onze administratie nooit of te nimmer voorkomen. We kunnen ze nooit absoluut uitsluiten. Als het goed is, zouden de administraties echter zodanig ingericht moeten zijn dat de betrokkenen in hun dienst scheve toestanden kunnen rechtzetten of laten rechtzetten. Als klokkenluiders noodgedwongen met hun verhaal naar de media moeten, dan is dat een gevolg van het feit dat ze in de dienst, of in de algemene organisatie van het openbaar bestuur, nergens terecht kunnen of gehoor vinden.

We zullen dit voorstel van decreet en dit voorstel van resolutie zeker goedkeuren. Als er misbruiken zijn, dan willen we daar graag heel veel en heel luide klokken over horen, maar we verliezen niet uit het oog dat elke klokkenluider die beschermd moet worden, het gevolg is van niet alleen een bestaand of vermeend misbruik, maar ook en vooral van het falen van een dienst of een organisatie – en dus van het beleid – om zelf regulerend op te treden. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Holemans, Keulen, Peeters en De Cock houdende wijziging van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst, wat betreft de bescherming van ambtenaren die melding maken van onregelmatigheden.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Aan artikel 3 van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan dit artikel, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 2. De Vlaamse ombudsman heeft tevens als opdracht meldingen te onderzoeken van personeelsleden van administratieve overheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse gewest, die in de uitoefening van hun ambt nalatigheden, misbruiken of misdrijven binnen de administratieve overheid waar ze zijn tewerkgesteld hebben vastgesteld, hierna onregelmatigheden genoemd, en die ofwel menen

- dat na kennisgeving aan hun hiërarchische meerdere en daarna aan de Interne Audit, geen of onvoldoende gevolg werd gegeven aan hun mededeling binnen een termijn van dertig dagen ;
- om de enkele reden van de bekendmaking of aangifte van deze onregelmatigheden onderworpen te zijn of zullen worden aan een tuchtstraf of een andere vorm van openlijke of verdoken sanctie.

Onder Vlaamse overheidsdienst wordt verstaan elke dienst of afdeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, een Vlaamse wetenschappelijke instelling of een Vlaamse openbare instelling. Als Vlaamse openbare instelling wordt beschouwd elke publiekrechtelijke rechtspersoon opgericht bij of krachtens een wet of decreet, en die ressorteert onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap.” ;

2° in § 1, eerste lid, 3°, worden na de woorden “bedoeld in 1°” de woorden “en § 2” ingevoegd.”.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Aan het opschrift van hoofdstuk III van hetzelfde decreet worden de woorden “en meldingen” toegevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

In hetzelfde decreet wordt een artikel 12bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 12bis

Elk personeelslid verbonden aan een administratieve overheid als bedoeld in artikel 3 kan schriftelijk of mondeling bij de Vlaamse ombudsdienst melding doen van een nalatigheid, misbruik of misdrijf als bedoeld en onder de voorwaarden omschreven in artikel 3, § 2.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Aan artikel 13 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 4. De Vlaamse ombudsman onderzoekt de gegrondheid van de melding van een onregelmatigheid als bedoeld in artikel 3, § 2. Indien hij na een preliminair onderzoek meent dat de melding ontevankelijk en niet kennelijk ongegrond is, vervolgt hij het onderzoek van de feiten volgens de bepalingen van de artikelen 14 tot en met 17. In het andere geval deelt hij aan het betrokken personeelslid schriftelijk mee waarom hij de zaak onontvankelijk of kennelijk ongegrond acht.

Bij een gerechtelijk onderzoek of een opsporingsonderzoek over de gemelde onregelmatigheid beperkt het optreden van de Vlaamse ombudsman zich tot een summier onderzoek met het oog op het onder bescherming plaatsen van het betrokken personeelslid.”.

Artikel 6

Aan hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een artikel 17bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 17bis

Het personeelslid dat een onregelmatigheid meldt, zoals bedoeld in artikel 3, § 2, wordt op zijn verzoek onder de bescherming geplaatst van de Vlaamse ombudsman. Hiertoe werkt de Vlaamse regering een protocol uit met de Vlaamse ombudsdienst. Dit protocol omvat, naast de duur van de beschermingsperiode, minimaal als beschermingsmaatregelen de schorsing van tuchtprocedures en een regeling inzake het toewijzen van de bewijslast. De Vlaamse regering neemt in haar regelingen betreffende de rechtspositie van het personeel bepalingen op ter implementatie van het protocol. De Vlaamse ombudsman brengt, van zodra hij de zaak opneemt, de hiërarchische meerdere van de betrokken ambtenaar onmiddellijk op de hoogte van deze bescherming.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Aan artikel 34 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3. Elk personeelslid heeft het recht om de interne Audit rechtstreeks op de hoogte te brengen van onregelmatigheden die hij in de uitoefening van zijn functie vaststelt.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2005.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jan Van Duppen en Carlo Daelman houdende de verplichting tot het plaatsen van rookdetectoren in woongelegenheden
– 1798 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Carl Decaluwe, mevrouw Veerle Heeren en de heren Jos De Meyer, Bart De Smet en Mark Van der Poorten houdende de verplichting tot het plaatsen van optische rookdetectoren in nieuw te bouwen woongelegenheden
– 1726 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van decreet van de heren Van Duppen en Daelman houdende de verplichting tot het plaatsen van rookdetectoren in woongelegenheden en het voorstel van decreet van de heer Decaluwe, mevrouw Heeren en de heren De Meyer, De Smet en Van der Poorten houdende de verplichting tot het plaatsen van optische rookdetectoren in nieuw te bouwen woongelegenheden, die in de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het voorstel van decreet van de heren Van Duppen en Daelman als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Guns, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Daelman heeft het woord.

De heer Carlo Daelman (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit voorstel van decreet en het amendement van de meerderheid hebben een lange weg afgelegd. Verschillende commissies hebben zich vele jaren beziggehouden met de

brandveiligheid en de positieve rol van rookdetectoren.

In 1997 werd een eerste voorstel van decreet ingediend. Daarna ging de discussie over de bevoegdheidsverdeling. Er werden voorstellen ingediend in de Kamer. Uiteindelijk heeft de Raad van State bevestigd dat het Vlaams Parlement bevoegd was. Daarop hebben de CD&V- en de sp.a-fractie voorstellen ingediend over de plaatsing van rookdetectoren in onze woningen. Deze twee voorstellen hadden het over de verplichting van rookmelders : het CD&V-voorstel richtte zich op nieuwbouw, het sp.a-voorstel op alle woningen.

Dat zowel meerderheid als oppositie voorstellen indienden, toont het maatschappelijk belang van rookdetectie en de omvang van het probleem aan. Ik geef u enkele cijfers. In Vlaanderen vallen er per jaar ongeveer honderd doden door woningbrand. Dat zijn honderd doden per 10.000 woningbranden. Rookmelders kunnen daaraan iets veranderen. In Engeland zeggen de statistieken dat woningen met rookmelders 70 percent minder dodelijke slachtoffers door brand hebben.

De commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Huisvesting heeft in het afgelopen jaar een hoorzitting georganiseerd over het onderwerp. Die was heel interessant en doorslaggevend. Verschillende specialisten in alle domeinen die met brandveiligheid te maken hebben, kwamen spreken : de brandweer, diensten voor huisvesting, verzekeringsmaatschappijen, enzovoort. Zij lieten hun licht schijnen op de voorliggende voorstellen.

Een aantal kernpunten uit de hoorzitting leidden tot het amendement van de meerderheid. Uit de hoorzitting bleek dat de verplichting een gevaar inhield. Wie moet dat immers organiseren, opvolgen en controleren ? Wat zijn de gevolgen voor de brandpolis ? Een verzekeraar vond dat we voorzichtig moeten zijn. Als het goed functioneren van de brandmelder als voorwaarde in een brandpolis terechtkomt, kan de huidige situatie misschien verslechteren. Het verdelen van rookdetectoren werd evenmin efficiënt bevonden, want het rendement daarvan is heel laag. Een verzekeraar getuigde dat zijn gratis bedeelde rookmelders op een schap in de garage bleven liggen of op een zinloze plaats hingen.

Tijdens de hoorzitting werd de Vlaamse overheid aangeraden om een stimulerend beleid te voeren. Het voorbeeld van de stad Oostende werd uit de doeken gedaan. Daar stelt de dienst Huisvesting rookmelders ter beschikking op aanvraag. Ze wor-

Daelman

den dus niet zomaar uitgedeeld. Bij wie een rookmelder aanvraagt, komt de dienst Huisvesting de melder op de meest efficiënte plaats hangen. Ondertussen wordt ook een CO-controle uitgevoerd in de woning. De verantwoordelijken van Oostende wisten te vertellen dat ze op twee jaar tijd ongeveer 4.000 rookmelders hebben geplaatst. Dat komt neer op 5 percent van alle woningen per jaar.

Ik heb ter plaatse nagegaan hoe alles in zijn werk gaat, hoe de detectoren worden geplaatst en hoe de informatieoverdracht gebeurt. Ik ben enthousiast teruggekeerd. De plaatsing gebeurde erg snel en efficiënt en de informatieoverdracht was van een heel goede kwaliteit. Nochtans zijn de plaatsers geen hooggekwalificeerde vaklui, maar mensen die worden tewerkgesteld via artikel 60 van de OCMW-wetgeving en hun werk heel goed doen.

De meerderheid heeft een amendement ingediend bij het oorspronkelijke voorstel tot verplichte plaatsing. We hebben het voorstel omgezet in een voorstel tot het stimuleren van de plaatsing van rookmelders in woningen. We vragen aan de Vlaamse overheid om rookmelders ter beschikking te stellen van de gemeenten die zich ertoe verbinden om ze op de meest efficiënte manier te plaatsen. Het zal een eerste aanzet zijn tot brandveilige huizen.

De kosten zijn marginaal, er zullen veel mensenlevens worden gespaard en zware brandwonden worden vermeden. Ik heb berekend dat als de Vlaamse overheid aan hetzelfde tempo werkt als de stad Oostende, de kosten 3,5 miljoen euro per jaar zouden bedragen of 1 percent van het huidige budget voor Huisvesting en Monumenten. Op de hele Vlaamse begroting gaat het slechts over een habbekrats. Het is een kwestie van politieke wil, niet alleen op Vlaams, maar ook op gemeentelijk niveau. Ik heb er reeds op gewezen dat in Oostende mensen worden tewerkgesteld via artikel 60 van de OCMW-wetgeving. Hun tewerkstelling heeft geen overbevraging van de lokale begroting tot gevolg. Met een minimum aan middelen kunnen we dus een maximum aan inspanningen realiseren.

De sprekers tijdens de hoorzitting hebben gelijk : een stimulerend beleid werkt veel efficiënter dan een verplichting. Een verplichting heeft trouwens een veel hogere personeelskost tot gevolg en vergt veel meer verantwoordelijkheden op andere niveaus, zoals op het niveau van de verzekeringen, en die hebben we niet altijd in de hand. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, beste collega's, anderhalf jaar geleden heeft de CD&V-fractie als eerste een voorstel van decreet ingediend over rookmelders. We deden dat toen pas, omdat toen duidelijk werd dat niet de federale overheid verantwoordelijk was, maar de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Daelman heeft ons gewezen op het grote aantal branden per jaar. Het zijn er ongeveer 12.000. U moet het woord 'brand' maar eens intikken op Mediargus. Ik stond er zelf van versteld hoeveel berichten er per dag zijn over een brand. De menselijke tol is erg hoog : 100 doden per jaar en een veelvoud aan gewonden. Bovendien lijden ook heel veel mensen aan psychische trauma's op en lopen ze materiële schade op.

Bijna 80 percent van de slachtoffers van een brand komt om bij een woningbrand. Rekening houdend met dat cijfer, ligt het voor de hand dat wordt gezocht naar maatregelen. Op dat ogenblik hebben we een voorstel van decreet ingediend. We hebben ook een zeer interessante hoorzitting gehad.

Ik heb geopperd dat het misschien beter zou zijn om een aanbeveling te schrijven voor de Vlaamse regering waarin we aansporen tot het nemen van sensibiliseringsinitiatieven. Jammer genoeg was de sp.a-fractie een andere mening toegedaan en heeft ze nadien een eigen, gelijkaardig voorstel van decreet ingediend.

Het CD&V-voorstel hield een verplichting in tot het plaatsen van optische rookdetectors in nieuw te bouwen woningen. Dat leek een goede aanzet om op termijn te komen tot de algemene aanwezigheid van rookmelders. Tijdens het bouwen van een woning is een rookmelder bovendien nog makkelijk te installeren en is de prijs daarvan te verwaarlozen, zeker in vergelijking met de totale bouwkosten.

Op plaatsen die door een groot aantal mensen worden bezocht, zoals ziekenhuizen, rustoorden, hotels en scholen, hebben branddetectiesystemen hun doeltreffendheid reeds bewezen. Uit internationale studies is bovendien gebleken dat het plaatsen van een rookdetector levens kan redden.

Uit een Britse studie is gebleken dat het aantal slachtoffers per 1.000 branden vermindert tot 3 indien er een rookmelder aanwezig is. Indien er geen rookdetectors zijn, vallen er 9 slachtoffers per 1.000 branden. Diezelfde studie leert ons ook dat 68 per-

Heeren

cent van de woningbranden kan worden voorkomen door het plaatsen van een rookmelder. Een rookdetector zorgt er vaak ook voor dat de vuurhaard beperkt blijft. Essentieel daarbij is natuurlijk dat er iemand in huis is, want anders heeft een detector geen nut.

Voor alle openbare gebouwen gelden heel strikte voorschriften, maar het preventiebeleid in Vlaanderen staat nog nergens. Andere Europese landen staan veel verder. Hier schat men dat in 30 percent van de woningen rookdetectors aanwezig zijn. In de Scandinavische landen zijn er in bijna 80 percent van de woningen rookdetectors.

De lokale overheden benadrukken het belang van rookdetectors. De heer Daelman heeft dan ook terecht het Oostendse initiatief voorgesteld. Daar worden gratis rookdetectors geïnstalleerd in woningen.

Mijnheer Daelman, de meerderheid heeft een voorstel van decreet ingediend tot het plaatsen van rookdetectors. Ik betreur dat u geen pogingen hebt ondernomen om te komen tot een gezamenlijk voorstel, laat staan dat u bent ingegaan op onze suggestie om te werken met een voorstel van resolutie in de plaats van een zoveelste decretaal initiatief te nemen.

Mijn fractie heeft principiële problemen met het voorstel van decreet van de sp-a-fractie. Het komt immers neer op het gratis geven van rookmelders. Voor ons is dat geen goede werkwijze. Er is om te beginnen een financieel probleem. Om alle 2,3 miljoen woningen in Vlaanderen uit te rusten met een goede rookdetector van ongeveer 25 euro, is een bedrag van meer dan 50 miljoen euro nodig. Op zich heb ik geen problemen met dat bedrag, maar ik vraag me wel af waar die middelen moeten worden gehaald.

De kosten die zijn verbonden aan het gratis geven van rookdetectors in Oostende, worden vermeld om het bedrag van 50 miljoen euro te relativiseren, maar voor ons gaat dat niet op. Indien Oostende een beroep had kunnen doen op het gewest, zou de stad een en ander helemaal anders hebben aangepakt. Dan zouden er veel meer rookmelders zijn uitgedeeld aan de bewoners.

De meerderheid belast overigens ook de gemeenten met het plaatsen van die rookmelders. We hebben het in dit parlement vaak over de autonomie van de gemeenten. Met dit voorstel van decreet dat

zal worden goedgekeurd door de meerderheid, worden opnieuw een aantal taken overgeheveld naar het gemeentelijk niveau zonder dat daartoe in de nodige middelen wordt voorzien.

Rookmelders moeten worden geplaatst door diegenen die terzake over de nodige expertise beschikken, dit met alle respect voor de mensen die in het kader van artikel 60 een opleiding krijgen. Ik denk dat dit niet de juiste strategie is. De brandweer is terzake wel deskundig. Ik vind dan ook dat opleidingen op dat niveau moeten worden georganiseerd. De gemeenten zullen dus een beroep moeten doen op derden en moeten daartoe de middelen krijgen.

Om al deze redenen zal onze fractie dit voorstel van decreet niet goedkeuren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Van Duppen en Daelman houdende de verplichting tot het plaatsen van rookdetectors in woongelegenheden.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Teneinde tenminste één rookmelder in iedere woning te kunnen plaatsen, stelt de Vlaamse regering, binnen de perken van de beschikbare begrotingskredieten, op verzoek van de gemeenten rookmelders ter beschikking.

De gemeenten worden belast met de plaatsing van de rookmelders.

Voorzitter

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toekenning en de plaatsing van de rookmelders.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dirk De Cock, Cis Schepens, Dany Vandebossche en Dirk Holemans houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft het administratief toezicht
– 2075 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren De Cock, Schepens, Vandebossche en Holemans houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft het administratief toezicht.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Logist, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, op 3 juli 2002 keurden wij in dit parlement in de plenaire vergadering een decreet goed waarbij het administratief toezicht op de gemeente werd vereenvoudigd. Dit decreet kwam tot stand op initiatief van een aantal leden van de commissie.

Het voorstel van decreet dat we vandaag behandelen, wenst de lokale besturen te zien als volwassen besturen die in staat zijn om zelf beslissingen te nemen over zaken die tot hun bevoegdheden behoren. Lokale besturen zijn geen ondergeschikte besturen in die visie maar partners van het Vlaamse niveau met eigen verantwoordelijkheden en beslis-

singsautonomie. Toch blijft toezicht nodig. Er moet immers een instantie zijn die kan optreden indien de wet wordt geschonden of indien er onbehoorlijk wordt bestuurd. Burgers moeten hun belangen kunnen verdedigen wanneer ze vermoeden dat die worden geschaad.

De Grondwet ziet het administratief toezicht heel duidelijk als een correctiemechanisme op de gemeentelijke autonomie. Vandaag zeggen we dat het algemeen toezicht de lichtste vorm is van administratief toezicht en het bijzonder toezicht de uitzondering. Het betreft dus een facultatief toezicht dat in de praktijk in hoofdzaak wordt uitgeoefend na onderzoek van eventueel ernstige klachten, ingediend door raadsleden of door burgers. De besluiten die uitgaan van het algemeen toezicht, zijn onmiddellijk uitvoerbaar. Ze blijven echter wel vatbaar voor schorsing of vernietiging door de toezichthoudende overheid binnen een bepaalde termijn. Wij stellen voor om onder meer de bepaling 'tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie van de gemeente' daar ook bij te laten aansluiten.

Verder werd er een procedure ingevoerd om indieners van een klacht tegen een besluit van een OCMW-overheid op de hoogte te houden van de behandeling van hun klacht. In de huidige stand van zaken moet het besluit van de OCMW-raad, waarbij de personeelsformatie wordt vastgesteld, worden goedgekeurd door de Vlaamse regering, na advies van de gouverneur. In het voorstel wordt het goedkeuringstoezicht vervangen door een algemeen toezicht. Dit houdt in dat de gouverneur als toezichthoudende overheid op de eerste lijn dit besluit kan schorsen en de Vlaamse regering, als toezichthoudende overheid op de tweede lijn, dit besluit kan vernietigen.

De personeelsbehoeften en de daarmee verbonden functiebeschrijvingen moeten duidelijk worden gemotiveerd en omschreven. Die motivering sluit aan bij de principes van een oordeelkundig personeelsmanagement. Het organogram van het OCMW moet worden aangegeven.

Wat die twee voorwaarden betreft, wens ik te beklemtonen dat de wijzigingen tot doel hebben dat de toezichthoudende overheid geen inhoudelijk oordeel meer velt over de opportuniteit van bepaalde personeelsbehoeften of van een organogram. Die opportuniteit wordt voortaan enkel door het OCMW zelf beoordeeld. In het kader van de motiveringsplicht moet het OCMW wel aantonen dat er wel degelijk personeelsbehoeften zijn en dat

De Cock

de personeelsformatie die voorligt, daarmee overeenstemt.

Beslissingen tot schuldherschikking zijn beslissingen waarbij de lasten van de opgenomen leningen worden herschikt. De terugbetalingen van de uitstaande schuld worden daardoor verder in de tijd doorgeschoven. Aangezien dergelijke besluiten een belangrijke impact hebben op toekomstige ontwikkelingen, zeker op de lange termijn, worden ze in de huidige stand van de wetgeving onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse regering. Ook dit goedkeuringstoezicht wordt in dit voorstel van decreet vervangen door het algemeen toezicht. Men wil daarmee de financiële autonomie en de responsabilisering van de lokale besturen beklemtonen.

Naar analogie van het decreet van 15 juli 2002 betreffende het toezicht op de gemeenten wordt in de OCMW-wet eenzelfde klachtenprocedure opgenomen. Ze is vergelijkbaar met de omzendbrief waarin de termijnen expliciet worden vermeld. De beoogde klachtenprocedure bevat minimaal 5 fasen waarin de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht op de hoogte brengt. Met andere woorden, de transparantie en de openbaarheid van het bestuur worden verhoogd. De nieuwe procedure past in een modern klachtenmanagement. De indiener van een klacht wordt op elk moment op de hoogte gebracht van de stand van zaken.

Mijnheer de voorzitter, het voorstel is belangrijk voor de OCMW-sector. De procedures van toezicht worden gelijkgeschakeld met die van het toezicht op de gemeenten. Dit betekent een vereenvoudiging van de dagelijkse praktijk.

Waarschijnlijk zullen er in de toekomst nog wijzigingen komen als er een nieuw gemeentedecreet is. Er is al heel wat voorafgaand werk geleverd. Het OCMW zal daarin waarschijnlijk worden opgenomen als de zaak wordt besproken tijdens de volgende legislatuur.

Mijnheer de voorzitter, we hebben gisteren nog een amendement ingediend op artikel 9. Nadien hebben we geconstateerd dat er een klein foutje was ingeslopen. We hebben dan ook een erratum ingediend op het amendement op artikel 9. Het gaat enkel om artikel 111, dat niet volledig moet worden vermeld, met name op paragraaf 1, paragraaf 2, punt 1 en paragraaf 3. De verantwoording is dat autonome verzorgingsinstellingen zoals OCMW-rusthuizen en -ziekenhuizen eigenlijk niet

moeten vallen onder dit voorstel van decreet. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren De Cock, Schepens, Dany Vandenbossche en Holemans houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft het administratief toezicht.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen*

Artikel 2

In artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 430 van 5 augustus 1986, de wet van 5 augustus 1992 en de decreten van 17 december 1997, 19 december 1999, 14 juli 1998 en 14 maart 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Onder personeelsformatie wordt verstaan : de opsomming van de graden en de vaststelling van het aantal vol- en deeltijdse betrekkingen per graad.” ;

2° in het tweede lid worden de woorden “de raad voor maatschappelijk welzijn” vervangen door de woorden “het beheerscomité, bedoeld in artikel 94, § 2,” ;

Voorzitter

3° in het vierde en het achtste lid worden de woorden “de Koning” vervangen door de woorden “de Vlaamse regering”;

4° het zevende lid wordt vervangen door wat volgt :

“Voor de toepassing van het vorige lid kan de Vlaamse regering algemene regelen vaststellen waarbinnen het centrum kan handelen.”;

5° het tiende tot en met het twaalfde lid worden opgeheven.

– *Aangenomen*

Artikel 3

In dezelfde wet wordt een artikel 42bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 42bis

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden die worden toegekend krachtens artikel 111, § 3, en in artikel 112, § 1, schorst de gouverneur, bij gemotiveerd besluit en binnen de in artikel 112bis, § 3 en § 4, bepaalde termijn, de uitvoering van de besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie in de volgende gevallen :

1° als een dergelijk besluit wordt ingediend zonder dat de noodzaak daartoe voldoende wordt verantwoord op basis van een personeelsbehoeftestudie. Die personeelsbehoeftestudie bevat in ieder geval de volgende elementen :

- a) de motivering en verklaring van de beoogde wijzigingen aan het personeelsbestand, waarbij onder meer de beleidsvisie of de opties van het bestuur op herkenbare wijze worden verwoord ; in geval de beoogde wijziging een gevolg is van een decretales of reglementaire verplichting of erkenningsvoorwaarde volstaat de vermelding van deze verplichting als motivering ;
- b) de functiebeschrijvingen, die de functies onderbrengen in een welbepaald niveau en op een bepaalde plaats binnen de organisatie, en die een nauwkeurige weergave bevatten

van de taakinhoud en het profiel van een functie ;

c) de prestatiegegevens in vorm van kwantitatieve en beschrijvende informatie die betekenisvol is voor de personeelsbehoefte en die betrekking heeft op het dienstverleningspakket en het niveau van de dienstverlening, het kwaliteitsniveau van de dienstverlening, de organisatieopvatting bij de dienstverlening en het taakvolume ;

2° als een dergelijk besluit wordt voorgelegd zonder algemeen organogram, of, als de omvang van de organisatie dat noodzakelijk maakt, zonder deelorganogrammen per departement, afdeling en/of dienst ;

3° als een dergelijk besluit wordt voorgelegd zonder dat de financiële haalbaarheid wordt aangetoond op basis van een nauwkeurige berekening van de maximale financiële gevolgen van de beslissing en van de wijze waarop het evenwicht van het budget, bedoeld in artikel 88, § 2, en van het meerjarenplan, bedoeld in artikel 88, § 1, behouden kan blijven ;

4° als een dergelijk besluit personeelsfuncties bevat die de sectorale akkoorden schenden die in de bevoegde onderhandelingscomités werden gesloten.

In afwijking van het eerste lid kan de gouverneur, als de redenen die aanleiding geven tot een schorsing beperkt zijn tot een of meer welbepaalde functies, de schorsing beperken tot één of meer artikelen of onderdelen van het voorliggende besluit, op voorwaarde dat het niet- geschorste deel van het voorliggende besluit nog op verantwoorde en samenhangende wijze kan worden uitgevoerd.

§ 2. De gouverneur verstuurt zijn schorsingsbesluit naar het bevoegde orgaan van het centrum uiterlijk de laatste dag van de termijn, bedoeld in § 1, eerste lid. Hij verstuurt dezelfde dag een afschrift van zijn schorsingsbesluit naar de Vlaamse regering.

§ 3. Het bevoegde orgaan van het centrum, waarvan een besluit in zijn uitvoering werd geschorst, kan het geschorste besluit intrekken en geeft daarvan kennis aan de gouverneur.

Het kan een geschorst besluit gemotiveerd rechtvaardigen of aanpassen binnen een termijn van honderd dagen, die ingaat op de dag nadat het schorsingsbesluit van de gouverneur verstuurd werd naar het bestuur. Het stuurt dit besluit, op

Voorzitter

straffe van nietigheid van het geschorste besluit, uiterlijk op de laatste dag van die termijn naar de Vlaamse regering. Het stuurt tevens een afschrift van het besluit de gouverneur.

§ 4. Onverminderd de bevoegdheid tot vernietiging die haar toegekend wordt in artikel 111, § 3, en artikel 112, § 3 en § 4, vernietigt de Vlaamse regering de besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie en de besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie in de volgende gevallen :

1° als een dergelijk besluit wordt ingediend zonder dat de noodzaak daartoe voldoende wordt verantwoord op basis van een personeelsbehoeftenstudie. Die personeelsbehoeftenstudie bevat in ieder geval de volgende elementen :

- a) de motivering en verklaring van de beoogde wijzigingen aan het personeelsbestand waarbij onder meer de beleidsvisie of de opties van het bestuur op herkenbare wijze worden verwoord ; in geval de beoogde wijziging een gevolg is van een decretales of reglementaire verplichting of erkenningsvoorwaarde volstaat de vermelding van deze verplichting als motivering ;
- b) de functiebeschrijvingen, die de functies onderbrengen in een welbepaald niveau en op een bepaalde plaats binnen de organisatie en die een nauwkeurige weergave bevatten van de taakhoud en het profiel van een functie ;
- c) de prestatiegegevens in de vorm van kwantitatieve en beschrijvende informatie die betekenisvol is voor de personeelsbehoefte en die betrekking heeft op het dienstverleningspakket en het niveau van de dienstverlening, het kwaliteitsniveau van de dienstverlening, de organisatieopvatting bij de dienstverlening en het taakvolume ;

2° als een dergelijk besluit wordt voorgelegd zonder algemeen organogram, of, als de omvang van de organisatie dat noodzakelijk maakt, zonder deelorganogrammen per departement, afdeling en/of dienst ;

3° als een dergelijk besluit wordt voorgelegd zonder dat de financiële haalbaarheid wordt aangetoond op basis van een nauwkeurige berekening van de maximale financiële gevolgen van de be-

slissing en van de wijze waarop het evenwicht van het budget, bedoeld in artikel 88, § 2, en van het meerjarenplan, bedoeld in artikel 88, § 1, behouden kan blijven ;

4° als een dergelijk besluit personeelsfuncties bevat die de sectorale akkoorden schenden die in de bevoegde onderhandelingscomités werden gesloten.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse regering, als de redenen die aanleiding geven tot een vernietiging beperkt zijn tot een of meer welbepaalde functies, de vernietiging beperken tot één of meer artikelen of onderdelen van het voorliggende besluit, op voorwaarde dat het niet-vernietigde deel van het voorliggende besluit nog op verantwoorde en samenhangende wijze kan worden uitgevoerd

§ 5. De Vlaamse regering neemt haar vernietigingsbesluit binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande op de dag nadat ze het besluit tot rechtvaardiging of aanpassing van het geschorste besluit ontvangen heeft en verstuurt dit vernietigingsbesluit naar het bevoegde orgaan van het centrum uiterlijk op de laatste dag van die termijn. Ze stuurt dezelfde dag een afschrift van haar besluit ter kennisgeving aan de gouverneur.

Als de Vlaamse regering de termijn voor vernietiging laat verstrijken, is de schorsing ambtshalve opgeheven en kan het betreffende besluit van het centrum niet meer vernietigd worden.

§ 6. Bij een rechtstreekse vernietiging in de in § 4 genoemde gevallen, neemt de Vlaamse regering haar besluit binnen de termijn, vastgesteld in artikel 112bis, § 3 en § 4.

Ze verstuurt het vernietigingsbesluit naar het bevoegde orgaan van het centrum uiterlijk de laatste dag van die termijn. Ze stuurt dezelfde dag een afschrift van haar besluit ter kennisgeving aan de gouverneur.”.

– *Aangenomen*

Artikel 4

Artikel 56, § 2, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 5 augustus 1992, wordt vervangen door wat volgt :

Voorzitter

“§ 2. Voor tijdelijke bedieningen en in geval van een ramp kan de raad voor maatschappelijk welzijn, indien nodig, personeel aanwerven buiten de personeelsformatie. In geval van een ramp kan tevens afgeweken worden van de vastgestelde aanwervingsvoorwaarden, voorzover dat noodzakelijk is om dringende en onvoorziene taken te vervullen.”.

– *Aangenomen*

Artikel 5

Artikel 93ter van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 93ter

De besluiten waarbij de financiële lasten van de opgenomen leningen worden herschikt door een spreiding van die lasten over een langere periode, worden genomen door de raad voor maatschappelijk welzijn.”.

– *Aangenomen*

Artikel 6

In artikel 111 van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd door het decreet van 18 mei 1999, wordt § 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 moet binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het treffen, een eensluidend verklaard afschrift naar de gouverneur en naar het college van burgemeester en schepenen worden verstuurd van :

- 1° de besluiten betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddenschalen, de bezoldigingsregeling en de vergoedingen en toelagen van het personeel ;
- 2° de besluiten waardoor de financiële lasten van de opgenomen leningen worden herschikt ;

3° de besluiten tot vaststelling of wijziging van de personeelsformatie ;

Binnen dezelfde termijn van twintig dagen wordt van de besluiten, bedoeld in 1° en 3°, eveneens een afschrift naar de Vlaamse regering verstuurd.”.

– *Aangenomen*

Artikel 7

In artikel 112bis van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het tweede lid van § 1 wordt vervangen door wat volgt :

“Deze termijn wordt geschorst door de verzending van een ter post aangetekende brief waarbij de toezichthoudende overheid het dossier betreffende een bepaald besluit bij het bevoegde orgaan van het centrum opvraagt of supplementaire inlichtingen inwint. De ontvangst van het dossier of van de supplementaire inlichtingen of de verzending van de ter post aangetekende ingediende klacht aan de toezichthoudende overheid geldt als stuiting.” ;

2° in de paragrafen 2, 3 en 4 worden de woorden “het provinciaal gouvernement” telkens vervangen door de woorden “de provinciegouverneur”.

– *Aangenomen*

Artikel 8

In dezelfde wet wordt een artikel 112ter ingevoegd dat luidt als volgt :

“Artikel 112ter

Ingeval een klacht wordt ingediend tegen een besluit van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, brengt de toezichthoudende overheid bij wie de klacht is ingediend, de indiener van de klacht regelmatig op de hoogte van de behandeling van de klacht.

Voorzitter

De toezichthoudende overheid brengt de indiener van de klacht via een gewone brief op de hoogte van :

- 1° de ontvangst van de klacht, binnen tien dagen nadat ze toegekomen is ;
- 2° het verzoek van de toezichthoudende overheid aan het bevoegd orgaan van het centrum om het besluit of de inlichtingen, bedoeld in artikel 112bis, § 1, te bezorgen, binnen tien dagen na dat verzoek ;
- 3° de motieven van de toezichthoudende overheid om het besluit van het centrum waartegen de klacht was ingediend niet te schorsen of te vernietigen, binnen tien dagen na het nemen van het besluit of na het verstrijken van de beslissingstermijn bedoeld in artikel 112bis ;
- 4° het gemotiveerde besluit van de toezichthoudende overheid waarbij het bestreden besluit van het centrum wordt geschorst of vernietigd, binnen tien dagen na het nemen van het besluit ;
- 5° de stand van het dossier als de behandeling van de klacht verschillende weken of maanden in beslag neemt ; in dat geval informeert de toezichthoudende overheid de indiener van een klacht minstens om de drie maanden over de stand van zaken. Zodra de toezichthoudende overheid het onderzoek heeft afgerond, stuurt ze haar definitieve antwoord aan de indiener van de klacht en geeft ze er ook kennis van aan het betrokken centrum.

De bepalingen van dit artikel zijn zowel van toepassing op de besluiten waarvan met toepassing van artikel 111, § 2, van deze wet geen afschrift naar de provinciegouverneur gestuurd moet worden, als op de besluiten waarvan wel een afschrift naar de provinciegouverneur gestuurd moet worden.”.

– *Aangenomen*

Artikel 9

In artikel 126, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 430 van 5 augustus 1986 en gewijzigd bij het decreet van 14 juli 1998, worden de woorden “de artikelen 111, 112,

112bis en 113” vervangen door de woorden “de artikelen 111 tot en met 113”.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 10

voorgesteld door de heren Dirk De Cock,
Cis Schepens, Jos Geysels en Dany Vandenbossche
na indiening van het verslag

Artikel 9

In de voorgestelde tekst artikel 9 vervangen door wat volgt :

“Artikel 9

In artikel 126, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 430 van 5 augustus 1986 en gewijzigd bij decreet van 14 juli 1998, worden de woorden “de artikelen 111, 112, 112bis en 113” vervangen door de woorden “de artikelen 111, § 1, 111, § 2, 1°, 111, § 3 en 112 tot en met 113.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 10

De besluiten die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn genomen worden vóór de inwerkingtreding van dit decreet, blijven onderworpen aan de toezichtregelen die op dat tijdstip van kracht waren.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Sven Gatz, mevrouw Yamila Idrissi, de heren Frans Ramon en Dirk De Cock, mevrouw Brigitte Grouwels en mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh houdende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad

– 2091 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Gatz, mevrouw Idrissi, de heren Ramon en De Cock, mevrouw Grouwels en mevrouw Van Nieuwenborgh houdende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Idrissi, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit is een klein voorstel van decreet, dat niettemin erg belangrijk is omdat het een spanningsveld zal wegwerken in het Brussels Nederlandstalig onderwijs tussen Nederlandstalige kinderen en/of hun ouders en de anderstalige kinderen en/of hun ouders.

Iedereen kent de uitdaging van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. De voorbije jaren hebben heel wat anderstalige kinderen de weg naar dat onderwijs gevonden. De toepassing van het decreet gelijke onderwijskansen heeft daarenboven een bepaalde spanning teweeggebracht. Het principe 'eerst komt, eerst maalt' leidde er in een aantal gevallen toe dat Nederlandstalige ouders zich tekort gedaan voelen omdat ze vinden dat dat onderwijs er in eerste instantie voor hen is. Daar valt iets voor te zeggen, maar toch blijven we binnen de logica van het decreet gelijke onderwijskansen. We vinden het belangrijk dat alle kinderen die een goede toekomst willen uitbouwen via het Nederlandstalig onderwijs, gelijke kansen moeten krijgen.

Via een vrij ingewikkelde juridische regeling zijn we erin geslaagd een beperkt voorinschrijvingsrecht te garanderen voor Nederlandstalige ouders. Dat zal het spanningsveld gedeeltelijk wegwerken, maar dat betekent niet dat alle problemen zijn opgelost. We hebben de voorbije jaren een beleid gevoerd van pedagogische omkadering via onder meer een Voorrangsbepaling Brussel. Zowel de

Vlaamse regering als de VGC hebben op het vlak van pedagogische omkadering en financiële middelen het Nederlandstalig onderwijs in Brussel proberen te ondersteunen – met resultaat.

We moeten die weg blijven bewandelen. Wat de uitslag op 13 juni ook is, ik hoop dat dit zo zal zijn en dat het Vlaams Parlement ervoor zal zorgen dat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel kwaliteit kan blijven bieden aan alle kinderen. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit mini-Brusseldecreeet voor onderwijs is een eerste stap in de goede richting. Het is echter een minimale benadering : het bevat voornamelijk een bijsturing van de absolute inschrijvingsplicht van het decreet gelijke onderwijskansen. Onze fractie had liever een uitgebreid voorstel van decreet gezien over de diverse problemen en uitdagingen van het Brussels Nederlandstalig onderwijs, met andere woorden een oplossing ten gronde.

De invoering van het decreet gelijke onderwijskansen heeft heel wat tumult veroorzaakt, vooral op het vlak van inschrijvingen. Het blinde principe van 'eerst komt, eerst maalt' schiep een probleem. Dat principe werd hier al bijgestuurd voor broers en zussen die naar dezelfde school gaan.

Het voorstel van professor Verstegen waarop dit decreet is gebaseerd, voorziet in een beperkte voorrangregel voor Nederlandstalige leerlingen in een eerste inschrijvingsperiode. Dat moet voorkomen dat de inschrijvingsproblemen die Nederlandstalige ouders vorig schooljaar ondervonden, zich herhalen. De uitwerking van het voorstel-Verstegen gebeurt nog steeds binnen de grenzen van het GOK-decreet, met andere woorden binnen een naar ons aanvoelen erg beperkt kader.

Deze bijsturing van het GOK-decreet, uitgewerkt door professor Verstegen, is een terechte correctie voor een acuut probleem en een positief voorstel, waar we ons dan ook achter hebben geschaard. We hebben dit voorstel van decreet wel mee ondertekend, maar toch neemt het niet alle bezorgdheden weg.

Ik wil hier toch nog even op enkele problemen wijzen. Zo zou het kunnen dat het gehanteerde percentage om Nederlandstalige leerlingen voorrang te verlenen, nog daalt. Indien de relatieve aanwezigheid van anderstalige leerlingen in het Neder-

Grouwels

landstalig onderwijs stijgt, dan wordt als reactie daarop de marge om Nederlandstalige leerlingen voorrang te verlenen in een eerste inschrijvingsperiode kleiner. We zullen dus bijzonder attent moeten blijven voor dit fenomeen, dat zich nog altijd kan voordoen. Anders staan we binnenkort weer met zijn allen aan te schuiven aan de schoolpoort, misschien zelfs al vanaf 's nachts, zoals dit schooljaar is gebeurd.

Liever nog dan een beperkte bijsturing van de absolute inschrijvingsplicht had onze fractie een onderwijsbeleid gezien met respect voor de deskundigheid van de scholen. Het is belangrijk om vrijheid en vertrouwen te schenken aan onderwijzend personeel, aan directies en aan inrichtende machten. Ze zijn dat vertrouwen waard en ze gaan heus niet lichtzinnig om met de inschrijving van leerlingen. Dit wordt dus inderdaad een uitdaging voor de volgende legislatuur. Jammer genoeg zal ik zelf niet meer in dit parlement zetelen op dat ogenblik, maar ik vertrouw erop dat er dan voldoende collega's zijn die zich de problematiek van het Brussels onderwijs voldoende eigen hebben gemaakt om daar toch alle aandacht aan te blijven besteden. Anders zal ik u allen hier op tijd aan herinneren vanuit andere plaatsen waar ik me zal bevinden.

Ik vind het spijtig dat in dit voorstel van decreet geen oplossingen zijn opgenomen voor een aantal andere hete hangijzers van het GOK 1. Zo worden leerlingen die in het bezit zijn van een getuigschrift basisonderwijs in het secundair onderwijs beschouwd als leerlingen die als thuistaal het Nederlands hebben. Deze bepaling is dus jammer genoeg niet gewijzigd, hoewel ze helemaal haaks staat op de Brusselse realiteit. We weten allemaal dat anderstalige leerlingen die een getuigschrift basisonderwijs hebben van het Nederlandstalig onderwijs, ook in het secundair onderwijs nog extra ondersteuning nodig hebben, ook voor taal. Daarom is het ook jammer dat het criterium 'thuistaal is niet het Nederlands' enkel weegt in combinatie met een kansarmoedefactor. Veel Brusselse leerlingen krijgen geen gelijke kansen in ons onderwijs, niet omdat ze kansarm zijn maar omdat ze taalarm zijn.

Tot slot wil ik nog een woordje zeggen over de bepalingen over het voorrangsbbeleid Brussel, die in dit mini-Brusseldecreeet werden opgenomen. De continuering van het voorrangsbbeleid Brussel en de decretale verankeringen die we hier vandaag voor ons hebben liggen, vinden we heel positief. Het nieuwe concept van het voorrangsbbeleid Brussel vanaf 2006 zal bovendien alle Brusselse basis-

scholen kunnen bereiken, wat uiteraard zeer positief is. Zoals de heer Gatz al heeft uitgelegd, gaat het dus om een extra ondersteuning van leerkrachten op maat van de problematiek die ze in hun klas ervaren. Gezien de complexe taaltoestand in Brussel is dat toch erg belangrijk. Alle Brusselse basisscholen kunnen daarop rekenen.

We rekenen erop dat de verantwoordelijken, mevrouw Deckers en haar team, alles in het werk zullen stellen om de resultaten van de nulmeting spectaculair te verbeteren. Die nulmeting had tot doel na te gaan wat de taalvaardigheden zijn van kinderen die in het Nederlandstalig onderwijs van Brussel terecht komen. De resultaten van die nieuwe leerlingen waren niet erg goed, maar we hopen dat dit na enkele jaren verbetert, zowel voor Nederlandstalige als voor anderstalige kinderen. We hopen dat het voorrangsbbeleid Brussel zorgt voor de begeleiding van de leerkrachten in de uitoefening van hun complexe taak. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het Vlaams Blok heeft in de discussie over het gelijke onderwijskansendecreet van in den beginne gewaarschuwd voor problemen bij de inschrijvingen in Brussel. We hebben toen gezegd dat het aanmeldingsrecht en de inschrijvingsplicht zouden leiden tot situaties waarbij Vlaamse kinderen uit de hoofdstad niet in Nederlandstalige scholen van hun keuze zouden kunnen worden ingeschreven. De minister zei toen dat niets erop wees dat er zich problemen zouden kunnen voordoen. De collega's van de traditionele partijen beaamden dat. Op 27 maart 2003 heb ik geïnterpelleerd over de mogelijke problemen, maar de minister onderkende ze niet. Naarmate de vakantie naderde en TV Brussel berichtte dat er zich wel degelijk problemen voordeden en wel degelijk Vlaamse ouders hun kinderen niet in de Vlaamse school van hun keuze konden inschrijven, werd de minister stilaan wakker.

Begin dit jaar belandden we in de situatie waarbij Vlaamse ouders een ganse nacht in de bittere kou aan Maria Boodschap moesten kamperen om hun kinderen te kunnen inschrijven. De FDF'ers die deze beelden op tv hebben gezien, staan paf. Ze grijpen er niets van. De heer Maingain vraagt zich af op welke planeet hij is verzeild als hij vaststelt dat Vlaamse kinderen in Brussel in een Vlaamse school niet ingeschreven geraken. De beleidspartijen zijn daarvoor verantwoordelijk. Stilaan heeft de minister ingezien dat er problemen zijn. Ze heeft

Lootens-Stael

ook ingezien dat het niet normaal is dat een meisje naar de ene school moet en haar broertje naar een andere, dikwijls dan nog in een andere gemeente. Uiteindelijk heeft collegelid Vanhengel van de VGC professor Verstegen aangezocht om een oplossing uit te werken.

Zijn oplossing is een stap in de goede richting, maar geen goede oplossing. De professor zelf erkent dat ook. Hij zegt dat zijn voorstel niet alleenzaligmakend is en niet alle problemen kan wegwerken. Dat is ook logisch, want hij had de opdracht gekregen een oplossing uit te werken die de filosofie van het gelijkeonderwijskansendecreet respecteert. Het Vlaams Blok heeft dat decreet niet goedgekeurd omdat het geen goed decreet is. Als de overheid een professor een oplossing laat zoeken in de filosofie van een slecht decreet, kan de oplossing niet perfect zijn.

Mevrouw de minister, u was voorstander om de door professor Verstegen voorgestelde regeling verplicht te maken, maar in het voorstel van decreet wordt de oplossing niet verplicht gemaakt. Er is dus sprake van een facultatieve regeling. Als in een gemeente of wijk de Nederlandstalige scholen beslissen de regeling niet te volgen, blijft het probleem daar bestaan.

Er is geen oplossing voor het schooljaar 2004-2005, want de oplossing van het decreet is maar van toepassing voor de inschrijvingen vanaf september 2004, dus vanaf het schooljaar 2005-2006. Voor het schooljaar 2004-2005 dreigen we dus in de situatie van het lopende schooljaar terecht te komen. Als, omwille van bepaalde omstandigheden zoals een verhuis, Vlaamse ouders zich na 1 februari melden voor een inschrijving, vallen ze niet onder de nieuwe regeling, is de regeling 'eerst komt, eerst maalt' van toepassing, en zitten ze opnieuw in de problemen.

Mevrouw de minister, onze oplossing, die zelfs door de heer Maingain van het FDF, door Franstalige politici en door Franstalige ouders zou worden begrepen, wil bij de inschrijving absolute voorrang geven aan Nederlandstaligen. We kunnen niet tolereren dat ook maar één Vlaams kind in Brussel niet kan worden ingeschreven in een Nederlandstalige school.

Het Vlaams Blok zal dit voorstel van decreet niet goedkeuren. We zullen ons onthouden, want het is desalniettemin een stap in de goede richting. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is belangrijk dat de principes van het decreet gelijke onderwijskansen overeind blijven. We hebben steeds gezegd dat we moeten wachten op een evaluatie. Dan zullen we zien hoe er moet worden bijgestuurd.

Op dit moment is al een bijsturing gebeurd voor de broers en zussen. Mijnheer Lootens-Stael, dit is een andere problematiek dan wat we met dit voorstel van decreet proberen op te lossen.

We hebben een oplossing gezocht voor een probleem in Brussel. Dit probleem is niet uniform voor alle gemeenten, wijken en scholen. De Brusselse situatie is divers. Ik vind het belangrijk dat we voor een reëel maatschappelijk probleem ook een juridisch goed onderbouwde oplossing hebben uitgewerkt. Met het beperkt voorinschrijvingsrecht komen we tegemoet aan dit probleem.

Samengevat, het is een goed voorstel van decreet, want het biedt een oplossing voor een reëel probleem, en het is juridisch goed onderbouwd. Voor het hele decreet gelijke onderwijskansen wachten we op de evaluatie. We weten dat er op termijn iets moet gebeuren inzake de thuistaal.

Het is een minidecreet. Dat is ook door andere sprekers gezegd. We hebben voor Brussel ook een voorstel van resolutie ingediend. Dat voorstel van resolutie bevat veel elementen voor onze opvolgers, om een echt Brussel-decreet te maken.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Gatz, mevrouw Idrissi, de heren Ramon en De Cock, mevrouw Grouwels en mevrouw Van Nieuwenborgh houdende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Voorzitter**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I

Artikel 2

Aan artikel III.4 van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 2. In afwijking van § 1 kan de inrichtende macht voor de scholen van het Nederlandstalige onderwijs in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad binnen de hierna omschreven periode van inschrijving, de doorverwijzing vervangen door de volgende regeling. In dat geval wordt de inschrijving, na instemming van de ouders, in afwijking van het bepaalde in artikel III.1, § 2, tweede lid, slechts definitief onder de hierna bepaalde voorwaarden.

Voor de toepassing van deze paragraaf beginnen de inschrijvingen ten vroegste op 1 september van het schooljaar dat voorafgaat aan het schooljaar waarvoor de inschrijvingen worden genomen. Indien op 1 februari van het volgende jaar de maximumcapaciteit voor nieuwe inschrijvingen in overeenstemming met artikel III.3, 1°, is overschreden, kan de inrichtende macht voorrang verlenen aan de leerlingen die voor 1 februari zijn ingeschreven en van wie de thuistaal met toepassing van artikel III.4, § 1, tweede lid, moet worden geacht het Nederlands te zijn. Deze voorrang is beperkt tot ten hoogste het percentage van de beoogde leerlingengroep dat uitstijgt boven dat van de relatieve aanwezigheid in het werkingsgebied, bedoeld in artikel II.1, 13°, verminderd met tien procent. Voor inschrijvingen in een bestaande leerlingengroep waarvoor een maximumcapaciteit is bepaald,

wordt het maximum voor de voorrang berekend op het totaal van de leerlingengroep, nieuwe inschrijvingen en inschrijvingen uit een vorig schooljaar samengenomen.

De toekenning van voorrang en de verdere invulling van de lijst van leerlingen die definitief zijn ingeschreven, respecteren telkens de volgorde van inschrijving. De bemiddelingsopdracht van het lokale overlegplatform, bedoeld in artikel V.5, is niet van toepassing.

Deze paragraaf is niet van toepassing als de inschrijving een onthaaljaar of een studierichting in het secundair onderwijs betreft die binnen het werkingsgebied van het lokaal overleg slechts in één school wordt aangeboden.

De Vlaamse regering onderwerpt ten laatste tegen 1 september 2006 de regeling van deze paragraaf aan een tussentijdse evaluatie. Ten laatste tegen 1 september 2007 volgt een definitieve evaluatie.”.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III**Voorrangsbepaling Brussel****Artikel 3**

De VZW Voorrangsbepaling Brussel, geniet de in artikel 4 bedoelde subsidie-enveloppe voorzover zij voldoet aan volgende voorwaarden :

1° zij stelt zich tot doel een netoverschrijdende structuur uit te bouwen ter ondersteuning van de Nederlandstalige basisscholen in Brussel. Deze netoverschrijdende structuur is gericht op het creëren van een omgeving waarin de leerlingen :

- a) positief kunnen functioneren op schoolniveau ;
- b) de nodige inzichten en vaardigheden verwerven om goed maatschappelijk te kunnen functioneren ;
- c) goed toegerust worden voor de ontwikkeling van hun professionele loopbaan ;

2° zij legt uiterlijk op de eerste dag van de zesde maand na afsluiting van het boekjaar de jaarre-

Voorzitter

kening en het jaarverslag van de VZW Voor-
rangsbeleid Brussel ter kennisgeving voor aan
de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

De Vlaamse regering waarborgt telkens drie jaar
na elkaar ten minste dezelfde subsidie-enveloppe
voor de loonkosten van de personeelsleden en de
werkingsmiddelen binnen de door de Vlaamse Ge-
meenschap vastgestelde begrotingskredieten.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder
de VZW Voorrangsbeleid Brussel de VZW ver-
staan die aangewezen is bij het door het Protocol
van 6 oktober 2003 verlengde Protocol van 4 juni
1999 tussen de Vlaamse minister van Onderwijs en
Ambtenarenzaken en de voorzitter van het Colle-
ge van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, colle-
gelid bevoegd voor Onderwijs, Voorschoolse Aan-
gelegenheden en Gezondheidszorg.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Bicultureel onderwijs

Artikel 6

De VZW Werkgroep Immigratie geniet de in arti-
kel 7 bedoelde subsidie-enveloppe voorzover zij
voldoet aan de volgende voorwaarden :

1° zij stelt zich tot doel het verschaffen van, voor
Nederlandstalige scholen in Brussel :

a) de structurele en/of inhoudelijke ondersteu-
ning van het project ‘Onderwijs in Eigen Taal
en Cultuur’ en andere initiatieven met be-
trekking tot meertalig onderwijs en talensen-
sibilisering ;

b) een vormingsaanbod voor leerkrachten, leer-
lingen en hun ouders ;

2° zij legt uiterlijk op de eerste dag van de zesde
maand na de afsluiting van het boekjaar de jaar-
rekening en het jaarverslag van de VZW Werk-
groep Immigratie der kennisgeving voor aan de
Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

De Vlaamse regering waarborgt telkens na drie
jaar na elkaar ten minste dezelfde subsidie-enve-
loppe voor de loonkosten van de personeelsleden
en de werkingsmiddelen, binnen de door de
Vlaamse Gemeenschap vastgestelde begrotings-
kredieten.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Inwerkingstredingsbepaling

Artikel 8

De bepalingen van dit decreet treden in werking
op 1 januari 2005, met uitzondering van artikel 2
dat in werking treedt op 1 september 2004, voor de
inschrijvingen voor het schooljaar 2005-2006.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke
stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Margriet Hermans en de heren Frans Ramon, Lucien Suykens, André Van Nieuwkerke en Dirk De Cock houdende wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 en de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs, wat betreft het vreemdetalenonderwijs in het gewoon basisonderwijs
– 2128 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Van Baelen, mevrouw Hermans en de heren Ramon, Suykens, Van Nieuwkerke en De Cock houdende wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 en de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs, wat betreft het vreemdetalenonderwijs in het gewoon basisonderwijs.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Ramon, verslaggever, heeft het woord.

De heer Frans Ramon, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik wil even toelichten wat in dit voorstel van decreet staat, wat de aanleiding ervan is en wat de bespreking ervan in de commissie aan discussiepunten heeft opgeleverd.

De aanleiding van het voorstel van decreet is onder meer wat binnen de Europese context gebeurt en de aandacht die onder meer in Lissabon is gevraagd voor het vreemdetalenonderwijs. De mensen die ermee vertrouwd zijn, herinneren zich de 1 plus 2-aanpak, namelijk de moedertaal en twee vreemde talen aanleren. Binnen Europa is het talenonderwijs immers belangrijk en zal dit blijven. In Vlaanderen moeten we de positie die we hebben verworven inzake vreemdetalenonderwijs en het kennen van vreemde talen, in stand proberen houden. Ook het wetenschappelijk onderzoek dat aantoonde dat men best zo vroeg mogelijk begint met het aanleren van een vreemde taal, is een element geweest voor het uitwerken van dit voorstel van decreet.

In het voorstel van decreet staan drie belangrijke zaken. Ten eerste wordt het leergebied Frans verplicht gemaakt vanaf het vijfde leerjaar gewoon lager onderwijs. Het werd in realiteit vaak onderwezen in de lagere scholen, maar het was niet verplicht. In de gemeenten met een speciaal statuut, namelijk de Brusselse gemeenten en de facilitei-

tengemeenten, blijft een speciaal statuut van kracht.

Ten tweede maakt het voorstel van decreet ook taalinitiatie en een andere taal dan het Nederlands mogelijk vanaf het begin van het gewoon basisonderwijs, dus ook in het gewoon kleuteronderwijs. Indien een taalinitiatie wordt aangeboden, moet het in de eerste plaats gaan om taalinitiatie in het Frans en pas in tweede instantie kan een andere taal worden aangeboden. Ten derde staat in het voorstel van decreet dat elk schoolbestuur zelf beslist over de invulling van het vreemdetalenonderwijs. Het is dus geen verplichting.

Bij de algemene bespreking hebben we even stilgestaan bij de specifieke situatie in Brussel. Er is aandacht gevraagd voor experimenten en mogelijke projecten die in dat taalonderwijs kunnen voorzien, zodat toch iets mogelijk is van wat in het voorstel van decreet staat.

Er is gewezen op het feit dat het taalonderwijs geen element van concurrentie mag vormen tussen de scholen. Er werd gesproken over de noodzaak dat leerkrachten voldoende gevormd zijn om deze taalinitiatie te geven, zowel in het kleuter- als in het lager onderwijs. Hieraan is tegemoetgekomen met een amendement dat door alle democratische partijen is onderschreven : de onderwijsinspectie heeft de opdracht gekregen om te waken over enerzijds de kwaliteitsinvulling van de taalinitiatie zelf en anderzijds de pedagogisch-didactische bekwaamheid van de leerkrachten.

Een derde discussiepunt betrof de ingangsdatum van 1 september. Men vroeg zich af of scholen wel voldoende voorbereid zijn. Er was ook het element dat veel scholen al inspanningen doen inzake initiatie en vreemde talen en dat het decreet geen verplichting oplegt. Hierover hebben we een consensus kunnen bereiken.

Het laatste element van de discussie was het onderwijs in eigen taal en cultuur. Hier was de algemene consensus dat dit niet in het gedrang mag komen vermits het decreet Frans altijd als tweede taal voorschrijft. Ook dat hebben we in consensus opgelost.

Het geamendeerde voorstel van decreet werd uiteindelijk eenparig aangenomen, met 10 stemmen voor. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Neen)

Voorzitter

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Van Baelen, mevrouw Hermans en de heren Ramon, Suykens, Van Nieuwkerke en De Cock houdende wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 en de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs, wat betreft het vreemdetalenonderwijs in het gewoon basisonderwijs.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Artikel 43 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 43

§ 1. Het leergebied Frans is verplicht in het vijfde en zesde jaar gewoon lager onderwijs.

§ 2. Taalinitiaties in een andere taal dan het Nederlands behoren facultatief tot het onderwijsaanbod van het gewoon basisonderwijs.

Indien een in het eerste lid bedoelde taalinitiatie wordt georganiseerd, wordt eerst taalinitiatie in het Frans aangeboden.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt “Onderwijs in Eigen Taal en Cultuur” niet beschouwd als taalinitiatie.

§ 3. Het in § 2 bedoelde aanbod wordt bepaald door het schoolbestuur met toepassing van de regelgeving inzake participatie.

§ 4. De onderwijsinspectie waakt over een kwaliteitsvolle invulling van de taalinitiatie.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking op 1 september 2004.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Gilbert Van Baelen, Jean-Paul Peuskens, Flor Ory en Dirk De Cock en mevrouw Veerle Heeren betreffende het Limburgs Universitair Centrum en de Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg – 2129 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Van Baelen, Peuskens, Ory en De Cock en mevrouw Heeren betreffende het Limburgs Universitair Centrum en de Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Grouwels, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het verheugde me verslaggever te zijn van de bespreking van dit voorstel, omdat ik een oud-studente ben van het Limburgs Universitair Centrum en tevens geboren en getogen ben in Diepenbeek, waar het LUC gehuisvest is.

Dit was geen moeilijke bespreking. Het voorstel werd trouwens ingediend door leden van meerderheid en oppositie. De heer Van Baelen schetste bij de bespreking namens de indieners de inhoud van het voorstel. Op de eerste plaats wil het voorstel de beheers- en bestuursstructuren van het LUC op

Grouwels

een adequate en toekomstgerichte wijze moderniseren. Ook een aantal nieuwe evoluties maakten het nodig die structuren te bekijken. Zo is het een feit dat er een transnationale universiteit is ontstaan, bestaande uit het LUC en de Universiteit van Maastricht. Een meer gestroomlijnde samenwerking moest mogelijk worden gemaakt in de TUL-bestuursstructuur. Dat kan nu via dit voorstel. Een andere vernieuwing is de associatievorming. Ook hieraan moeten de bestuursvormen van het LUC zich aanpassen. Sprekers van diverse partijen beklemtoonden daarbij dat dit alles moet gebeuren met behoud van de open en pluralistische werkwijze die het LUC sinds zijn ontstaan heeft gekenmerkt.

Het tweede deel van het voorstel van decreet handelt over de oprichting van een Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg. Dit initiatief komt er omdat niet alle instellingen van hoger onderwijs in Limburg tot eenzelfde associatie behoren. Deze Hoge Raad wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van politieke, sociaal-economische en culturele milieus, en heeft als opdracht het hoger onderwijs in Limburg in al zijn facetten te bevorderen.

Iedereen verheugde zich over dit voorstel, maar hier en daar werden er toch enkele kanttekeningen gemaakt. Namens CD&V benadrukte mevrouw Heeren dat het belangrijk was dat de professionals binnen de universiteit zich meer slagkracht en zelfbestuur eigen zouden kunnen maken. In verband met de Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg hoopte ze dat de juiste mensen zouden worden afgevaardigd, zodat deze raad zijn adviesfunctie ernstig en adequaat kan vervullen. Daarbij vestigde ze speciaal de aandacht op het feit dat het vandaag nog altijd belangrijk blijft Limburgse jongeren meer te motiveren voor de stap naar het hoger onderwijs. Ze drukte ook de wens uit dat de Hoge Raad een voortrekkersrol zal spelen bij het bevorderen van het wetenschappelijk onderzoek in Limburg.

De heer Sannen stelde, naast andere bedenkingen, toe te juichen dat er nu wellicht een adequaat bestuur mogelijk wordt, en dat de logge besluitvormingsprocessen van vandaag zullen ophouden. Hij wees er echter tevens op dat het bestuurscollege zoals het nu wordt samengesteld, naar zijn smaak toch nog te zwaar is. Verder verheugde hij zich erover dat de oprichting van de Hoge Raad bij decreet gebeurt.

Ten slotte sloot de heer Librecht zich namens het Vlaams Blok aan bij de opties van dit voorstel van decreet. Het werd unaniem goedgekeurd. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, bij de aanduiding van mevrouw Grouwels ontstond een positieve discussie in de commissie. Ze heeft zelf verwezen naar de redenen daarvoor.

Ik wijs erop dat er ook een amendement is ingediend op artikel 18 van het voorstel van decreet. Ik wil er hier geen Limburgs onderonsje van maken, maar in Limburg is er enige discussie geweest over de toekomstige naamgeving van deze universiteit. Bij wijze van amendement geven we de nieuwe raad van bestuur de mogelijkheid de naam van het LUC eventueel te wijzigen.

De voorzitter : De heer Geraerts heeft het woord.

De heer Jean Geraerts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het voorliggend voorstel van decreet draagt onze goedkeuring weg. We vinden het een goed decreet, dat de werking van het LUC en van de TUL regelt, zodat de universiteit op een moderne en toekomstgerichte leest kan worden geschoeid.

De heer Van Baelen sprak echter zonet over het amendement dat op het laatste moment door de indieners van het voorstel van decreet werd ingediend, maar van zuiver politieke aard is. Op initiatief van de heer Stevaert wil men de naam wijzigen in Universiteit Hasselt. Dat heeft in Limburg voor de nodige politieke commotie gezorgd. De tegenstand komt zowel van gewone burgers als van een aantal politici, waaronder de burgemeester van Diepenbeek, van CD&V-signatuur, die eerder al zoveel heibel maakte dat CD&V de oorspronkelijk in het voorstel van decreet opgenomen naamswijziging schrapte.

Het bewuste amendement laat de beslissing de naam te veranderen, over aan de raad van bestuur van het LUC. Daarmee wordt de verantwoordelijkheid van de politici doorgeschoven naar de raad van bestuur. Dat is niets anders dan een vaandervlucht van politici die zelf die verantwoordelijkheid niet durven nemen, en het probleem dan maar doorschuiven naar instanties die geen politieke verantwoordelijkheid dragen. Het amendement getuigt van een gebrek aan politieke moed, en we

Geraerts

zullen het dan ook niet goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Geraerts, u stelt dat het voorstel van decreet niet van politieke moed getuigt, maar wat is de politieke moed van het Vlaams Blok in Limburg op dat vlak ? Zegt u nu dat het parlement moet beslissen over het al dan niet wijzigen van de naam ?

De heer Jean Geraerts : Mijnheer Van Baelen, in de kranten hebt u duidelijk verklaard dat een naamswijziging bij decreet zou worden doorgevoerd, maar plots is de naamswijziging uit het voorstel van decreet verdwenen. De universiteit bevindt zich in Diepenbeek en wij zijn altijd voorstander geweest van het behoud van de naam LUC. We steunen de heer Steegmans op dat vlak. De naam mag zeker niet worden veranderd in Universiteit Hasselt, zoals een aantal politici graag willen.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer Geraerts, in het voorstel van decreet werd nooit een naamswijziging gesuggereerd. Uw voorstelling van de feiten is verkeerd.

Voor u moet het LUC blijven. U kiest dus voor een parochiale mentaliteit bij de uitbouw van het universitair onderwijs in Limburg.

De heer Jean Geraerts : Dat is uw mening.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer Geraerts, het is niet mijn taak om de heer Stevaert te verdedigen – hij kan dat zelf trouwens veel beter dan ik -, maar hij is nooit vragende partij geweest om die naamsverandering door te voeren. Hij begrijpt immers veel beter dan wij dat het om een heel gevoelige zaak gaat in Limburg.

Ik ben ondervoorzitter geweest van het LUC. Destijds hebben we een structuurplan opgemaakt in samenwerking met de gemeente Diepenbeek, de stad Hasselt en het provinciebestuur. Daarin hebben we bekeken hoe we de campus louter fysiek en infrastructureel konden uitbouwen. U kunt dit nagaan bij de heer Steegmans of de secretaris van de gemeente Diepenbeek, want zij maakten allebei deel uit van de stuurgroep. Ook de Limburgse media kunnen u op de hoogte brengen van het resultaat van het structuurplanproces.

De regering heeft de TUL op het getouw gezet in samenspraak met de Universiteit Maastricht en het LUC. Twee nieuwe opleidingen kunnen worden georganiseerd op beide campussen. U bent blijkbaar niet op de hoogte van de evolutie, want anders zou u weten dat in Nederland de opleidingen van de TUL niet kunnen worden opgenomen in het onderwijsregister. Dat betekent dat de instroom van studenten naar de TUL vanuit Nederland of vanuit andere landen, ten eerste wordt beperkt. Met de TUL wilden we via een grensoverstijgend initiatief in Limburg een zo volwaardig mogelijke universiteit uitbouwen. Als we ervoor opteren om dat in de toekomst toch samen met de Universiteit Maastricht te doen, dan moeten we een oplossing vinden.

Ik zal even heel stout zijn, maar ik meen wat ik zeg : wie beweert dat we geen oplossing moeten zoeken, zegt in feite dat we het LUC als autonome instelling beter kunnen opdoeken.

De heer Jean Geraerts : Mijnheer Van Baelen, dat is naast de kwestie. U beschuldigt ons ervan tegen de TUL te zijn, maar wij zijn er voorstander van. In de Commissie van Toezicht werden jarenlang gesprekken gevoerd over de naamsverandering. Vier jaar geleden waren al mensen voorstander van de invoering van een nieuwe naam : Universiteit Hasselt of iets anders. Dat was in de Commissie van Toezicht waar zowel u als ik aanwezig was.

De heer Gilbert Van Baelen : Dus het Vlaams Blok gaat akkoord met 'Universiteit Hasselt' ?

De heer Jean Geraerts : Neen.

De heer Gilbert Van Baelen : Maar dat zegt u nu toch ?

De heer Jean Geraerts : Neen. Vier jaar geleden waren er gesprekken in de Commissie van Toezicht om die naam te veranderen. Het gaat hier niet over de TUL of over het LUC, maar over de naam. Het gaat nu niet over de structuur. Wij zijn absolute voorstanders van de TUL en de samenwerking met de universiteit Maastricht moet nog verder gaan. U draait de zaken om !

De heer Gilbert Van Baelen : Het Vlaams Blok koestert een kerktoerenmentaliteit, mijnheer Geraerts.

De heer Jean Geraerts : Dat moet u eens tegen de burgemeester van Diepenbeek zeggen.

De heer Gilbert Van Baelen : U springt heel graag op de kar van de heer Steegmans !

De heer Jean Geraerts : Neen, dat doe ik niet.

De heer Gilbert Van Baelen : Eén zaak staat voorop. (*Opmerkingen van de heer Jean Geraerts*)

U wilt niet verder kijken. (*Opmerkingen van de heer Jean Geraerts*)

Limburg moet verder durven kijken dan zijn neus lang is. De fysieke ligging is heus niet het voor naamste punt. De huidige naam is Limburgs Universitair Centrum, maar dat is totaal voorbijgestreefd.

De heer Jean Geraerts : U had de politieke moed moeten opbrengen om dat in een voorstel van decreet te gieten ! U hebt dat nochtans beloofd !

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer Geraerts, kom nu niet het LUC verdedigen, want het Vlaams Blok wou absoluut het LUC behouden en op die manier zagezegd Diepenbeek ondersteunen.

De heer Jean Geraerts : Maar neen, wij willen de verdere samenwerking met Maastricht.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, ik wil in naam van de heer Ory spreken, mede indiener van het decreet. Groen ! heeft zijn rol gespeeld bij de totstandkoming van het voorstel van decreet. We zullen het goedkeuren. Het amendement heeft eveneens de steun van de heer Ory.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Ik wil in de eerste plaats de verslaggever danken. Mevrouw Grouwels heeft nauwkeurig het debat in de commissie weergegeven.

Een paar jaar geleden ging de discussie over de structuren, mijnheer Geraerts. Ik zat ook in de Commissie van Toezicht en werd daar nooit geconfronteerd met de vraag over de naamsverandering. Ik heb wel vaak gehoord dat dit voorwerp van discussie was.

De heer Jean Geraerts : Mevrouw Heeren, in de Commissie van Toezicht zijn verschillende discussies geweest over de naamsverandering.

Mevrouw Veerle Heeren : Ik was daar niet bij. Ik zal niet ontkennen dat er in de wandelgangen over gesproken werd. Twee jaar geleden was het idee in elk geval dat we iets moesten doen aan de modernisering van de structuren. Mijn partij wou daar nog veel verder in gaan. We wilden nog veel meer macht geven aan de academici. Er is een compromisvoorstel uitgewerkt waarbij drie principes – de autonomie, de maatschappelijke verankering en het adequaat bestuur, voor mij de basis zijn om het bestaan van het LUC te verantwoorden.

Met dit amendement laten we de naamsverandering aan het LUC over. Daarom is het van belang dat de raad van bestuur daar een tweederde meerderheid voor vindt. Het LUC is er gekomen door de inzet van heel wat maatschappelijke geledingen en individuen. Het LUC zal rekening moeten houden met de discussies over de naamsverandering die op televisie en in de kranten werden gevoerd en waarbij Limburgers hun mening hebben geuit.

De heer Jean Geraerts : Mevrouw Heeren, ik kan u volledig volgen wanneer u het hebt over de structuren van de universiteit. We zijn voorstanders van de uitbouw van het LUC en van een meer door gedreven samenwerking met de UM.

Het amendement bevat voor mij een storend element. De politieke wereld heeft jarenlang gezegd dat de naam zal worden gewijzigd in Universiteit Hasselt. Als daar reactie op komt van burgemeester Steegmans en enkele andere mensen, wordt de verantwoordelijkheid voor die naamsverandering plots via een amendement doorgeschoven naar de raad van bestuur. Dat is politieke vaandelvlucht.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Van Baelen, Peuskens, Ory en De Cock en mevrouw Heeren betreffende het Limburgs Universitair Centrum en de Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg.

Voorzitter

Artikel 4

TITEL I

Voor de toepassing van dit decreet :

Inleidende bepaling

1° worden onder “assisterend academisch personeel” benevens de personeelsleden bedoeld in artikel 66 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap alle bursalen en wetenschappelijke medewerkers verstaan, ongeacht de aard van de tewerkstelling of de herkomst van de bezoldiging ;

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

2° worden onder “administratief en technisch personeel” benevens de personeelsleden bedoeld in artikel 107 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap ook de beleidsondersteunende en technische medewerkers die niet ten laste van de werkingsuitkeringen bezoldigd worden, verstaan ;

– *Aangenomen.*

3° worden onder “schools” de onderwijsorganisatorische entiteiten van de transnationale Universiteit Limburg verstaan.

TITEL II

Het Limburgs Universitair Centrum

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 2

Het Limburgs Universitair Centrum, hierna “LUC” genoemd en rechtsopvolger van de instelling opgericht bij de wet van 28 mei 1971 houdende de oprichting en de werking van het Limburgs Universitair Centrum, is een universitaire instelling met rechtspersoonlijkheid.

HOOFDSTUK II

De bestuurs- en beheersorganen

Het LUC heeft zijn bestuurszetel in het administratief arrondissement Hasselt.

AFDELING 1

Algemene bepaling

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Artikel 3

Onderwijs en onderzoek in het LUC hebben de academische vrijheid ten grondslag.

De bestuurs- en beheersorganen van het LUC zijn :

1° de raad van bestuur ;

2° het bestuurscollege ;

Het Nederlands is de onderwijs- en bestuurstaal, rekening houdend met de bepalingen van titel I, hoofdstuk III, afdeling 9, van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

3° de voorzitter en de ondervoorzitter ;

4° de rector en de vice-rector ;

5° de beheerder.

– *Aangenomen.*

– *Aangenomen.*

Voorzitter**Artikel 7****AFDELING 2**

De raad van bestuur

ONDERAFDELING 1

Samenstelling

Artikel 6

De raad van bestuur is samengesteld uit :

- 1° de voorzitter en de ondervoorzitter, aangeduid overeenkomstig artikel 21, § 1 ;
- 2° de rector en de vice-rector, aangeduid overeenkomstig artikel 21, § 3 ;
- 3° zes personen aangeduid door de provincieraad van Limburg volgens het stelsel van de evenredige vertegenwoordiging. Deze personen mogen geen lid zijn van een federaal, Vlaams of Europees parlement. Maximum de helft mag lid zijn van de provincieraad ;
- 4° drie vertegenwoordigers van de sociale sector en drie vertegenwoordigers van de economische sector ;
- 5° één lid van het zelfstandig academisch personeel ;
- 6° één lid van het assisterend academisch personeel ;
- 7° één lid van het administratief en technisch personeel ;
- 8° drie studenten ;
- 9° ten hoogste vijf decanen of vice-decanen van :
 - a) de faculteiten van het LUC ;
 - b) de schools, indien de decanen of vice-decanen ervan als personeelslid in het LUC zijn benoemd.

De beheerder woont de vergadering met raadgevende stem bij.

– *Aangenomen.*

§ 1. De voorzitter en de ondervoorzitter kunnen worden aangeduid onder de in artikel 6, eerste lid, 3° en 4°, bedoelde leden. In voorkomend geval blijven zij zetelen als een in artikel 6, eerste lid, 3° of 4°, bedoeld lid.

§ 2. De leden bedoeld in artikel 6, eerste lid, 4°, worden als volgt aangeduid :

- 1° de vertegenwoordigers van de sociale sector worden voorgedragen door de representatieve sociale organisaties van Limburg ;
- 2° de vertegenwoordigers van de economische sector worden voorgedragen door de Limburgse representatieve organisaties van deze sector ;
- 3° de in 1° en 2° bedoelde vertegenwoordigers worden vervolgens aangeduid door de raad van bestuur.

§ 3. De leden bedoeld in artikel 6, eerste lid, 5°, 6° en 7°, worden bij geheime stemming verkozen door respectievelijk de algemene vergadering van het zelfstandig academisch personeel, de algemene vergadering van het assisterend academisch personeel en de algemene vergadering van het administratief en technisch personeel.

De leden bedoeld in artikel 6, eerste lid, 8°, worden aangeduid met inachtnaam van artikel II.61 van het decreet van [...] betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

Voor de verkiezing van deze leden beschikken de kiezers telkens over één stem. De kandidaten die het hoogst aantal stemmen behalen, zijn gekozen.

– *Aangenomen.***Artikel 8**

De mandaten bedoeld in artikel 6, eerste lid, 1°, 3° en 4°, zijn onverenigbaar met een dienstbetrekking in het LUC.

– *Aangenomen.*

Voorzitter**Artikel 12****Artikel 9**

§ 1. De duur van de mandaten bedoeld in artikel 6, eerste lid, 3°, 4°, 5°, 6° en 7°, is vier jaar.

De duur van het mandaat bedoeld in artikel 6, eerste lid, 8°, is twee jaar.

Alle mandaten in de raad van bestuur zijn hernieuwbaar.

§ 2. Bij vroegtijdige beëindiging van een lopend mandaat bedoeld in artikel 6, eerste lid, 1° en 3° tot en met 8°, wordt dit mandaat volgemaakt door een tussentijdse vervanging.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Alle stemgerechtigde leden in de raad hebben gelijke rechten en plichten.

De studenten oefenen hun bevoegdheden als lid van de raad van bestuur uit, rekening houdend met de bepalingen van artikel II.51, § 2, eerste lid, 1°, juncto artikel II.93, § 2, van het decreet van [...] betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 2**Bevoegdheid****Artikel 11**

De raad van bestuur is het hoogste bestuurs- en beheersorgaan en heeft uit dien hoofde de volheid van handelings- en bestuursbevoegdheid.

Hij bepaalt de academische en administratieve organisatie van de universiteit.

– *Aangenomen.*

De raad van bestuur is belast met :

1° de oprichting en de inrichting van de faculteiten, de departementen, de schools, de diensten, de interdepartementale eenheden en de academische organen ;

2° het bepalen van het bestuursreglement, de reglementen voor de verkiezing van de rector, de vice-rector, de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de raad van bestuur en van de leden van de andere academische organen, het onderwijs- en examenreglement, de rechtspositieregeling van de student, het personeelsreglement en het tuchtreglement ;

3° het vastleggen van de algemene richtlijnen voor de organisatie en coördinatie van het academisch onderwijs, het wetenschappelijk onderzoek en de wetenschappelijke dienstverlening van het LUC ;

4° het vastleggen en gebeurlijk aanpassen van het vijfjaarlijks investerings- en financieringsplan ;

5° het jaarlijks vastleggen en goedkeuren van de begroting, de jaarrekening en het jaarverslag van de universiteit ;

6° het bepalen van de personeelsformatie.

Deze bevoegdheden kunnen niet aan enig ander orgaan worden opgedragen.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

§ 1. Voor zover de raad van bestuur deze bevoegdheden niet opgedragen heeft aan een in § 2 bedoeld persoon of orgaan, is hij belast met :

1° de benoeming van de personeelsleden ;

2° het opstellen van het reglement van orde ;

3° het beschikken over de financiën en de roerende en onroerende goederen van het LUC ;

4° het sluiten van overeenkomsten en het verrichten van andere rechtshandelingen ;

Voorzitter*– Aangenomen.*

5° het handhaven van de academische orde, en het desgevallend nemen van tuchtmaatregelen overeenkomstig het vigerend tuchtreglement ;

Artikel 16

6° alle andere bij of krachtens dit decreet of andere decreten aan de raad van bestuur opgedragen bevoegdheden ;

Over personen wordt bij gesloten en ongetekende stembriefjes gestemd, over zaken mondeling en bij hoofdelijke oproeping.

7° de deelname van het LUC in spin-off bedrijven en andere rechtspersonen.

Indien bij het nemen van een besluit over een zaak geen der leden de stemming vraagt, wordt het voorstel geacht te zijn aangenomen.

§ 2. De in § 1 bedoelde bevoegdheden kunnen op herroepbare wijze worden opgedragen aan :

– Aangenomen.

1° het bestuurscollege ;

Artikel 17

2° leden van de raad van bestuur ;

Ieder aanwezig stemgerechtigd lid kan één stem uitbrengen.

3° leden van het administratief personeel ;

Voor het nemen van een beslissing of voor het geven van een advies is een meerderheid van drie vijfden van de uitgebrachte stemmen vereist.

4° een in artikel 28 bedoeld orgaan.

De in het eerste lid bedoelde personen of organen brengen aan de raad van bestuur verslag uit over genomen beslissingen.

Blanco stemmen of onthoudingen worden geacht niet te zijn uitgebracht.

*– Aangenomen.**– Aangenomen.***ONDERAFDELING 3****Werkingsregelen****Artikel 18****Artikel 14**

De raad van bestuur vergadert rechtsgeldig indien meer dan de helft van de leden aanwezig is.

De beslissingen van de raad van bestuur zijn openbaar.

Nadat opnieuw tot een vergadering is opgeroepen zonder dat meer dan de helft van de leden is opgekomen, wordt die vergadering gehouden, ongeacht het aantal opgekomen leden.

In afwijking van het eerste lid kan de raad van bestuur in een bij tweederde meerderheid genomen gemotiveerd besluit bepalen dat een beslissing geheim wordt gehouden.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

*– Aangenomen.***Amendement Nr. 1**

voorgesteld door mevrouw Veerle Heeren en de heren Gilbert Van Baelen, Jean-Paul Peuskens, Frans Ramon en Dirk De Cock
na indiening van het verslag

Artikel 15

De leden van de raad van bestuur onthouden zich van medestemmen over zaken of personen die hen, hun echtgenoten, personen waarmee zij samenwonen of hun bloed- of aanverwanten tot de derde graad persoonlijk aangaan.

Artikel 18

Een derde lid toevoegen dat luidt als volgt :

Voorzitter

“In afwijking van het eerste lid kan de Raad van Bestuur in een bij tweederde meerderheid genomen gemotiveerd besluit bepalen dat de naam van het Limburgs Universitair Centrum gewijzigd kan worden.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

AFDELING 3

Het bestuurscollege

ONDERAFDELING 1

Samenstelling

Artikel 19

§ 1. Het bestuurscollege bestaat uit :

1° de voorzitter ;

2° de ondervoorzitter ;

3° de rector ;

4° de vice-rector.

De voorzitter van de raad van bestuur is tevens voorzitter van het bestuurscollege.

§ 2. De beheerder woont de vergaderingen met raadgevende stem bij.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 2

Bevoegdheid

Artikel 20

§ 1. Het bestuurscollege is onder de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur belast met het dagelijks beheer van het LUC op administratief, technisch, en financieel vlak en personeelsvlak.

Het bestuurscollege staat ook in voor de voorbereiding, de bekendmaking en de uitvoering van de besluiten van de raad van bestuur.

§ 2. In spoedeisende omstandigheden neemt het bestuurscollege met betrekking tot materies die tot de bevoegdheid van de raad van bestuur behoren, alle nodige maatregelen om de belangen van de instelling te vrijwaren.

De genomen beslissingen worden op de eerstvolgende vergadering aan de raad van bestuur voorgelegd, die ze kan herroepen of wijzigen voor zover aan de beslissingen nog geen uitvoering is gegeven.

§ 3. Het bestuurscollege is aan de raad van bestuur verantwoording verschuldigd voor zijn handelingen.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

De voorzitter, de ondervoorzitter,
de rector en de vice-rector

ONDERAFDELING 1

Aanduiding

Artikel 21

§ 1. De voorzitter en de ondervoorzitter worden voor een termijn van vier jaar aangewezen door de raad van bestuur.

Hun mandaat is éénmaal hernieuwbaar.

§ 2. De rector en de vice-rector worden voor een termijn van vier jaar benoemd door de raad van bestuur. De kandidaten moeten gewoon hoogleeraar zijn. Ze worden in de loop van de maand mei die voorafgaat aan het verstrijken van het mandaat van de in dienst zijnde rector en vice-rector voorgedragen door de algemene vergadering van de faculteitsraden.

Voor de voordracht van elke lijst beschikken de leden van de algemene vergadering over één stem. De lijst met kandidaten voor het mandaat van rector en voor het mandaat van vice-rector bevat voor

Voorzitter

elk mandaat ten minste één en ten hoogste drie gerangschikte kandidaten.

Het mandaat van rector en van vice-rector is éénmaal hernieuwbaar.

§ 3. Het mandaat van rector of vice-rector is onverenigbaar met het voorzitterschap van een bestuurs-, beheers-, en/of beleidsorgaan van een in artikel 28, eerste lid, bedoelde academische entiteit.

§ 4. De voorzitter, de ondervoorzitter, de rector en de vice-rector worden gelijktijdig benoemd.

Bij bezwaar door een vierde van de leden van de raad van bestuur moet een tweede stemronde plaatsgrijpen waarbij een drievierde meerderheid vereist is.

§ 5. De raad van bestuur bepaalt de nadere regelen inzake de wijze waarop de verkiezingen van voorzitter, ondervoorzitter, rector en vice-rector geschieden.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 2**Bevoegdheid****Artikel 22**

§ 1. De voorzitter van de raad van bestuur leidt de vergaderingen van deze raad en van het bestuurscollege. Hij zorgt voor de uitvoering van de beslissingen genomen door voormelde overheden.

Hij vertegenwoordigt het LUC in en buiten rechte.

Hij heeft de algemene leiding van het LUC, inzonderheid het administratief, budgettair en financieel beheer.

§ 2. De ondervoorzitter staat de voorzitter bij en vervangt hem wanneer hij niet beschikbaar is.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

§ 1. De rector heeft de academische leiding en vertegenwoordigt de universitaire gemeenschap van het LUC voor academische aangelegenheden.

Deze gemeenschap wordt gevormd door hen die behoren tot de volgende groepen :

1° het zelfstandig academisch personeel ;

2° het assisterend academisch personeel ;

3° het administratief en technisch personeel ;

4° de studenten, ingeschreven in een onderwijsprogramma van het LUC en de studenten van de transnationale Universiteit Limburg die bij hun inschrijving als hoofdkeuze “onderwijs Campus Hasselt-Diepenbeek” hebben genomen.

De rector ondertekent mede de diploma's en reikt de erediploma's uit.

§ 2. De vice-rector staat de rector bij en vervangt hem wanneer hij niet beschikbaar is.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 3**Vertegenwoordiging in de transnationale Universiteit Limburg****Artikel 24**

De rector of de vice-rector en de voorzitter of de ondervoorzitter zijn de Vlaamse leden van het college van bestuur van de transnationale Universiteit Limburg.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING 4**Statuut****Artikel 25**

De raad van bestuur bepaalt het salaris en de omvang en inhoud van de functie van de voorzitter en

Voorzitter

de ondervoorzitter. Het salaris wordt vastgesteld in de salarisschaal van de rang van gewoon hoogleeraar overeenkomstig de bezoldigingsvoorschriften die van toepassing zijn op de leden van het zelfstandig academisch personeel van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

De rector, de vice-rector, de voorzitter en de ondervoorzitter genieten een vergoeding overeenkomstig de bepalingen van artikel 100 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4**De beheerder****Artikel 27**

§ 1. In de personeelsformatie ten laste van de werkingsuitkeringen is een betrekking van beheerder ingeschreven.

§ 2. De beheerder coördineert de dagelijkse werking van de administratieve diensten.

Hij is tevens belast met het opstellen van de werkdocumenten en notulen van de raad van bestuur en van het bestuurscollege.

§ 3. De beheerder wordt aangesteld door de raad van bestuur na een openbare oproep in het Belgisch Staatsblad.

De vacature vermeldt ten minste de functie-inhoud, de functie-eisen en de selectieprocedure. De beheerder moet houder zijn van een diploma van de tweede cyclus van een academische opleiding.

De rechten en plichten van de beheerder, die deze functie als mandaat opneemt, worden vastgelegd in een overeenkomst met de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt het salaris van de beheerder vast in een weddenschaal van het zelfstandig academisch personeel. De raad van bestuur kan hem een vergoeding toekennen overeenkomstig artikel 100 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

Het mandaat van beheerder wordt voor een termijn van vier jaar bepaald en is onbeperkt hernieuwbaar.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III**Academische entiteiten****Artikel 28**

De raad van bestuur kan de faculteiten, de schools, de instituten, de interfacultaire centra, de leerstoelen, de departementen, de interdepartementale eenheden en alle andere organen oprichten die hij noodzakelijk acht.

Hij bepaalt de benaming, de samenstelling, de werking en de bevoegdheden van deze organen.

Hij stelt tevens vast tot welke van de voornoemde organen de opdrachten van onderwijs en onderzoek en het daaraan verbonden wetenschappelijk en administratief beheer behoren.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

De algemene vergadering van de faculteitsraden bestaat uit de leden van de faculteitsraden.

De algemene vergadering wordt voorgezeten door de rector.

Zij stelt haar huishoudelijk reglement op, dat aan de goedkeuring van de raad van bestuur wordt onderworpen.

De algemene vergadering van de faculteitsraden heeft inzonderheid tot taak het voordragen van de kandidaten voor het ambt van rector en vice-rector.

Voorzitter

De beslissingen van de algemene vergadering van de faculteitsraden zijn met redenen omkleed.

De bepalingen van artikelen 14 tot en met 18 zijn van overeenkomstige toepassing op de algemene vergadering van de faculteitsraden.

– *Aangenomen.*

TITEL III**De Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg****Artikel 30**

Door de provincieraad van Limburg wordt, na consultatie van het LUC en de Limburgse hogescholen, een adviserende Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg opgericht.

De Hoge Raad heeft tot taak de ontwikkeling van het hoger onderwijs in Limburg in al zijn facetten te bevorderen, in het bijzonder het wetenschappelijk onderzoek, de maatschappelijke dienstverlening en de participatie aan het hoger onderwijs.

De Hoge Raad is samengesteld uit vertegenwoordigers uit de politieke, socio-economische en culturele milieus.

– *Aangenomen.*

Artikel 31

§ 1. De Hoge Raad wordt uiterlijk op 1 februari 2005 voor de eerste keer samengesteld.

De Hoge Raad komt ten minste tweemaal per jaar bijeen.

De Hoge Raad benoemt in zijn midden een voorzitter.

§ 2. De provincieraad legt de nadere regels vast betreffende de samenstelling, de interne werking, aanvaarding en ontslag van nieuwe leden.

– *Aangenomen.*

TITEL IV**Slotbepalingen****HOOFDSTUK I****Overgangsbepalingen inzake het LUC****Artikel 32**

De raad van bestuur van het LUC oefent zijn bevoegdheden uit van zodra de leden vermeld onder artikel 6, eerste lid, 3° en 5° tot en met 8°, aangesteld zijn.

De op de vooravond van de inwerkingtreding van dit decreet bestaande regelgeving blijft van toepassing totdat aan deze voorwaarde is voldaan.

– *Aangenomen.*

Artikel 33

De in functie zijnde vast secretaris vervult vanaf 1 oktober 2004 de functie van beheerder.

Vanaf dat ogenblik begint een vierjarig mandaat te lopen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II**Wijzigingsbepalingen****Artikel 34**

Artikel VII. 1, § 1, eerste lid, 1°, van het decreet van [...] betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt vervangen door wat volgt :

"1° decreet van [...] betreffende het Limburgs Universitair Centrum en de Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg ;".

Voorzitter

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III**Opheffingsbepalingen****Artikel 35**

De wet van 28 mei 1971 houdende de oprichting en de werking van het Limburgs Universitair Centrum, zoals gewijzigd, wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 36

Artikelen II. 61, § 2, 1°, II. 69 en II. 70 van het decreet van [...] betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen worden opgeheven.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV**Inwerkingtredingsbepaling****Artikel 37**

Dit decreet treedt in werking op 1 oktober 2004.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck, Ludwig Caluwé, Sven Gatz, Norbert De Batselier en Dirk Holemans houdende invoering van 11 juli als Vlaamse vakantiedag

– 2173 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Van Dijck, Caluwé, Gatz, De Batselier en Holemans houdende invoering van 11 juli als Vlaamse vakantiedag.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Caluwé, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb niet de intentie hier mijn laatste toespraak te houden. Ik probeer terug te komen indien de kiezer dat mogelijk maakt.

Dit voorstel van decreet is een minimum. Als pril parlementslicid kreeg ik een van mijn eerste voorstellen van resolutie goedgekeurd. Het ging over de erkenning van 11 juli als nationale feestdag. De regering heeft toen een aantal opdrachten gekregen om tot een regeling te komen op federaal niveau, zodat de feestdagen van de deelstaten kunnen worden erkend. Dergelijke opdrachten overleven normaliter de tand des tijds en de legislaturen, maar er zijn blijkbaar heel wat barrières en obstakels. De kostprijs is daar een van.

Met dit voorstel van decreet willen we Vlaamse instellingen, steden en gemeenten verplichten om van 11 juli een vakantiedag te maken. De Vlaamse regering heeft doorheen de jaren initiatieven genomen om de Vlamingen aan het feesten te krijgen op 11 juli. Via dit voorstel van decreet willen we ervoor zorgen dat Vlamingen inderdaad kunnen feesten op die dag.

Mijnheer de voorzitter, ik ben verheugd dat we onder uw voorzitterschap in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervormingen tot een bewerking van het oorspronkelijke voorstel zijn gekomen. We hebben daarmee immers een eerste stap gezet. Ik hoop dat we in de toekomst kunnen streven naar een volwaardige erkenning van onze nationale feestdag. Ik hoop dat dit voorstel morgen eenparig wordt aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Van Dijck, Caluwé, Gatz, De Batselier en Holemans houdende invoering van 11 juli als Vlaamse vakantiedag.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Dit decreet is van toepassing op de openbare instellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, de Vlaamse provincies en gemeenten, alle samenwerkingsverbanden tussen deze gemeenten, OCMW's en gemeentebedrijven.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Voor de personeelsleden van de diensten, instellingen of structuren, bedoeld in artikel 2, is 11 juli een Vlaamse vakantiedag. Deze dag wordt door deze diensten, instellingen en structuren opgenomen uit het contingent vrij te bepalen vakantiedagen.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Robert Voorhamme en Marc van den Abeelen, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Herman Lauwers en Jo Vermeulen houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 houdende bepalingen tot de oprichting van een Universiteit Antwerpen en tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen, wat het Universitair Ziekenhuis Antwerpen betreft

– 2174 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme en Marc van den Abeelen, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Herman Lauwers en Jo Vermeulen houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 houdende bepalingen tot de oprichting van een Universiteit Antwerpen en tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen, wat het Universitair Ziekenhuis Antwerpen betreft.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Baelen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme en Marc van den Abeelen, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Herman Lauwers en Jo Vermeulen houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 houdende bepalingen tot de oprichting van een Universiteit Antwerpen en tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen, wat het Universitair Ziekenhuis Antwerpen betreft.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Voorzitter**Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Artikel 9 van het decreet van 4 april 2003 houdende bepalingen tot de oprichting van een Universiteit Antwerpen en tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 9

§ 1. Het Universitair Ziekenhuis Antwerpen (UZA) is een instelling zonder winstoogmerk, die krachtens dit decreet rechtspersoonlijkheid verworft, zodra de beslissing tot afsplitsing van het UZA door de Universiteit Antwerpen (UA) is genomen.

§ 2. Het doel van het UZA is, in een pluralistisch perspectief, het verlenen van patiëntenzorg met een universitaire dimensie, de ontwikkeling van nieuwe technologieën, de evaluatie van medische activiteiten, klinisch onderzoek en opleiding ten behoeve van de Universiteit Antwerpen. Onder dit doel vallen in elk geval de uitbating van het universitair ziekenhuis en gezondheidsvoorzieningen, medisch-sociale inrichtingen of welzijnsvoorzieningen. Onder dit doel vallen eveneens het stellen van alle rechtshandelingen inzake alle roerende en onroerende goederen van het UZA en alle rechtshandelingen die rechtstreeks of onrechtstreeks voor de realisatie van dit doel noodzakelijk zijn.

§ 3. De organen van het UZA zijn de Algemene Vergadering en de Raad van Bestuur. De volheid van bevoegdheid berust bij de Algemene Vergadering.

De regeringscommissaris bij de Universiteit Antwerpen en de bevoegde inspecteur van financiën hebben van ambtswege zitting in de organen, bedoeld in dit decreet.

De in het tweede lid bedoelde regeringscommissaris oefent het toezicht uit, beschreven in artikel 177, 178 en 179 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, mutatis mutandis.

De in het tweede lid bedoelde inspecteur van financiën oefent de functies uit, beschreven in artikel 180 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, mutatis mutandis.

§ 4. De samenstelling van de Algemene Vergadering van het UZA, het quorum en de meerderheden voor beslissingen binnen de Algemene Vergadering worden vooraf vastgelegd door de Raad van Bestuur van de UA. De leden van de Algemene Vergadering van het UZA worden aangesteld door de Raad van Bestuur van de UA. Minstens twee derde van deze leden vertegenwoordigen de Universiteit Antwerpen. De voorzitter van de Algemene Vergadering van het UZA is de rector van de UA. Hij/zij kan zich als voorzitter laten vervangen door een ander door de Algemene Vergadering aan te wijzen lid.

De Algemene Vergadering heeft de volgende bevoegdheden :

- 1° het vastleggen en wijzigen van de statuten ;
- 2° het vastleggen van de opdrachtverklaring van het UZA en van de beheersovereenkomst tussen UA en UZA, inclusief het algemene kader voor samenwerking met andere instellingen ;
- 3° het goedkeuren van de begroting en de rekeningen van het UZA ;
- 4° het vastleggen van de bevoegdheden van de Raad van Bestuur, met inbegrip van het recht specifieke aangelegenheden binnen de bevoegdheidssfeer van de Raad van Bestuur naar zich toe te trekken, evenals het verlenen van de kwijting aan de bestuurders ;
- 5° het vastleggen van de samenstelling van de Raad van Bestuur van het UZA ;
- 6° de ontbinding van de rechtspersoon en het vastleggen van de bestemming van de goederen na ontbinding ; een dergelijke beslissing kan slechts genomen worden met een drievierde meerderheid.

§ 5. De statuten bevatten minimaal de volgende bepalingen :

Voorzitter

- 1° de zetel van de instelling ;
- 2° de nadere regels met betrekking tot de samenstelling van de Algemene Vergadering en de duur van de mandaten van de leden van de Algemene Vergadering ;
- 3° de nadere regels met betrekking tot de bevoegdheden van de Algemene Vergadering en van de Raad van Bestuur ;
- 4° de wijze van bijeenroeping van de Algemene Vergadering ;
- 5° de samenstelling van de Raad van Bestuur en de wijze van benoeming en afzetting van de niet-ambtshalve bestuurders ;
- 6° de besluitvormingsprocedure inzake de wijziging van de statuten, met inbegrip van quorumvereisten en meerderheden ;
- 7° de nadere regels met betrekking tot de werking en de bevoegdheden van de Raad van Bestuur van het UZA ;
- 8° de besluitvormingsprocedure inzake het sluiten van samenwerkingsakkoorden met andere instellingen.

§ 6. De Algemene Vergadering van het UZA stelt de gedelegeerd bestuurder aan. Hij kan de gedelegeerd bestuurder ad nutum ontslaan. De gedelegeerd bestuurder is belast met de dagelijkse leiding van het UZA.

§ 7. De personeelsleden die op de datum van de inwerkingtreding van de beslissing tot afsplitsing, bedoeld in § 1, in dienst zijn van de Universiteit Antwerpen, afdeling Universitair Ziekenhuis, treden wat hun aanstelling bij het ziekenhuis betreft, op die datum in dienst van het UZA. Ze behouden daarbij alle rechten en verplichtingen en het arbeidsrechtelijk en sociaalrechtelijk statuut dat daarbij op hen van toepassing was, conform de Europese Richtlijn 2001/23/EEG van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan.

§ 8. Alle roerende en onroerende goederen, activa en passiva, rechten en verplichtingen, met inbegrip van alle rechten en verplichtingen van het vermogen, die voorkomen op de door de toezichthouden-

de overheid goedgekeurde jaarrekening van 31 december 2003 van de UA, afdeling UZA, worden op de datum van de inwerkingtreding van de afsplitsing van rechtswege en om niet en zonder kosten van welke aard, overgedragen aan het UZA. De overdracht van de goederen geschiedt in de staat waarin zij zich bevinden. Het UZA treedt in de rechten en verplichtingen die krachtens de activiteiten van de voornoemde instellingen op het vlak van het universitair ziekenhuis zijn ontstaan en is hiervoor de algemene rechtsopvolger van voornoemde rechtspersonen.

§ 9. Het UZA geniet de vrijstelling opgenomen in artikel 55 van het Wetboek der Successierechten.

§ 10. Het UZA kan, na machtiging van de Vlaamse regering, overgaan tot onteigening van onroerende goederen die vereist zijn voor het in § 2 vermelde doel.

De onteigeningen gebeuren overeenkomstig de procedure omschreven in de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte.

§ 11. Na advies van de faculteit geneeskunde van de Universiteit Antwerpen, sluiten de Universiteit Antwerpen en de nieuwe rechtspersoon UZA een beheersovereenkomst die verdere uitvoering geeft aan de universitaire verankering van het UZA. De beheersovereenkomst regelt de onderlinge verhoudingen en procedures, de doelstellingen en resultaatgebieden.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De bepalingen van dit decreet treden in werking op 1 mei 2004.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Francis Vermeiren houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat de gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen betreft

– 2178 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bruno Tobback, Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren en Jos Bex houdende de vrijwaring van de bestemming van het luchthavengebied in Zaventem als internationale luchthaven

– 2222 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van decreet van de heer Francis Vermeiren houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat de gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen betreft, en het voorstel van decreet van de heren Bruno Tobback, Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren en Jos Bex houdende de vrijwaring van de bestemming van het luchthavengebied in Zaventem als internationale luchthaven, die in de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het voorstel van decreet van de heer Francis Vermeiren als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Maes, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Francis Vermeiren houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat de gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen betreft.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Aan titel IV van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 19 juli 2002 en 21 november 2003, wordt een hoofdstuk V, bestaande uit een artikel 145quinquies, toegevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK V

Bijzondere bepalingen inzake de
gewestplanbestemming gebied voor
gemeenschapsvoorzieningen en openbare
nutsvoorzieningen

Artikel 145quinquies

In de gebieden die op de gewestplannen zijn aangewezen als gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, kunnen altijd de werken, handelingen en wijzigingen die met toepassing van artikel 103 als werken, handelingen of wijzigingen van algemeen belang moeten worden beschouwd, worden toegelaten, ongeacht het publiek- of privaatrechtelijk statuut van de initiatiefnemer of het al dan niet aanwezig zijn van winst-oogmerk. Hetzelfde geldt voor de activiteiten of inrichtingen verbonden met deze werken, handelingen of wijzigingen. "

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Robert Voorhamme, André Denys en Jos Bex houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000, wat betreft het groenestroomcertificatensysteem, en tot interpretatie van artikel 37, § 2, van ditzelfde decreet
– 2188 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, André Denys en Jos Bex houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000, wat betreft het groenestroomcertificatensysteem, en tot interpretatie van artikel 37, § 2, van ditzelfde decreet.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Peuskens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vanmorgen hebben we al een voorstel van decreet besproken over de energieprestaties. Ik herinner me dat de heer Denys zijn betoog begon met de volgende zin : 'Collega's, ik onderschrijf de doelstelling van dit voorstel van decreet maar de methode die wordt gehanteerd, faalt.' Ik zou hier met dezelfde inleiding willen beginnen. Groen ! heeft immers fundamentele problemen met de methodes die in dit voorstel van decreet worden gehanteerd.

Ik wil echter beginnen met een positief element uit dit voorstel van decreet, namelijk artikel 4 dat de invoering regelt van minimumvergoedingen voor groenestroomcertificaten. Dit betekent dat er een vangnet wordt gecreëerd voor bijvoorbeeld windenergie die daardoor op meerdere plaatsen in ons land rendabel wordt gemaakt. Als gevolg daarvan zou windenergie niet alleen in zeer windrijke gebieden in West-Vlaanderen maar ook in andere gebieden zoals de Kempen, Limburg, enzovoort rendabel zijn. Dat betekent dat het bestraffend quotumsysteem voor groenestroomcertificaten wordt aangevuld met een stimulerend kader. Naast de stok wordt nu ook de wortel aangeboden. Dit kunnen we alleen maar toejuichen.

Daarnaast wil ik even wijzen op een paar addertjes onder het gras, met name de steun voor afvalverbranding als een zogenaamde groene-energiebron. Door zo'n hoge minimumwaarde toe te kennen

aan certificaten voor energie uit co-verbranding creëert men een aantal perfide effecten.

In de eerste plaats zal Electrabel zijn investeringen in echte hernieuwbare bronnen hierdoor terugschroeven voor zover daar al sprake van was, en voortaan zijn heil zoeken in afvalverbranding om aan de groenestroomdoelstellingen te voldoen.

Een tweede effect zal zijn dat door massaal groenestroomcertificaten uit co-verbranding op de markt te gooien de waarde van de echte groene stroom zal zakken.

Een derde effect is dat een dergelijk systeem van steun voor energierecuperatie uit afvalverbranding natuurlijk een risico inhoudt. Het afvalbeleid, dat vooral gebaseerd is op preventie en sorteren, zou hierdoor ondermijnd kunnen worden. We zouden zelfs in de zeer perfide situatie terecht kunnen komen waarbij Electrabel, of een andere stroomleverancier of –producent, in plaats van groene stroom te importeren uit het buitenland misschien zelfs afval invoert, het in co-verbrandingsinstallaties verbrandt, en er op de koop toe nog groenestroomcertificaten voor opstrijkt ook.

Op zich gaan we voor de volle 100 percent akkoord met het principe om een vangnet in te bouwen voor hernieuwbare energiebronnen, zoals windenergie, zonne-energie, waterkracht, zuivere biomassa en, omdat Europa dat nu eenmaal ook erkent als groene stroom, in beperkte mate voor co-verbranding. Het voorstel van decreet legt de minimumsteun voor groenestroomcertificaten uit co-verbranding echter even hoog als deze voor certificaten uit echt hernieuwbare energiebronnen, namelijk op 80 euro per megawatt-uur.

Een dergelijke hoge minimumwaarde toekennen aan certificaten uit afvalverbranding is absoluut onterecht. Een investering in reconversie van een oude steenkoolcentrale tot een afvalverbrandingscentrale met energierecuperatie is om te beginnen op 1 jaar terugverdiend. Dit houdt in dat dit soort van energiewinning dat vangnet niet nodig heeft. Voor windenergie en fotovoltatische energie is dat wel het geval.

Het zou dus beter zijn het minimumvangnet voor echte groene stroom op te trekken en die voor afvalverbranding te verlagen van 80 euro per megawatt-uur tot 10 of 8 euro per megawatt-uur. Co-verbranding wordt daardoor wel degelijk erkend als groene stroom, zonder dat het daarom dezelfde waarde krijgt als echte hernieuwbare energiebronnen. Indien die aberratie er niet was, zou dit artikel

Glorieux

van het decreet zeker en vast onze volle steun krijgen.

De belangrijkste maatregel die in het voorstel is opgenomen, gaat over de vrijstelling van de groenestroomcertificaten voor levering aan de grootverbruikers. Op de Ondernemersconferentie werd afgesproken om de energiefactuur voor de energie-intensieve bedrijven te drukken. Groen ! stelt daar wel twee voorwaarden tegenover. Het mag geen verlaging met zich meebrengen van de globale groenestroomdoelstelling. Daarnaast mag dit niet impliceren dat er extra lasten naar gezinnen worden doorgeschoven. Aan beide voorwaarden werd niet voldaan.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer Glorieux, we hebben deze discussie al met u gevoerd. Ik wil toch opmerken dat groene stroom niet alleen een basisdienst is, maar ook een basisgoed. Kyoto dwingt ons om de uitstoot van broeikasgassen tussen 2008 en 2012 merkbaar terug te dringen ten opzichte van 1990. Mondiaal moet dit met 5 percent verlagen, in Europa met 8 percent, door de federale overheid met 7,5 percent en in Vlaanderen met 5,2 percent. De kernuitstap tussen 2015 en 2025 zal ons ook dwingen om tijdig alternatieven te ontwikkelen, voor zover die beslissingen worden gehandhaafd, om voor 58 percent van onze elektriciteitsproductie en 22 percent van onze energieconsumptie maatregelen te nemen.

Een tijd geleden werd een vrij gedetailleerde parlementaire vraag gesteld, waarop minister Bossuyt heeft geantwoord. Tot op vandaag slagen we er absoluut niet in de eigen doelstellingen inzake het gebruik van hernieuwbare energiebronnen te halen. Dit komt onder andere omdat de biologisch-organische fractie van afval niet in aanmerking wordt genomen. Dat is wel het geval in Nederland, Denemarken en de meeste landen in Duitsland. Dat is natuurlijk geen reden om de doelstellingen te verminderen, maar wel om een grondige afweging te maken van kosten en baten en gerichte inspanningen op te drijven voor zowel grote afnemers als kleine verbruikers.

We zijn van oordeel dat er werk moet worden gemaakt van een pro-actief inplantings- en vergunningenbeleid en investeringsmaatregelen die haalbaar en regelmatig op effectiviteit en efficiëntie worden gecontroleerd. Er zal waarschijnlijk meer groene energie tot stand moeten worden ge-

bracht, maar u zet zich af tegen iets wat in de ons omringende landen al verschillende jaren wordt toegepast : de biologische organische fractie van afval wordt via verbrandingsovens omgezet in elektriciteit en dat wordt meegerekend als groene stroom. Als we dit niet doen, dan is dat in ons nadeel en in het voordeel van de energieleveranciers in het buitenland. Ik heb van bij het begin van deze regeerperiode een lans gebroken voor dit systeem. Het doet me genoeg dat de regering dat standpunt nu deelt. Voor verbrandingsovens is het ongeveer twee frank per kilowattuur duurder dan indien de verbranding van afval wordt meegerekend.

De heer Eloi Glorieux : Ik ben u zeer erkentelijk voor het feit dat u de doelstellingen mee onderschrijft. U bevestigt echter wat ik zeg : stroomrecuperatie uit afvalverbranding is reeds voldoende rendabel en dat is net mijn argument. We beschouwen het echter niet als evenwaardige groene stroom zoals windenergie. Het is per definitie niet hernieuwbaar.

De heer Johan de Roo : In Nederland en andere landen wordt afval verbrand in gelijkaardige ovens en dat wordt wel meegerekend als groene stroom. Bij ons is dat niet het geval. Het gevolg is dat de kostprijs van elektriciteit hier hoger ligt en dat is een tekortkoming. Ik ga met u akkoord dat water- en windenergie belangrijk zijn, maar ze leveren onvoldoende op. Waarom zouden wij iets niet doen, wat in andere landen wel wordt gedaan ?

De heer Eloi Glorieux : Ik geef u op een blaadje dat door deze maatregel onze achterstand op het vlak van echte groene stroom zal oplopen. Waarom zou er nog worden geïnvesteerd in windenergie, als groenestroomcertificaten veel gemakkelijker via afvalverbranding kunnen worden verkregen ?

Minister Gilbert Bossuyt : Mijnheer Glorieux, u gaat veel te snel. Het gaat om een beperkt aandeel van verbranding en de normen liggen ook erg hoog. Op die manier worden ook alle installaties die niet meer voldoen, gesaneerd. Laat ons dit in de overgangsfase erbij nemen. Het doet absoluut geen afbreuk aan onze doelstellingen. Als we op deze manier werken, creëren we meteen ook een breder maatschappelijk draagvlak voor hernieuwbare energiebronnen.

Momenteel bedraagt het aandeel van hernieuwbare energiebronnen in onze elektriciteit iets meer dan 1 percent en dat is heel laag. Nochtans maken we veel progressie, maar we starten van een te lage voet. Als we die verbranding erbij nemen, dan zitten we al in een betere stroom en hebben we het

Bossuyt

ook gemakkelijker om het maatschappelijk draagvlak te creëren om in de toekomst te investeren in groene stroom. Ik denk dat we op dat vlak op dezelfde lijn zitten : ook wij willen in de toekomst volop investeren in hernieuwbare energiebronnen. We geloven daarin, we geloven dat het noodzakelijk is. Laat ons elkaar in de loop van dat proces echter niet zo wantrouwen door te zeggen dat we die verbranding er gewoon bij nemen om de doelstelling te kunnen behalen. Dit is echt niet het geval.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Ik wil heel kort inpikken op wat de heer De Roo zei. Hij heeft verwezen naar de verbrandingsoven van Eeklo. Ik heb vorige week een gesprek gehad met de directeur van Ivago, waar men in december heeft beslist om over te gaan tot energierecuperatie, onafhankelijk van de groenestroomcertificaten. Daar heeft men dus die beslissing genomen omdat het inderdaad een logische stap is door de hogere energie-efficiëntie, zonder dat er sprake is van een extra vangnet.

Verder wil ik u nog een voorbeeld geven van de perfide effecten die dit voorstel van decreet met zich mee kan brengen. Het zou bijvoorbeeld kunnen dat het afval van houtverwerkende bedrijven, waarmee men nu in Vlaamse KMO's spaanderplaat maakt, dan met onze subsidies wordt opgekocht door Electrabel om te verbranden. Dat zijn toch effecten waarover we moeten nadenken : afval dat eigenlijk wordt gevaloriseerd in een nieuw product, zullen we in de toekomst verbranden en ook nog eens subsidiëren als groene stroom.

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Ik denk dat we dat toch gemakkelijk kunnen opvangen, mijnheer Holemans. Als we zouden merken dat er zich dergelijke perfide effecten voordoen, dan kunnen we optreden door duidelijk te maken welk soort verbranding er in aanmerking wordt genomen. Daar zijn we toch tamelijk streng in, ook wat de installaties betreft. Ik zou dat toch zomaar niet door elkaar haspelen.

De heer Eloi Glorieux : Ik denk in elk geval dat er niet veel wiskunde aan te pas komt. Als men groenestroomcertificaten moet realiseren zal het veel gemakkelijker en veel rendabeler zijn om dat te doen via energierecuperatie uit afvalverbranding

dan via echt duurzame manieren. Als een oude steenkoolcentrale wordt omgebouwd tot een afvalverbrandingsinstallatie, is die investering op 1 jaar tijd teruggewonnen. Het vangnet, dat absoluut noodzakelijk is voor echte groene hernieuwbare energiebronnen, is dus absoluut niet nodig voor afvalverbranding. We vinden dan ook dat het veel beter zou zijn om het vangnet voor echte groene stroom nog te versterken, de waarden daarvan te verhogen en die voor afvalverbranding te verlagen.

Maar goed, ik was ondertussen eigenlijk al aan mijn tweede punt toegekomen, namelijk de hoofdmoot van dit voorstel van decreet, dat de vrijstelling impliceert van groenestroomcertificaten voor levering aan grootverbruikers. Deze maatregel impliceert dat de groenestroomdoelstelling voor 2010 zal worden verlaagd van de ons door Europa opgelegde 6 percent naar 5,2 percent. Die 5,2 percent zou dan nog grotendeels kunnen worden gerealiseerd via afvalverbranding in plaats van via echte groene energiebronnen.

Oorspronkelijk was het de doelstelling om tegen 2004 in Vlaanderen 3 percent groene stroom te realiseren. Dat werd onlangs teruggebracht naar 2 percent, waarbij dan wel werd gezegd dat ook de stroom die via het hoogspanningsnet wordt geleverd mee in rekening moet worden gebracht en dus ook groenestroomcertificaten moet bewijzen, als gevolg waarvan dat globale niveau hetzelfde zou zijn gebleven. Dit decreet verleent nu een vrijstelling aan de hoogspanningsklanten, waardoor de doelstelling voor 2003 effectief wordt verlegd van 3 naar 2 percent. Dat is dan toch een beleidsmaatregel waarin we ons niet kunnen terugvinden.

Een tweede voorwaarde was dat de kosten voor die maatregelen voor een verlaging van de energiefactuur van de grootverbruikers niet werden verhaald op de gezinnen. De lasten mochten niet worden doorgeschoven naar de gezinnen. De gezinnen moeten het gelag betalen. De grootverbruikers zijn al ontheven van het betalen van de Elia-heffing. Vandaag moeten ze geen groenestroomcertificaten voorleggen, terwijl de gezinnen de volle pot moeten betalen. Waarom zouden we de gezinnen niet vrijstellen van heffingen ten bate van het wegwerken van het radioactief passief ? In het verleden hebben vooral de gezinnen de kerncentrales afbetaald, hoewel de grootverbruikers er het meeste profijt uit haalden. Vandaag zouden we de omgekeerde, even rationele maatregel kunnen nemen ten voordele van de gezinnen, maar dat gebeurt niet.

Glorieux

Dit voorstel van decreet schuift de lasten door naar de gezinnen. Ofwel wordt het groenestroomgat dat de grootverbruikers achterlaten, opgevuld door de gezinnen – zij betalen dan alle kosten van de groenestroomcertificaten -, ofwel laten we de 6-percentdoelstelling vallen, maar dan moeten we in 2010 aan Europa de rekening betalen, en dat zal dan met belastinggeld gebeuren. Dan betalen de gezinnen opnieuw.

We zijn een voorstander van het drukken van de energiefactuur, maar niet door het ondergraven van de 6-percentdoelstelling, en evenmin door de lasten af te wentelen op de gezinnen. Hoe moet dit dan wel worden aangepakt? De productiemarkt moet worden vrijgemaakt. De vorige paars-groene regering had beslist om tegen september 2003 minstens 4.000 megawatt productiecapaciteit van Electrabel te veilen. Minister Moerman heeft er tot vandaag nog niets van terechtgebracht.

Gisteren en vandaag wordt in de kranten bericht over het feit dat Electrabel eindelijk zijn standaardtarieven zal aanpassen, één jaar na de vrijmaking van de energiemarkt. Electrabel doet dat omdat het bedrijf de hete adem van de concurrenten in de nek voelt.

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Dat gebeurt ook omdat we daar constant naar hebben gestreefd. Denk toch niet dat we rustig achterover liggen en alleen maar toekijken naar wat er gebeurt. We voeren van bij het begin de druk op, en Electrabel heeft het daar niet gemakkelijk mee. Sommige reacties tonen dat aan.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Ik stel vast dat het bijna één jaar heeft geduurd voor het zover komt. De hete adem van de concurrentie waaraan Electrabel de jongste tijd steeds meer klanten verliest, heeft daar zeker een grote rol in gespeeld.

De energie-intensieve sector en de grootverbruikers moeten in de eerste plaats protesteren bij Electrabel. Electrabel faalt, want het bedrijf haalt de groenestroomcertificatendoelstelling niet. Ik durf zelfs te stellen dat dit falen wordt georganiseerd. Electrabel is overigens niet verplicht om de boete voor dat falen door te rekenen aan de verbruikers. Maar omdat Electrabel vrijwel een pro-

ductiemonopolie bezit, heeft het bedrijf de handen vrij om zijn wil aan de verbruikers op te dringen.

Ten slotte heb ik vragen bij de wettelijkheid van de beslissing om het decreet met terugwerkende kracht van kracht te maken. Dat kan enkel als geen afbreuk wordt gedaan aan het gelijkheidsbeginsel of de rechten uit artikel 1 van het eerste toegevoegd protocol van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. Deze decreetswijziging schendt het gelijkheidsbeginsel.

Stroomproducenten en leveranciers die in het verleden systematisch obstructie hebben gepleegd bij de realisatie van de opgelegde groenestroomdoelstellingen, worden nu beloond. Degenen die wel investeringen hebben gedaan om tijdig de groenestroomdoelstelling te realiseren, krijgen nu de boodschap dat dit niet nodig was. Hun investering blijkt nu overbodig. Door de wijziging van de regulering wordt een zeer onstabiel klimaat gecreëerd, ten nadele van degenen die zich wel aan de regels hebben gehouden.

Ik heb van meerdere producenten en leveranciers vernomen dat ze hun investeringen in echte groene energie bevriezen. Ik heb ook opgevangen dat Electrabel, dat een windmolenpark wou bouwen op de site van BASF, eraan denkt er niet mee door te gaan, omdat ze toch geen groenestroomcertificaten meer moeten bewijzen voor de stroom die ze aan grootverbruikers leveren. Op de koop toe is het voor producenten voordeliger om in de toekomst via energierecuperatie van afvalverbranding aan de verplichtingen te voldoen.

Collega's, het is duidelijk dat onze fractie dit voorstel van decreet, waar we niet bij betrokken waren, niet zal goedkeuren. (*Applaus bij Groen !*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil kort ons standpunt, en de reden waarom we dit voorstel van decreet hebben ingediend, toelichten.

We blijven achter het principe van het groenestroomdecreet staan. De achterliggende filosofie van dit decreet is goed, en gaat ervan uit dat men een aansporing decretaal moet opleggen, om ervoor te zorgen dat er op een meer dan spontane manier wordt overgeschakeld naar groene stroom.

Voorhamme

We hebben hiervoor een groeipad opgemaakt. We gingen ervan uit dat een bepaalde productie-evolutie zou beantwoorden aan het groeipad. We moeten vaststellen dat de realiteit inzake productie, door allerlei redenen, achterblijft op de theorie van het decreet.

Het pijnlijke gevolg is, zoals de heer Glorieux terecht zegt, dat er een fundamentele onrechtvaardigheid bestaat, want de klanten betalen de rekening. Dit heeft, minstens voor een aantal klanten, een bijzonder contraproductief effect.

Dit onderwerp was niet toevallig een belangrijk punt tijdens de ondernemingsconferentie. Dit betekent helemaal niet dat we afstand nemen van de filosofie van het groenestroomdecreet. Voor ons blijft de doelstelling van 6 percent behouden. We houden er rekening mee dat de komende jaren een aantal wijzigingen, door regelgeving en reeds besliste initiatieven, het landschap aan de productiezijde zal wijzigen, zodat we in staat zullen zijn om de doelstellingen te bereiken.

Het duurt al te lang voor de producentenmarkt echt vrij wordt gemaakt. We kunnen veronderstellen dat federaal minister Moerman, gezien haar verklaringen in de media, er snel werk van maakt.

Bovendien heeft de federale regering beslist om een windmolenpark te bouwen in de Noordzee. We weten dat men het erover eens is en dat de federale overheid de beslissing heeft genomen. We kunnen onmogelijk inschatten, hoewel men dat zo snel mogelijk zal willen, wanneer dat precies gerealiseerd zal zijn. Bijgevolg moeten we een vorm van bewarende maatregelen nemen waarbij de goede filosofie die in het groenestroomdecreet vervat zit, bewaard wordt en niet uitmondt in een ongewild en onrechtvaardig effect en waarbij we er toch in zouden kunnen slagen om onze doelstellingen te behalen. Met de genomen beslissingen zijn we daartoe in staat.

Ik wil hieraan vastknopen dat voor onze fractie dit voorstel van decreet aan permanente evaluatie zal moeten worden onderworpen op basis van de realiteit op het terrein. Als we veel meer alternatieve groenestroomcapaciteit creëren en wanneer de markt vrijer wordt en het monopolie en het misbruik daarvan door Electrabel wordt ondergraven, lijkt het me vanzelfsprekend dat we in staat moeten zijn de situatie opnieuw te bekijken. Dan zijn immers de omstandigheden gecreëerd om de filosofie uit het groenestroomdecreet volop te laten

werken in de praktijk. Het is onder deze voorwaarde dat we dit voorstel van decreet hebben ingediend, namelijk dat we in de toekomst de moed zullen hebben om permanent te evalueren en eventueel de regelgeving aan te passen aan de mogelijkheden op het terrein. (*Applaus bij sp.a, CD&V en de VLD*)

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : De heer Voorhamme is begonnen met de vinger op de wonde te leggen. De realiteit is dat de groene stroom achterblijft bij de gestelde doelstellingen. We moeten ons de vraag stellen hoe dat komt. Sommige producenten halen ze wel, andere niet. Voor mij is het duidelijk : de reden is dat sommigen bewust een obstructiebeleid voeren. Door hen nu te belonen, want dat is wat er gebeurt ter wille van dit voorstel van decreet, zullen die nog minder inspanningen doen dan in het verleden en zullen degenen die wel hun best deden, er voortaan ook met de pet naar gooien.

De enige maatregel die veel efficiënter is om de energiefactuur van de energie-intensieve bedrijven te drukken in plaats van de groenestroomdoelstelling te verlagen, is om de markt te laten spelen op het vlak van de productie van elektriciteit. Dit wordt door heel wat studies en experts beklemtoond. Ik betreur dat na al die maanden en ondanks het feit dat de vorige federale regering daartoe de formele beslissing had genomen, dit nog altijd niet is gebeurd.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Wij zullen dit voorstel van decreet steunen, ook al hadden we het beter gevonden dat men nog verder was gegaan. Er is voorzien in een matiging voor de energiekosten voor de grote energie-intensieve bedrijven die vandaag onder zeer zware prijzen gebukt gaan. Anderen voeren een plafond in. Dat gebeurt in dit voorstel niet.

We betreuren dat, door het gekrakeel in de meerderheid, wat we zonet nog hebben gezien, het zo lang heeft geduurd voor dit voorstel van decreet, het resultaat van de Ondernemingsconferentie, is ingediend. Hierdoor heeft men elementen in het voorstel moeten opnemen met terugwerkende kracht, wat geen goede vorm van decreetgevend werk is. Desalniettemin steunen we het toch, omdat het niet goedkeuren, nog erger zou zijn.

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Mijnheer Glorieux, het betoog van de heer Caluwé bevestigt twee zaken voor mij. Ten eerste bevestigt het dat we een slechts zeer beperkte maatregel hebben ingevoerd, die was afgesproken op de Ondernemingsconferentie en de goedkeuring van de Vlaamse regering heeft gekregen. Ten tweede verklaart dit ook de terugwerkende kracht van een aantal onderdelen van de wetgeving. Dit verweet u ons ook. We hebben inderdaad wat tijd nodig gehad om hier een sluitend voorstel in te dienen.

Ik wil hier opnieuw zeer uitdrukkelijk bevestigen dat de Vlaamse regering blijft bij haar doelstelling inzake energie uit hernieuwbare energiebronnen. Dit is erg belangrijk voor ons. Ik denk niet dat we daar afbreuk aan doen. Het is wel een feit dat de omstandigheden momenteel niet ideaal zijn. Dat moeten we durven erkennen, willen we succes hebben met die doelstelling.

De markt wordt gedomineerd door één producent, die het grootste deel van de productie en de infrastructuur in handen heeft, en dus meteen ook de prijsbepaling. U zult moeten toegeven dat dit moeilijk is voor de Vlaamse regering, gezien haar bevoegdheden. Maar we blijven voortwerken om die doelstelling te realiseren. Daarom hebben we een reeks maatregelen genomen. Dit lijkt misschien soms verwarrend, maar we willen zo dicht mogelijk bij de realiteit blijven en ervoor zorgen dat de kleine producenten van groene stroom zoveel mogelijk worden beschermd, zodat het aandeel in de productie van die producenten gevoelig kan stijgen. We willen alle initiatieven ondersteunen die te maken hebben met het ontwikkelen van windenergie, zodat we het tijdschema kunnen naleven voor het behalen van die 6 percent.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, ik wil even riposteren. De minister stelt dat dit allemaal zou zijn afgesproken op de Ondernemingsconferentie. Er is ter zake inderdaad heel wat gezegd op die conferentie. Zo werd gesteld dat de energiekosten voor de energie-intensieve bedrijven, voor de grootverbruikers, naar omlaag moesten. Daarmee waren we het eens, maar we hebben duidelijk als voorwaarde gesteld dat dit niet mag betekenen dat de groenestroomdoelstelling zou worden verminderd of dat kosten zouden worden doorgerekend.

Ik wil eveneens beklemtonen dat de ministerraad geen goedkeuring heeft gegeven aan dit initiatief. Waarom zou dit anders zijn ingediend door middel

van een voorstel van decreet en niet door middel van een ontwerp van decreet ? Ik stel vast dat men hier bewust met een antigroene meerderheid heeft willen werken om dit er vooralsnog door te drukken.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Voorhamme, Denys en Bex houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000, wat betreft het groenestroomcertificatensysteem, en tot interpretatie van artikel 37, § 2, van hetzelfde decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 23 van het Electriciteitsdecreet van 17 juli 2000, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2002 en 20 december 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt het vierde lid vervangen door een vierde, een vijfde en een zesde lid, die luiden als volgt :

“In afwijking van § 2 gebeurt voor de elektriciteit die door de netbeheerders wordt geleverd aan eindafnemers de eerste en laatste voorlegging van groenestroomcertificaten in 2003.

De bepaling in het vierde lid is niet van toepassing voor de levering van de hoeveelheid elektriciteit, bedoeld in artikel 18bis, als de netbeheerder zelf deze elektriciteit levert.

Voor de toepassing van het eerste lid worden de leveringen van de hoeveelheid elektriciteit, be-

Voorzitter

doeld in artikel 18bis, door een houder van een leveringsvergunning aan een eindafnemer van de netbeheerder, als een levering van deze houder van een leveringsvergunning aan een eindafnemer beschouwd.”.

2° in § 2 wordt het tweede lid vervangen door een tweede en derde lid, die luiden als volgt :

“In afwijking van het eerste lid wordt Ev verminderd met de volgende hoeveelheden :

1° per afnamepunt waaraan één of meerdere leveranciers in het jaar n-1 in de eerste verbruiksschijf van 20.000 MWh tot 100.000 MWh heeft geleverd, 25% van het verschil tussen deze geleverde hoeveelheid elektriciteit uitgedrukt in MWh en 20.000 MWh ;

2° per afnamepunt waaraan één of meerdere leveranciers in het jaar n-1 in de tweede verbruiksschijf van meer dan 100.000 MWh heeft geleverd, 50% van het verschil tussen deze geleverde hoeveelheid elektriciteit uitgedrukt in MWh en 100.000 MWh.

Het geheel van de afnamepunten van afnemers die zorgen voor het verzorgen van openbaar vervoer kunnen als 1 afnamepunt worden beschouwd.”.

3° aan § 2bis wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Het tweede lid geldt niet voor groenestroomcertificaten die op 31 maart 2004 in het bezit zijn van een netbeheerder.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 23bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 23bis

De verkoop van elektriciteit aan eindafnemers in het Vlaamse Gewest als een hoeveelheid elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen of enige andere benaming die erop zou kunnen wijzen dat de

elektriciteit werd opgewekt door middel van hernieuwbare energiebronnen, is toegestaan voorzover de leverancier een overeenstemmend aantal groenestroomcertificaten toont aan de VREG.

Op de getoonde groenestroomcertificaten wordt aangegeven dat ze gebruikt werden in het kader van de verkoop van elektriciteit, zoals bedoeld in het eerste lid.

Een groenestroomcertificaat kan maar eenmaal worden gebruikt voor de verkoop van elektriciteit zoals bedoeld in het eerste lid.

De Vlaamse regering stelt de criteria en procedure vast voor het tonen en aanmerken van groenestroomcertificaten zoals bedoeld in dit artikel.”.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 25ter toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 25ter

§ 1. De netbeheerders kennen een minimumsteun toe voor de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen die is opgewekt in installaties aangesloten op hun net, voorzover de producent zelf daarom verzoekt. Als bewijs van zijn productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen draagt de producent het overeenstemmende aantal groenestroomcertificaten over aan de betrokken netbeheerder.

Een groenestroomcertificaat kan maar eenmaal aan een netbeheerder worden overgedragen. Er kan geen steun worden verleend voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen die langer dan 48 maanden voor de overdracht van de overeenstemmende groenestroomcertificaten is geproduceerd of waarvoor het betreffende groenestroomcertificaat niet kan worden voorgelegd in het kader van artikel 23.

De minimumsteun wordt vastgelegd afhankelijk van de gebruikte hernieuwbare energiebron en de gebruikte productietechnologie en bedraagt :

1° voor zonne-energie : 450 euro per overgedragen certificaat ;

Voorzitter

- 2° voor waterkracht, getijden- en golfslagenergie en aardwarmte : 95 euro per overgedragen certificaat ;
- 3° voor windenergie op land en voor organisch-biologische stoffen waarbij al dan niet coverbranding wordt toegepast, voor de vergisting van organisch-biologische stoffen in stortplaatsen, en voor het organisch-biologisch deel van restafval : 80 euro per overgedragen certificaat.

De verplichting, bedoeld in het eerste lid, begint bij de inwerkingstelling van een nieuwe productie-installatie en loopt over een periode van 10 jaar. Voor het geval van zonne-energie begint de verplichting voor installaties die in dienst zijn genomen na 1 januari 2006 en loopt over een periode van twintig jaar.

§ 2. De netbeheerders brengen op regelmatige tijdstippen de certificaten die hen werden overgedragen op de markt om de kosten verbonden aan de verplichting, bedoeld in § 1, te recupereren. De VREG zorgt voor de transparantie en de regulariteit van de verkoop van deze certificaten door de netbeheerders.

De lijsten van de overgedragen certificaten en van de certificaten die door de netbeheerders op de markt werden gebracht worden maandelijks door de netbeheerders aan de VREG meegedeeld.

§ 3. In het geval dat de steun, bedoeld in § 1, door een beslissing van de Vlaamse overheid niet langer wordt toegekend, vergoedt de Vlaamse regering voor bestaande installaties de geleden schade.”

– *Aangenomen.*

Artikel 5

In artikel 37, § 2, van hetzelfde decreet wordt het woord “onverminderd” uitgelegd als volgt : “met uitsluiting van”.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met

uitzondering van artikel 2 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2004.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Marc van den Abeelen houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend door de Vlaamse regering op 2 april 2004 in toepassing van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden
– 2262 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer van den Abeelen houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend door de Vlaamse regering op 2 april 2004 in toepassing van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Caluwé, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, we worden vandaag geconfronteerd met een nieuw treintje bouwvergunningen, als gevolg van het nooddecreet dat destijds door het Vlaams Parlement is goedgekeurd.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Wymeersch, spreekt u over dit dossier namens heel uw fractie, ook namens de heer Penris ?

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Van Rompuy, ik zou u dezelfde vraag kunnen stellen. Ik zou kunnen vragen of de leden van uw fractie die in de commissie interpelleerden, maar er vandaag niet

Wymeersch

zijn, namens heel uw fractie spraken. Ik zou kunnen vragen of de heer De Meyer namens de CD&V-fractie sprak. En mevrouw Merckx, die nu zwijgt, of de heer Caluwé, die ook al niets zegt. Maar ik vraag het u niet. Stelt u de vraag nog maar eens na mijn betoog.

De heer Eric Van Rompuy : U spreekt dus in eigen naam.

De heer Frans Wymeersch : U mag het me straks vragen.

De voorzitter : Mijnheer Wymeersch, in het parlement kunnen vragen worden gesteld, al hoeft u er natuurlijk niet op te antwoorden. *(Opmerkingen /Gelach)*

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Wymeersch, spreekt u namens uw fractie of namens uzelf ? *(Gelach)*

De heer Frans Wymeersch : Dat is dezelfde vraag als die van de heer Van Rompuy. Wat ik wil zeggen, en al gezegd heb in de commissie, is een standpunt van de fractie, punt, uitroepingsteken. De heer Penris is het eens met wat ik ga zeggen. *(Opmerkingen)*

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het nooddecreet werd destijds ingediend door een aantal Vlaamse parlementsleden met het oog op de aanleg van het Deurganckdok. De verschillende voorstellen van decreet houdende bouwvergunningen, hielden steeds een mengeling in van verschillende bouwvergunningen. Enerzijds waren er altijd bij die rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking hadden op de aanleg van het Deurganckdok zelf ; anderzijds waren er die meer of die uitsluitend te maken hadden met natuurcompensaties. Onze fractie heeft die twee altijd op een verschillende manier benaderd.

Vandaag is het niet anders. Er liggen vier verschillende bouwvergunningen voor. De eerste gaat over het dempen van – weliswaar een gedeelte van – het Doeldok. Het zal u wellicht niet verbazen dat we niet alleen niet tegen die bouwvergunning zijn, maar ze ook toejuichen. Het Doeldok is destijds immers overhaast aangelegd, en het ligt er nog altijd ongebruikt bij. Het is niet meer dan normaal dat het nu wordt gedempt ten behoeve van de aanleg van het Deurganckdok.

Er liggen daarnaast ook drie bouwvergunningen betreffende natuurcompensaties voor. Dat is, zoals u weet, een erfenis van de groenen. Het zijn eigenlijk geen natuurcompensaties, maar Agalev-compensaties.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Wymeersch, ik protesteer namens de regering formeel tegen deze uitspraak. We hebben in de commissie een heel goed debat gevoerd, waar veel collega's een bijdrage aan hebben geleverd. Alle mogelijke gevoeligheden zijn aan bod gekomen, alsook een aantal juridische opmerkingen, die we op een correcte manier hebben weerlegd.

U weet dat het onmogelijk is het Deurganckdok te bouwen zonder natuurcompensaties. We moeten kiezen. Ofwel hebben we oog voor de economische noodzaak van de bouw van het Deurganckdok en zorgen we voor de compensaties die ertoe leiden dat ook Europa ermee kan instemmen, ofwel graven we een dok zonder compensaties, worden de werken stilgelegd en worden we veroordeeld door de Europese Commissie. De regering heeft altijd gestreefd naar een evenwicht. Ze werd daarbij gesteund door een brede parlementaire meerderheid, waarvoor mijn dank, gezien het belang van deze vierde trein van bouwvergunningen.

Dat evenwicht vraagt deze keer de grootste offers van de landbouwsector. We zijn ons daar beter dan wie ook van bewust, maar de waarheid gebiedt ons een correct standpunt in te nemen met een zo groot mogelijke meerderheid.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de minister, ik zal u straks een aantal voorbeelden geven van het evenwicht dat door u wordt beoogd. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat de oorspronkelijke architecten van het Deurganckdok en schrijvers van het nooddecreet geen vragende partij waren voor de natuurcompensaties zoals ze nu worden voorzien in een aantal bouwvergunningen.

Op het terrein stellen we vast dat een aantal natuurcompensaties worden doorgevoerd omdat kunstmatig gecreëerde natuur moet worden vervangen door andere kunstmatig gecreëerde natuur. Jaren geleden werd op Linkeroever heel goede poldergrond ondergespoten ten behoeve van iets wat er niet is gekomen. Ik refereer aan het Doeldok. Een aantal natuurelementen zijn op die terreinen verschenen en moeten nu worden gecompenseerd, opnieuw op heel vruchtbare landbouwgrond.

Wymeersch

Het is ironisch, maar ook waardevolle natuur moet worden gecompenseerd op een kunstmatige manier. Heel wat waardevolle fauna en flora zal worden opgeofferd.

In de derde bouwvergunning staat : 'het aanleggen en inrichten van het natuurcompensatiegebied Drydijck met onder meer het creëren van plassen, het slopen van gebouwen en het plaatsen van een vangkraal voor vee'. Aan de ene kant worden dus een aantal landbouwgronden onteigend en opgeofferd aan natuurcompensatiegebieden en aan de andere kant worden vangkralen voor vee ingericht waarin geïmporteerde przewalskipaarden en oer-runderen zullen worden gestopt. Kunt u het zich voorstellen ? Dat zijn de natuurcompensaties die men voor ogen heeft.

Wat daar gebeurt, is niet meer of niet minder dan het met wortel en tak uitroeien van het geheugen van het landschap. Een polderlandschap zoals het er nog steeds voor een groot deel bij ligt, is een cultuurlandschap bij uitstek. Het is een product van menselijk ingrijpen in de natuur. Bijgevolg is het absurd om een verbetering van de ecologische kwaliteit gelijk te stellen met het opruimen van elke verwijzing naar de menselijke aanwezigheid. Dat gebeurt nu : er worden hoeves en dijkwoningen afgebroken. Dat is van het goede te veel.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Wymeersch, over de hoeves hebben we een lang gesprek gehad in de commissie. Er werd duidelijk gesteld dat ze uit de bouwvergunning worden geweerd. Ik wil u vragen om de waarheid geen geweld aan te doen.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de minister, het gaat over meer dan over hoeves alleen. Ik verwijs ook naar de dijkwoningen en zelfs naar bomenrijen. U wilt buffers inrichten en daarvoor bomenrijen kappen. Het zijn echter bestaande natuurlijke buffers die u op een kunstmatige manier wilt vervangen.

De gemeente Beveren heeft onder voorbehoud en mits strikte voorwaarden een gunstig advies verstrekt. Dat advies is echter wel gevolgd op 58 bezwaarschriften waarvan de gemeente Beveren zegt dat ze gegrond, gefundeerd en correct zijn. Het is duidelijk dat de hele kwestie nog steeds leeft in de streek.

Wij hebben daarom nog altijd de grootste moeite met bouwvergunningen die te maken hebben met natuurcompensaties, mijnheer de voorzitter. Wij vragen u dan ook om morgen bij de stemming over te gaan tot een gesplitste stemming voor de verschillende bouwvergunningen afzonderlijk. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Voor alle duidelijkheid : CD&V staat voor 300 percent achter de bouw van het Deurganckdok. We hebben dan ook voor 300 percent meegewerkt aan de uitvoering ervan. We staan ten volle achter de bekrachtiging van de besluiten die noodzakelijk zijn voor de bouw van het dok zelf. We zullen die dan ook goedkeuren. We erkennen dat voor de realisatie van het dok een aantal natuurcompensaties nodig zijn. We waren niet betrokken bij het uittekenen daarvan. We sluiten niet uit dat wij ze beperkt zouden hebben. CD&V zal zich zodoende onthouden bij de stemming over de besluiten die betrekking hebben op natuurcompensaties en die geconverteerd worden.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer van den Abeelen houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend door de Vlaamse regering op 2 april 2004 in toepassing van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De volgende stedenbouwkundige vergunningen, verleend door de Vlaamse regering op 2 april 2004, worden bekrachtigd :

Voorzitter

- 1° de stedenbouwkundige vergunning voor het aanpassen van de uitvoeringsmethode voor de gedeeltelijke opvulling van het Doeldok, voorzien in het project B waarvoor door de Vlaamse regering op 18/3/2002 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend ;
- 2° de stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen en inrichten van weidevogelgebied Putten West, van de Zoetwaterkreek in het ecologisch deel buffer Zuid-West B, en de verbetering van de ecologische kwaliteit polder in overig deel buffer Zuid-West B ;
- 3° de stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen en inrichten van het natuurcompensatiegebied Drydijk ;
- 4° de stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen en inrichten van het natuurcompensatiegebied Vlake van Zwijndrecht.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Dirk Holemans, Marino Keulen, Leo Peeters en Dirk De Cock betreffende de bescherming van personeelsleden van Vlaamse overheidsdiensten die melding maken van onregelmatigheden of misbruiken binnen deze diensten (klokkenluiders)

– 1659 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Holemans, Keulen, Peeters en De Cock betreffende de bescherming van personeelsleden van Vlaamse overheidsdiensten die melding maken van onregelmatigheden of misbruiken binnen deze diensten (klokkenluiders) dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op :

- 1° de plicht die door de Vlaamse regering in april 2000 in het Vlaams Personeelsstatuut ingeschreven is dat een "ambtenaar die in de uitoefening van zijn ambt nalatigheden, misbruiken of misdrijven vaststelt, daarvan zijn hiërarchische meerdere onmiddellijk op de hoogte brengt" ;
- 2° het "Charter van de Interne Audit", goedgekeurd door de Vlaamse regering op 8 september 2002, waardoor het voeren van administratieve onderzoeken een taakstelling van de Interne Audit werd, waarmee die dienst belast kan worden "in geval zich ernstige indicaties van mogelijke onregelmatigheden voordoen" ;
- 3° het in samenhang met deze resolutie behandelde decreet houdende wijziging van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst, wat betreft de bescherming van ambtenaren die melding maken van onregelmatigheden (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1658/1*) ;

– overwegende dat :

- 1° tegenover de plicht van de ambtenaar, ingeschreven in het Vlaams Personeelsstatuut om nalatigheden, misbruiken of misdrijven te melden, er geen beschermende maatregelen zijn die de ambtenaar vrijwaren van on-eigenlijke druk of represailles ;
 - 2° het Charter van de Interne Audit het aan ambtenaren niet toestaat, uitgezonderd aan diensthoofden, om een administratief onderzoek te vragen van de Interne Audit ;
 - 3° dat in het decreet, in samenhang met dit voorstel van resolutie behandeld, de Vlaamse Ombudsdienst als derdelijnsinstantie wordt benoemd ;
- vraagt de Vlaamse regering haar besluit van 8 september 2000 betreffende de oprichting en de werking van de entiteit Interne Audit in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te wijzigen, zodat :

Voorzitter

- 1° ook de Vlaamse Ombudsdienst het recht krijgt een administratief onderzoek aan te vragen bij de dienst Interne Audit ;
- 2° elk personeelslid dat in de uitoefening van zijn ambt nalatigheden, misbruiken of misdrijven vaststelt, daarvan rechtstreeks de Interne Audit op de hoogte kan brengen na vaststelling of gegrond vermoeden dat zijn hiërarchische meerdere de verdere bekendmaking van de onregelmatigheden verhindert.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Van Hecke, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Brigitte Grouwels en mevrouw Veerle Heeren en de heren Jos De Meyer, Luc Martens en Gilbert Vanleenhove betreffende de aanmoediging van het behalen van een taalattest van Selor – 1996 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Grouwels en mevrouw Heeren en de heren De Meyer, Martens en Vanleenhove betreffende de aanmoediging van het behalen van een taalattest van Selor dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat :

- 1° naast de beheersing van het Nederlands, een grondige kennis van het Frans, een van de officiële landstalen, van groot belang is in het beroepsleven en in het ruimere sociaal-culturele leven ;

- 2° tweetaligheid, zowel in de privé-sector als bij overheidsdiensten, een grote troef is en er veel vraag is naar tweetalig personeel ;
- 3° er een Europese aanbeveling bestaat om, naast de moedertaal, minstens twee andere Europese talen aan te leren, en dat het Frans, als belangrijke landstaal, daarvoor prioritair in aanmerking komt ;
- 4° veel leerlingen geen degelijke kennis meer hebben van de andere grote officiële landstaal ;
- 5° het einde van het secundair onderwijs het goede ogenblik is om aan een eerste formeel taalexamen deel te nemen ;
- 6° er ook in de opleidingen van het hoger onderwijs behoefte is aan doorgedreven onderricht van de belangrijke andere landstaal, zodat de studenten aan het einde van hun parcours klaargestoomd zijn voor het taalexamen dat aansluit op het taalgebruik, overeenkomstig hun studierichting ;
- 7° men niet kan voorspellen waar afgestudeerden op de arbeidsmarkt terechtkomen, en talenkennis een belangrijk selectie criterium is, zeker in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ;

– vraagt de Vlaamse regering :

- 1° pilootscholen te zoeken voor deelname aan de SELOR-examens ;
- 2° er bij de federale overheid op aan te dringen om een georganiseerde deelname van alle laatstejaarsleerlingen van de secundaire scholen van de Vlaamse Gemeenschap aan de SELOR-examens mogelijk te maken en te bevorderen ;
- 3° het hoger onderwijs aan te moedigen in een aan de studierichting aangepast taalonderricht te voorzien en de deelname van de studenten aan de SELOR-examens te stimuleren.

De bespreking is geopend.

De heer Martens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de CD&V-fractie heeft het voorstel van resolutie over het behalen van een taalattest van Selor ingediend om verschillende redenen. We moeten onze scholieren natuurlijk stimuleren om talen te leren. We moeten hen motiveren om zich toe te leggen op de studie van het Frans. Ik vind het ook belangrijk om het aanleren van onze derde landstaal, het Duits, te stimuleren.

De Europese taalpolitiek is heel duidelijk. Elke Europeaan wordt aangemoedigd door de EU om naast zijn moedertaal minstens twee andere Europese talen te leren. In België speelt de tweetaligheid Nederlands-Frans een grote rol, niet alleen op sociaal-cultureel maar ook op economisch vlak. Het is een enorme troef in het bedrijfsleven. Het is een must op de arbeidsmarkt.

Ik wil dat even illustreren. Onlangs ben ik ingegaan op de uitnodiging van een van de marktleiders van de uitzendsector in Brussel om gedurende een week de activiteiten te volgen. De bedoeling was een beter beeld te krijgen van de eisen op de arbeidsmarkt.

De Brusselse arbeidsmarkt is niet onbelangrijk voor de Vlamingen. Brussel is de stad waar het grootste aantal Vlamingen werkt. We hebben die berekeningen ooit gemaakt. Er werken zelfs meer Vlamingen dan in Antwerpen.

De kennis van Nederlands en Frans is een constante in alle openstaande vacatures. Afhankelijk van de aard van het bedrijf, het werkingsgebied en de functie, komen daar nog andere talen bij. Soms zijn de talenverlanglijstjes van werkgevers dus langer dan twee talen.

De kennis van twee vreemde talen naast de moedertaal is een minimale vereiste in de praktijk. Toch klagen heel wat bedrijfsleiders over het gebrekkige niveau Frans van heel wat sollicitanten.

Onderwijsinspectierapporten bevestigen dat het niet zo schitterend is gesteld met de kennis van het Frans bij de Vlaamse scholieren. Motivatie speelt daarin zeker een rol. Het is voor de jeugd wellicht cooller en makkelijker om Engels te leren.

We moeten onze jongeren attent maken op het feit dat het aanleren van Frans heel wat perspectieven blijft openen. Het leren van Frans opent bovendien de weg naar het leren van andere Romaanse talen

zoals Spaans en Italiaans. We mogen echter ook niet vergeten dat voor de Vlaamse economie en export Frankrijk een van de belangrijkste handelspartners is.

Jongeren kunnen op voorhand ook niet inschatten waar ze zullen terechtkomen op de arbeidsmarkt. Wie in Antwerpen of Limburg studeert, komt misschien toch terecht op die Brusselse arbeidsmarkt. In Brussel is een goede kennis van het Frans een troef, dat weten we allemaal.

Voor heel wat openbare functies in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, maar ook voor de federale overheidsdiensten, is het taalattest Frans van Selor vereist. Dit voorstel van resolutie wil jongeren aanmoedigen om het Selor-atteest als extra troef op de arbeidsmarkt te behalen, bijvoorbeeld al bij het beëindigen van het secundair onderwijs.

In het voorstel van resolutie stellen we voor om pilootscholen te zoeken voor een deelname aan de Selor-examens. Een georganiseerde deelname van de laatstejaarsleerlingen van de Vlaamse secundaire scholen moet mogelijk worden.

In het hoger onderwijs zou de deelname van studenten aan het Selor-taalexamen kunnen worden gestimuleerd. Naast het streven naar een goede algemene kennis van het Frans zou er rekening kunnen worden gehouden met het Franse vakjargon van de studierichting. Zo kunnen studenten een operationele kennis van het Frans ontwikkelen en het taalexamen afleggen.

Op die manier hebben ze een streepje voor op de arbeidsmarkt, op het ogenblik dat ze zich nog helemaal in de studiesfeer bevinden. Als er op latere leeftijd nog taalexamens moeten worden afgelegd om in aanmerking te kunnen komen voor een bepaalde job, weten we uit ervaring in het Brusselse dat dat een zeer zware en vervelende opgave is. Kunnen afstuderen met een taalattest op zak is een extra troef. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe en André Van Nieuwkerke, mevrouw Margriet Hermans en de heren Jo Vermeulen en Jan Roegiers betreffende het bevorderen van het cogebruik van private sportinfrastructuur door openbare besturen
– 2058 (2003-2004) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Decaluwe en Van Nieuwkerke, mevrouw Hermans en de heren Vermeulen en Roegiers betreffende het bevorderen van het cogebruik van private sportinfrastructuur door openbare besturen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat :

- 1° Vlaanderen een dichtbevolkte regio is en dat zuinig ruimtegebruik essentieel is om de leefbaarheid van deze regio te vrijwaren ;
- 2° lokale besturen grote financiële inspanningen leveren bij het uitbouwen van hun sportinfrastructuur om te kunnen voldoen aan de vraag van de sportclubs en de lokale (jeugd)verenigingen ;
- 3° veel schoolgemeenschappen, associaties van hoger onderwijs en bedrijven over een eigen infrastructuur beschikken voor sport van leerlingen/studenten en personeel ;
- 4° die sportinfrastructuur na schooltijd ongebruikt blijft ;
- 5° de Vlaamse overheid sommige delen van de sportinfrastructuur, bijvoorbeeld van schoolgemeenschappen, meefinanciert door subsidies ;
- 6° BLOSO de bestaande sportinfrastructuur in Vlaanderen geïnventariseerd heeft en tweejaarlijks actualiseert ;

– vraagt de Vlaamse regering :

- 1° BLOSO op te dragen de inventaris van alle bestaande sportinfrastructuur in de Vlaamse Gemeenschap permanent te actualiseren en die inventaris ter beschikking te stellen van de erkende lokale sportdiensten, de erkende

Vlaamse sportfederaties en hun clubs van het landelijk, provinciaal en gemeentelijk jeugdwerk en van de provinciale en gemeentelijke jeugddiensten, en anderen ;

- 2° te onderzoeken hoe privé-instellingen hun niet-gebruikte sportinfrastructuur na schooltijd kunnen openstellen en hoe dat gestimuleerd kan worden ;
- 3° te onderzoeken hoe de lokale sportdiensten kunnen optreden als bemiddelaar tussen de vraag naar en het aanbod van sportinfrastructuur bij het ter beschikking stellen van kwaliteitsvolle en betaalbare sportvoorzieningen ;
- 4° te onderzoeken op welke wijze gemeentebesturen en sportdiensten momenteel afspraken maken of convenanten afsluiten met betrekking tot het cogebruik van privé-sportinfrastructuur ;
- 5° een clause op te nemen in de decreten die de betoelaging of subsidiëring van privé-sportinfrastructuur regelt, die begunstigen van de reglementering verplicht binnen bepaalde afspraken hun sportinfrastructuur ter beschikking te stellen van de lokale sportgemeenschap en van het lokale jeugdwerk, en anderen, en hen vrijstelt van onroerende voorheffing voor die sportinfrastructuur ;
- 6° de nodige schikkingen te treffen om in de bestaande regelgeving over stedenbouw of milieu met betrekking tot recreatie en sport, alsook voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen en BPA's een meldingsplicht in te bouwen ten aanzien van BLOSO.

De bespreking is geopend.

De heer Gysbrechts, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Gilbert Vanleenhove, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Frans Ramon, Kris Van Dijck en Jos De Meyer betreffende de verlenging van de leerplicht

– 2183 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Vanleenhove, Van Baelen, Van Nieuwkerke, Ramon, Van Dijck en De Meyer betreffende de verlenging van de leerplicht dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- naar aanleiding van het symposium "De leerplichtverlenging – 20 jaar ervaring, perspectieven voor de toekomst", dat op woensdag 3 maart 2004 werd georganiseerd door de Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme van het Vlaams Parlement ;
- gehoord de bevindingen en de conclusies van de discussienota over "De leerplichtverlenging, 20 jaar later. Inzichten en vragen vanuit het onderzoeksveld", die werd opgesteld onder leiding van prof. dr. Ides Nicaise en voorgesteld op het symposium, en de reacties daarop vanuit de sociaal-economische wereld en de onderwijswereld ;
- overwegende dat uit die discussienota en uit de reacties erop blijkt dat :

- 1° het terugschroeven van de leerplichtverlenging niet wenselijk wordt geacht, maar er niettemin een actualisering van de leerplichtwet nodig is ;
- 2° bij een grote groep leerlingen het welbevinden op school zeer laag is en er sprake is van schoolmoeheid, die zich kan uiten in probleemgedrag (agressie, spijbelen, enzovoort) en uiteindelijk ook in het voortijdig (en ongekwalificeerd) schoolverlaten ;
- 3° het, mede in het licht van de Strategie van Lissabon en het Pact van Vilvoorde, waarbij de doelstelling is geformuleerd om tegen 2010 de ongekwalificeerde uitstroom te halveren, wenselijk zou zijn de leerplicht te herdefiniëren tot een 'startkwalificatieplicht', gekoppeld aan een aantal versterkte leerlin-

genrechten zoals kosteloze leerhulp, een herwaardering van de studietoelagen voor het secundair onderwijs, een opwaardering van de getuigschriften van BuSO, DBSO en het leerlingenwezen tot volwaardige startkwalificaties, en een tweede kans voor het behalen van een kwalificatie op volwassen leeftijd via een individuele leerrekening ;

- 4° de deeltijdse leerplicht een gelijkwaardig alternatief vormt voor de voltijdse leerplicht, op voorwaarde dat de arbeidscomponent zinvol en kwaliteitsvol ingevuld kan worden ;
- 5° aandacht voor kwaliteit ook in de minder onderwijsgebonden leertrajecten, zoals VDAB, VIZO, en andere een blijvende bezorgdheid moet zijn ;
- 6° de leerplichtverlenging niet echt geleid heeft tot meer sociale gelijkheid in het onderwijs, vermits de ongekwalificeerde uitstroom nog altijd het meest voorkomt bij jongeren uit sociaal kansarmere milieus en die jongeren merkelijk meer dan hun leeftijdsgenoten in het beroepssecundair onderwijs terechtkomen en minder in het technisch secundair onderwijs ;
- 7° het daarom noodzakelijk is nog krachtigere preventieve maatregelen te nemen, zowel in het secundair onderwijs als in het basisonderwijs, om de toegenomen sociale segregatie om te buigen ;
- 8° die maatregelen te maken zullen hebben met :
 - a) pedagogisch-didactische vernieuwingen, met onder meer een vraaggestuurd onderwijs met concepten als participatief, contextueel en outcome-based leren, een nieuwe rol voor de leraar als begeleider van het leer- en ontwikkelingsproces, specifieke aandacht daarvoor in de lerarenopleiding, enzovoort ;
 - b) een vernieuwing van de onderwijsstructuur met flexibele, onderwijsvormoverstijgende modulaire systemen, waarbij leerlingen een leertraject op maat kunnen doorlopen, met een afstemming van de pedagogische aanpak op de flexibiliteit van de leerinhouden en de organisatie ervan ;

Voorzitter

- c) een specifieke opvang van leerlingen met moeilijkheden in het onderwijs door een nauwe samenwerking met de CLB en met andere sectoren, zoals de welzijns- en de gezondheidszorg, en door een zinvolle invulling van de werkcomponent in het deeltijds onderwijs, onder de gezamenlijke verantwoordelijkheid van het onderwijs, de overheid en de sociale partners ;
 - d) een herwaardering van het technisch onderwijs en het beroepsonderwijs, onder meer door een gelijkwaardige behandeling en ontwikkeling van de intellectuele, technische, sociale en communicatieve vaardigheden, door een centralere plaats voor de keuze van de leerling en een intense keuzebegeleiding, en door een samen gedragen verantwoordelijkheid van de verschillende maatschappelijke actoren, niet enkel het onderwijs en de opleidingssector (met inbegrip van het basisonderwijs en de voortgezette opleidingen), maar ook de arbeidsmarkt, met interessante en aantrekkelijke loopbaan-kansen in technische beroepen ;
- overwegende dat het vastleggen van de leerplichtperiode tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort, terwijl de concrete inhoudelijke invulling ervan een Vlaamse bevoegdheid is ;
 - vraagt de Vlaamse regering : in de lijn van de conclusies van het hierboven vermelde symposium, bestaande initiatieven voort te zetten en nieuwe initiatieven te ontwikkelen om de leerplichtperiode tot 18 jaar op een aantrekkelijke en zinvolle manier in te vullen en op die manier sociale segregatie in het onderwijs tegen te gaan, een groter welbevinden op school tot stand te brengen, vooral van schoolmoeë leerlingen, en de ongekwalificeerde uitstroom wezenlijk te doen afnemen.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Heeren, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Gilbert Vanleenhove, Dirk De Cock en Julien Demeulenaere, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh en de heren Frans Ramon en Kris Van Dijck betreffende het belang van de leervakken esthetica en Duits in het algemeen secundair onderwijs – 2234 (2003-2004) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Vanleenhove, De Cock en Demeulenaere, mevrouw Van Nieuwenborgh en de heren Ramon en Van Dijck betreffende het belang van de leervakken esthetica en Duits in het algemeen secundair onderwijs. dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat :

1° de eindtermen in het onderwijs in die mate omvangrijk zijn dat de ruimte voor sommige vakken, inzonderheid Duits en esthetica, ernstig bedreigd wordt ;

2° wat het leervak esthetica betreft :

- a) het vak esthetica een legitieme plaats verdient in de basisvorming en er stevige argumenten aangevoerd kunnen worden om dit vak het statuut van decretaal verplicht vak in het leerplichtonderwijs te geven, met bijhorende minimale eindtermen en doelstellingen, en met voldoende ruimte in de lessentabellen om het bereiken van die minimale doelstellingen mogelijk te maken ;
- b) kunsteducatie kan helpen bij de vorming van de totale persoonlijkheid en bij het ontwikkelen van de vermogens van de integrale mens ;
- c) het vak esthetica echter niet thuis hoort in een nuttigheidsdiscours waarbij het

Voorzitter

gaat om te verwezenlijken effecten die men kan afmeten aan hun doelgerichtheid ;

- d) kunst haar legitimatie niet in de nuttigheidswaarde voor iets anders vindt, maar wel in haar eigen intrinsieke waarde, en kunsteducatie daarom bijdraagt tot de esthetische dimensie waarvan sprake is in de vakoverschrijdende eindtermen voor het secundair onderwijs ;
- e) het vak esthetica kan bijdragen tot de realisatie van intentieverklaringen en doelstellingen van het Vlaamse cultuurbeleid, zoals het verhogen van de culturele competentie, het verruimen van de cultuurparticipatie, het stimuleren van cultuurbeleving bij cultuurarme doelgroepen, het uitwerken van een synergie tussen cultuur en onderwijs, enzovoort ;
- f) de esthetische vorming niet mag worden doorgeschoven naar extra-curriculaire activiteiten, die wel complementair kunnen zijn, maar nooit in de plaats kunnen komen van de eigenlijke esthetische vorming die op school aangeboden moet kunnen worden ;
- g) de esthetische vorming niet uitsluitend mag worden gedragen door eenmalige en losse initiatieven ;

3° wat het leervak Duits betreft :

- a) het taalonderricht Duits sterk te lijden heeft onder de reductie van het aantal lesuren voor moderne talen ;
- b) leerlingen veel meer dan vroeger hun opleiding algemeen secundair onderwijs kunnen doorlopen zonder voldoende of zelfs maar enige kennis te hebben verworven van de Duitse taal ;
- c) extra stimulansen dringend nodig zijn om het Duits als taal te promoten bij onze leerlingen secundair onderwijs, maar ook bij leerkrachten en directies ;
- d) er behoefte is aan supplementaire financiële middelen om die promotie efficiënt te kunnen voeren ;

4° de problematiek van lessentabellen behoort tot de autonomie van de onderwijskoepels en inrichtende machten ;

– vraagt de Vlaamse regering :

- 1° initiatieven te ontwikkelen om, zonder de kwaliteit van het onderwijs in het gedrang te brengen, de eindtermen in het leerplichtonderwijs terug te brengen tot een strikt minimum, zodat er, onder meer, meer ruimte ontstaat voor een structureel en voldoende aanbod van leervakken zoals esthetica en Duits ;
- 2° de mogelijkheid te onderzoeken om het vak esthetica in de lijst van de verplichte leervakken in de derde graad van het algemeen secundair onderwijs op te nemen ;
- 3° haar inspanningen te intensifiëren om via bestaande en/of nieuwe initiatieven het Duits sterker te promoten bij leerlingen, leerkrachten en directies secundair onderwijs, en daarvoor ook in de nodige middelen te voorzien.

De bespreking is geopend.

De heer Van Baelen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 10 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCHRIFT over een Vlaamse sport-strippenkaart – 2253 (2003-2004) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport over het verzoekschrift betreffende een Vlaamse sport-strippenkaart.

Mevrouw Van Hecke, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, de commissie heeft zich aange-

Van Hecke

sloten bij de opmerkingen van het Bloso in verband met het verzoekschrift. Hetgeen in dit verzoekschrift wordt gevraagd, is onuitvoerbaar en zou bijzonder hoge kosten met zich meebrengen.

De voorzitter : De heer Verstraete, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT over het vertonen van misdaadfilms op televisie
– 2279 (2003-2004) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport over het verzoekschrift betreffende het vertonen van misdaadfilms op televisie.

De heer Decaluwe, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Vandenbossche, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.59 uur.*
